

3. Volitve občinskih vodstev
4. Moj komandant
6. Kako bomo letovali
12. Mladi ustvarjalci

titovo velenje, 24. maja
številka 19, cena 6 dinarjev

Ana club

Občina Velenje

Pankrac Semečnik in Todor Dmitrovič

Novi velenjski župan je **Pankrac Semečnik**, ki ga je kot kandidata predlagala Socialistična zveza, mandatar za sestavo nove občinske vlade pa je **Todor Dmitrovič**, ki ga je kot kandidata predlagala skupina strankarsko neodvisnih delegatov, in ki bo sedaj v skladu z začasnim poslovnikom v desetih dneh skupščini predložil svoj predlog sestave velenjskega izvršnega sveta. Njegov protikandidat je bil **Harold Karner**, ki so ga predlagale stranke Demosa.

Delegati nadaljevalne seje skupščine so se v ponedeljek popoldne s tajnim glasovanjem odločali najprej o tem — ali Velenje potrebuje profesionalnega predsednika skupščine ali ne in odločili, da je to nalogo treba opravljati profesionalno. Zato ZSMS-liberalna stranka za **Ivana Atelška**, ki je veljal za zelo resnega tekmeča drugim (daleč največ glasov je dobil kot posameznik na volitvah za velenjski družbenopolitični

zbor), a naloge ni želel opravljati profesionalno, kandidature ni vložila.

Za ta položaj so se potegovali trije kandidati: **Bogdan Menih** kandidat

Demosa, **Matjaž Natek** kandidat ZKS — SDP in **Pankrac Semečnik** kandidat Socialistične zveze. Izid je bil znan šele po drugem krogu, v katerem sta se pomerila **Bogdan Menih** in **Pankrac Semečnik**, ki je protikandidata premagal z dvema glasovoma prednost.

Na ločenih zasedanjih so zbori izvolili še svoja vodstva: družbenopolitični zbor bo vodil **Marjan Gaberšek** (ZSMS — liberalna stranka), zbor združenega dela **Drago Karel Bizjak**, zbor krajevnih skupnosti pa **Jože Melanšek**.

Za lepo gesto in pozornost je poskrbela nova skupščina in njeno vodstvo, ki se je dosedanjemu predsedniku skupščine **Dragu Šuleku** in predsednikom zborov **Miranu Ahniku**, **Jožetu Krku** in **Janezu Puklu** zahvalila za opravljeno delo v preteklem mandatu.

Obširneje o poteku skupščine pišemo na naslednjih straneh. (mkp)

Cestitke novoizvoljenemu predsedniku Pankracu Semečniku (foto: B. M.)

Občina Mozirje

Andrej Presečnik in Alfred Božič

Delegati vseh treh zborov skupščine občine Mozirje v novi sestavi so se na prvi seji zbrali prejšnjo sredo in volilni ter konstitutivni del opravili v rekordnem času, vsaj tako lahko sodimo po zapletih v večini ostalih slovenskih občin. Prva seja je trajala dobre štiri ure, manjših zapletov sicer ni manjkalo, vendar je bilo ponovno rojstvo demokracije za začetek uspešno. Za predsednika skupščine občine Mozirje so delegati izvolili **Andreja Presečnika**, za predsednika izvršnega sveta skupščine občine Mozirje pa **Alfreda Božiča**. O tem več poročamo na tretji strani.

Druga seja zborov občinske skupščine Mozirje bo v ponedeljek, 28. maja. Na njej bodo izvolili člane izvršnega sveta skupščine občine Mozirje, podpredsednika občinske skupščine, ki ga na prvi seji niso uspeli ter člane svetov in komisij pri občinski skupščini.

j. p.

Delovno predsedstvo na prvi seji zborov skupščine občine Mozirje je veliko pripomoglo k uspešnemu rojstvu demokracije.

Zveza društev upokojencev občine Velenje prireja

REVIJO PEVSKIH ZBOROV DRUŠTEV UPOKOJENCEV CELJSKE IN ZASAVSKE REGIJ

26. maja ob 17. uri v Glasbeni šoli Titovo Velenje.

Prepevali bodo zbori društev upokojencev iz Mozirja, Laškega, Vojnika, Hrastnika, Trbovelj, Polzele, Šoštanja in Titovega Velenja ter ženski pevski zbor iz Slovenj Gradca. Vstopnine ne bo.

Srebrni znaki sindikata

Danes (24. maja) bodo ob 13.30 v knjižnici Kulturnega centra Ivan Napatnik podelili srebrne znake Zveze sindikatov. V kulturnem programu, ki ga pripravljajo za to priložnost, bo nastopil Rudarski oktet. (mkp)

VELIKO »OBČUDOVALCEV« IN MALO RESNIH KUPCEV — Blizajo se počitnice in dopusti in vsak, ki ima namen kupiti ali prodati svojega železnega konjička, išče srečo in priložnost tudi na avtomobilskih sejmih. Tudi to nedeljo je bila na sejmu pred Rdečo dvorano gneča. »Zbralo« se je okrog 100 vozil, največ s Koroške, o čemer so pričale mariborske registracije, vsaj toliko je bilo seveda tudi lastnikov, še več pa kupcev. Kot ponavadi je bilo med »kupci« največ radovednežev, ki so morda ocenjevali vrednost svojih vozil, prodajali firbec in podobno, resnih kupcev pa je bilo bolj malo. (tekst in slika: (b. m.))

POLETJE PRIHAJA.

Verjetno je bolj malo Slovencev, ki rože na sliki ne bi poznali. Uradno se imenuje »Leontopodium alpinum«. K nam se je v davni naselila iz Azije. Pri nas je bolj poznana pod imenom »Planika« ali kakor jo radi imenujejo Gorenjci »Očnica«. Ta šopek za planinca verjetno najlepših rož se ni razcvetel na kakšni skalni polici, ampak na vrhu enega izmed ljubiteljev gora. Visoko v planinah, kjer je njihovo pravo domovanje se pokažejo prvi cvetovi šele sredi julija. Naj bo kakorkoli že opozarjajo nas, da prihaja poletje, in z njim čas počitnic in dopustov. Zopet si bomo ljubitelji gora natakili gozdarice, in se z težkimi nahrbtniki podali na strme vrhove.

V dokaz, da posnetek ni od lani, smo zraven priložili prejšnjo številko Našega časa, z željo, da bi ta postal naš stalni spremljevalec na naših samotnih planinskih poteh. M. H.

Občini Velenje in Mozirje

Orožje ostalo v domačih skladiščih

Ukaz o odvzemu orožja enotam teritorialne obrambe oziroma o njegovem premeščanju v skladišče JLA je po vsej Sloveniji sprožil vihar jeze in ogorčenja. Po posameznih občinah je ta (dobesedno) kraj orožja potekala različno in ste o tem gotovo seznanjeni, mi pa pogledimo, kako je bilo v občinah Velenje in Mozirje. Temu smo namenili izjavi komandantov teritorialne obrambe obeh občin.

JOŽE PRISLAN, komandant teritorialne obrambe občine Velenje: »V torek, 15. maja, smo v popoldanskih urah prejeli ukaz nadrejenega štaba TO, da predamo kompletno oborožitev in strelivo iz naših skladišč v skladišča JLA. Ta ukaz bi morali izvršiti v popolni tajnosti. V

občinskem štabu TO Velenje smo se po sprejemu ukaza posvetovali in ugotovili, da gre za pomanjkljiv ukaz, v katerem nekatere točke niso bile dovolj precizne in niso bile v skladu z zakonom o splošni ljudski obrambi, nekatere pa so bile celo usmerjene k zmanjšanju borbene pripravljenosti teritorialne obrambe občine, kar je v popolnem nasprotju z moralno

etiko starešin, ki so odgovorni za delo v TO.

Naslednji dan smo takoj zahtevali pisna in podrobnejša pojasnila glede spornih točk. Ker teh v doglednem času nismo dobili, smo o tem obvestili dosedanjega predsednika skupščine občine Velenje **Draga Šuleka** kar je v skladu z zakonom o splošni ljudski obrambi, z republikim in zveznim. Zasedel je

tudi dosednji svet za LO občine Velenje in dal vso podporo odločitvam, ki smo jih sprejeli v TO.

Po sprejetih naših sklepih smo zavarovanje orožja poosttrili in je še vedno v občini. Ob tej priložnosti želim poudariti, da smo zaposleni v TO in upravnem organu za LO bili povsem enotni, poleg tega pa smo bili deležni podpore in odobravanja naših pripadnikov in občanov. Izkazala se je tudi bivša vodilna struktura občine Velenje. (dalje na 16. str.)

Komandant občinskega štaba teritorialne obrambe Velenje **Jože Prislan** je delegatom občinske skupščine poročal o zapletih v zvezi z zahtevano oddajo orožja. V občini Velenje ukaza niso izvršili, orožje je ostalo tam kjer je, skrbno spravljeno in varovano.

Delegati so z besedami in aplavzom izrekli posebno priznanje in podporo za takšno ravnanje Občinskemu štabu teritorialne obrambe, Svetu za splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito ter bivšemu predsedniku skupščine občine **Dragu Šuleku**.

Brez sklepa skupščine, so rekli, ne more lastnine teritorialne obrambe, za kar so denar prispevali prebivalci te občine, odtujiti nihče.

(mkp)

nama
TITOVO VELENJE

Novice

Emona ekspres

KVIZ O PROBLEMIH ODVISNOSTI

(tap) Titovo Velenje — Občinska organizacija Rdečega križa Velenje je pod pokroviteljstvom Ljubljanske banke, Splošne banke Velenje prejšnjo soboto pripravila občinski kviz o problemih odvisnosti. Potekal je v prostorih osnovne šole Salek, na njem pa je sodelovalo 54 tekmovalcev oziroma 39 učencev iz sedmih osnovnih šol naše občine — tekmovalci se niso udeležili le ekipe z osnovnih šol Biba Roček in Karla Destovnika Kajuha Šostanj — ter 15 tekmovalcev Centra srednjih šol iz Titovega Velenja.

Tako kot se je izkazala gostiteljica tekmovalca — osnovna šola Salek, so se izkazali tudi tekmovalci. Komisija namreč ni imela težkega dela pri dodeljevanju točk za posamezni odgovor, saj so vsi udeleženci pokazali zvrhano mero znanja o nasladih sodobnega časa. To dovolj zgovorno potrjuje tudi podatek, da je večina tričlanskih ekip dosegla najvišje število možnih točk.

Končnega zmagovalca tretjega kviza o problemih odvisnosti torej ni bilo. Organizator je zato vsem dodelil za njihovo sodelovanje in pokazano znanje na kvizu enakovredne nagrade.

tp

JUTRI LETNA KONFERENCA

(bm) Titovo Velenje — Združenje šoferjev in avtomobilstnikov iz Titovega Velenja, ki šteje preko štiristo članov, deluje aktivno na dveh področjih. Tu je avtošola, kjer se bodoči vozniki vseh kategorij usposabljaajo za vozniško znanje in praktično vožnjo. Avto šola prav letos praznuje visok jubilej, 20-letnico aktivnega delovanja. Druga zvrst je avtomobilski sejem pred Rdečo dvorano. Letos mineva deset let odkar so z njim začeli.

Jutri se bodo člani ZŠAM sešli na redni letni konferenci v prostorih gasilskega doma v Titovem Velenju. Pričeli jo bodo ob 19. uri.

B. M.

Služba »Zlato sonce« Gorenju GA

(J. M.) Titovo Velenje — Služba varstva pri delu ter delovna organizacija Gorenje GA sta si v minulem obdobju, še zlasti v lanskem letu, priskrbiti visoko odličje, ki ga podeljujejo ob 4. aprilu, dnevu varstva pri delu v Beogradu, združenje jugoslovanskih sindikatov, redakcije »Zaštita na radu« in še nekatere sorodne humanitarne ustanove.

Gorenje si je prizadevalo, da kljub povečevanju proizvodnje bistveno zmanjša število in resnost nezgod pri delu, poklicnih obolenj ter tako zmanjša gmotne stroške. To se jim je v veliki meri posrečilo, še bolj pa potem, ko je predlog prišel do Beograda, kjer so zavrili veliko število podobnih utemeljitev iz Slovenije. Plaketa »zlato sonce« je še posebej zaslužena v času, ko so poslovodne strukture, žal, uvrščale varstvo pri delu v režijsko kategorijo. Menda v Gorenju še ne dočela. Je pa dragocena tudi zagradelj, ker jo je v Sloveniji prejelo le devet kandidatov. Podelitev za slovensko področje bo čez nekaj dni v IMV Revov v Novem mestu, ki je edina v republiki prejela kipec »zlato sonce«.

Jože Miklavc

Župan za avtocesto

(fk) Celje — Tudi pri volitvah za celjskega župana je zmagal kandidat demosa. To je odvetnik Anton Rojec. Za zdaj je seveda še preuranjeno pisati o njegovih namerah, vseeno pa naj omenimo nekaj. Anton Rojec je znan po tem, da se je že precej časa vneto potegoval za gradnjo avtoceste med Celjem in Ljubljano. Zato lahko seveda upravičeno pričakujemo, da se bo za tako sodobno prometno povezavo potegoval tudi zdaj, ko bo na vodilnem položaju.

Gostinci v stečaj

(fk) Laško — Zadnji petek je bil slab dan za laško gostinstvo, saj se je na ta dan začel stečajni postopek za dve takojšnji gostinski organizaciji. Za gostinsko podjetje Savinja ter gostinsko podjetje Radeče. Ob tem kaže, da je na boljšem vendarle Savinja, saj je že nekaj časa v najemu — kot celoto jo je najelo konjiško gostinsko podjetje Jelen. Ta delavcem tudi zagotavlja osebne dohodke, v stečajnem postopku pa se bo prigrasilo kot glavni upnik. Končni cilj je, da odkupi Savinjo, potem pa jo s spremembami postavi na zdrave temelje. V hotelu Savinja naj bi uredili poslovno-podjetniški center, v Humu pa tudi trgovino, delo v gostinskem lokalu pa prilagodili potrebam tranzitnih gostov, kar pomeni, da bi bil odprt tudi ponoči.

Iščejo sveži denar

(fk) Zreče — Podjetje, ki želijo z raznimi oblikami pritegniti svež denar, se je pridružil tudi zreški Comet. Odločili so se za kratkoročne komercialne zapise, denar pa nameravajo porabiti za uresničitev nekaterih razvojnih programov. Kupcem komercialnih zapisov obljubljajo 20 odstotne obresti.

Še večje obresti pa obljubljajo razne podjetniške banke na našem območju. Med banke z najvišjo obrestno mero sodi ta čas gotovo banka Merx, ki je pred dnevi tudi odprla prvo agencijo v Celju. Tudi ta se je odločila za komercialne zapise.

In obresti? Za vloge na vpogled 33 odst., za vezane še nekaj odstotkov več. Merx pripravlja tudi kreditne kartice, s katerimi bo mogoče plačevati po njihovih trgovinah na celjskem in koroškem območju. Kupec bo pridobil v tem, da bo zamik plačila tudi do enega meseca.

Piš: VINKO VASLE

Še sanja se vam ne, kako se počuti človek, ki praktično vse najvišje državne predstavnike lahko kliče na »ti«! Po osvoboditvi se mi je tako prvič v življenju dogodilo, da poznam pomembne moze in žene slovenske pomladi skorajda v celoti in jim lahko rečem »živjo, kako si«, če me seveda ne bi navdajali nekateri dvomi in pomisleki. Recimo srečam novega prvega policaja Slovencev Igorja in greva na kavo, pa me vidi prijatelj, ali kakšno drugo opozicijsko budno oko, pa bom jutri veljal za policijskega špiclja, novoudbovca in kaj vem kaj še. Tako kot so taistemu ministru naredili lani krivico vsi tisti, ki so ga obmetavali z grdimi insinuacijami in pridevniki, ko so izvedeli, da je znamenite Bavčarjeve zapiske pokazal ljubljanskemu policaju Pavlu Čeliku. In so rekli, da je to nesramno, zahrbtno in kaj vem, kaj vse

Čas majskih hroščev

še, človek pa se je v bistvu pripravil na ministrski stolček.

Potem sem razmišljal o svoji usodi, ki mi ni bila mila, da bi me prejšnji grozni režim malo bolj maltretiral in preganjal, ker si narod zapomni takšne zasluge. Kako bi drugače Havel na Češkoslovaškem postal predsednik, pa Mandela najslavnejši zapornik Afrike in naš Janez minister za obrambne zadeve! Proti čemur načeloma nimam nič, ker se Janša na te stvari zelo dobro spozna, daje me le zelena zavist, da je on minister, jaz pa ne. In kaj vse nisem počenjal v zlobnem režimu, da bi me preganjali, zapirali, maltretirali, šikanirali, pretepali, dajali na natezalnico in mi po revoluciji omogočili kakšno pomembno funkcijo. Bolj kot o tem razmišljam, bolj se mi zdi, da so mi naredili krivico! Moje zasluge so sicer ničeve v primerjavo z zaslugami nekaterih drugih, a za mesto urednika kakšnega lokalnega glasila bi morebiti zadostovale. Tako sem preživel v poslopju, kjer zdaj ministrira Bavčar, natanko štiri ure, ker tovarišem policajem ni bilo jasno, ali sem podtalno deloval proti ljubljanskemu ekolo-

škemu samoprispevku ali ne in ko so spoznali, da ne, so me brez besed izpustili. Ampak, nihče ne ve, kakšno psihološko nasilje je bilo takrat izvršeno nad mano in glede na strah pred tem, kako dolgo me bodo s pendreki in kje bi moral biti ta hip vsaj kakšen podminister v vladi občine Šiška.

Zdaj lahko tudi priznam, da sem pred leti v nekem podhodu izpisal parolo, da sem za svobodne volitve, pa ne vem, ali je to zasluga ali pa mi bo zaradi tega kdaj še žal. Opozicija me prepričuje, da mi bo žal. Mladina me je uvrstila na Demosov spisek za odstrel, nekateri Demosovci ne govorijo z mano, ker sem jih še pred volitvami napičil, drugi se čudijo, ker sem kandidiral pri liberalcih, liberalci imajo slabo vest, ker me zaradi volilnega uspeha niso dali na republiško poslansko listo, prijateljica Slava z Dela me je javno poljubila na hodniku parlamenta, ker nisem postal politik (s katerimi ona ne more biti prijateljica, ker je načeloma opozicija vsaki oblasti), Vanetu Gošniku sem sicer za funkcijo čestital, a sem jih takoj dobil od kolegov, da oblasti v rit lezem in da bi bila groza še večja, me je

med zasledenjem parlamenta, ko so poslanci opozicije napadali vlado, ki je še ni bilo in še ni nič storila, pozdravil sam sedanji predsednik vlade Peterle. Prejšnjega sem pa videl največ na dvajset metrov razdalje.

Kamorkoli se ozrem, sami bojovníki, revolucionarji, prvoborci, zaslužni pesniki, pisatelji, publicisti, bivši preganjeni, zapirani, odstranjeni, šikanirani, trpeči. Več jih je kot pa funkcij in položajev in več jih je, kot sem sam mislil, da jih je bilo pod krutim režimom. Vsi bi radi zadoščenje, vsaj majhno oddolžitev in če bi bili veliki kot Amerika, bi težko vsem poplačali.

Še najbolj pošten je bil moj znanec, ki mi je v službenem pogovoru dobesedno rekel: »Vse napiši, kar sem ti rekel, zdaj si upam povedati vso resnico, pa še kaj dodati. Pa ne pozabi zapisati mojega imena, večkrat če je treba. Saj veš, to koristi mojemu političnemu imidžu!« Človek namreč računa, da bo v eni od ljubljanskih občin vendarle zlezal na oblast. Uboga občina, in v tem smislu sem se odrekel zaslugam za narod. Sem opozicija opoziciji in oblasti, nepopoljšljiv pač.

Celjsko območje

EFE opeka naj ne zaskrbljuje

Meritve, ki so jih opravili strokovnjaki Inštituta Jožef Štefan in Zavoda SRS za varstvo pri delu v več stanovanjskih objektih v Celju, kažejo, da je povprečna koncentracija radona v stanovanjskih objektih, ki so zgrajeni z EFE opeko, samo 50 odstotkov večja od povprečne koncentracije v objektih, ki so zgrajeni iz drugih gradbenih materialov. Ob sklepu prvih meritev so zato zapisali, da zaradi efe opeke ni osnove za zaskrbljenost stanovalec.

Visoka prisotnost radona in radonovih potomcev v nekaterih stanovanjskih objektih je sprožila val ogorčenja v Celju in še nekaterih drugih krajih, vsi pa so najbolj kazali s prstom na objekte, ki so jih pred leti gradili iz velenjske opeke efe. Prav tej so pripisovali največji vzrok za večjo koncentracijo radona, saj so nekateri menili, da je zaradi te opeke koncentracija nekajkrat višja kot v drugih objektih. Sedanje meritve so to zanikale.

Obe instituciji sta meritvi opravili v prvih štirih letošnjih mesecih na osnovi zahteve celjskega izvršnega sveta. Merili so s kasetami, ki so jih dali v zaprte prostore za dva ali tri dni. Prav tako so opravili še nekaj neposrednih me-

ritiv s prenosnim merilnikom. Meritve so pokazale, da so koncentracije radona normalne. Menijo namreč, da tudi koncentracije do 150 bekarelov na kubični meter zraka, ki so jih izmerili v povsem zaprtih prostorih, bistveno ne odstopajo od povprečnih vrednosti 30 do 40 bekarelov na kubični meter zraka — take pa navaja poročilo znanstvenega komiteja združenih narodov za analizo učinkov atomskega sevanja. Naj še navedemo razmerje med objekti, ki so grajeni z efe opeko, in ostalimi: za prve objekte znaša povprečna vrednost vseh meritev 65 bekare-

lov na kubični meter zrak, za ostale po 43. Vendar hkrati poudarjajo, da je za zanesljivejšo predstavbo o porazdelitvi koncentracij vzorcev sto meritev premajhen.

Izvajalci meritev priporočajo v naslednjem mesecu še eno meritve in sicer na vseh objektih, kjer je presežena vrednost 50 bekarelov na kubični meter. Na takih objektih naj bi tudi izvajali večkratne meritve radonovih potomcev, dolgoročne meritve radona pa naj bi opravljali na vseh objektih, kjer je koncentracija večja od sto bekarelov na kubični meter.

(fk)

Savinjsko-šaleška naveza

Eden drugemu ... dajmo

V eni celjskih podjetij so ob pričetku leta zagnali nemajhen preplah, ker po vseh zadnjih letih letos po dolgem času niso dobili poračuna oziroma trinajste plače. Zanje je bilo to doslej nekaj samoumevnega, saj so skriti v obrobje Celja živeli bolj samotarsko življenje in se tako tudi po samem Celju ni veliko govorilo o tem, da ima čistilka tam boljše plačo kot strokovnjaki v večini drugih celjskih organizacij. Morda so tam to držali že tudi v času, ko plače še niso bile tako poslovna skrivnost kot so zdaj, v tajnosti zato, ker so vedeli, v kakšnih škripcih so se zdaj znašale nekatere druge celjske organizacije, kjer so tudi pred leti na veliko delali denar.

Zakaj sem pričel s takim pisanjem? Preprosto zato, da vemo, da še imamo organizacije, kjer jih zadnje težave še niso nič kaj dosti prizadele. Za spremembo od nekaterih, kjer se jim plani kar nekam izmikajo. S tveganjem, da si zaslužim nekaj črnih pik, bom zapisal, kaj mi je pred dnevi rekel znanec. Pobral me je, če vem, zakaj so v Gorenju tako striktno zahtevali, da so plače poslovna skrivnost. Ker mu nisem vedel povedati, mi je odgovoril sam. »Zato, da ljudje ne bi vedeli, da se vse bolj odmikajo od obljubljenih dva tisoč mark plače. Razen, če se ne bo spremenil tečaj marke.«

Ob tem ko se mi delavci, ki ne zaslužijo toliko kot si

zaslužijo, smilijo, se mi seveda še bolj smilijo tisti, ki so — ne po svoji krivdi — ostali na cesti. In ko tako v Velenju deluje tudi sindikat nezaposlenih delavcev, se človek res čudi, če je res, da je delavska solidarnost tako popustila. Ko so ustanavljali sklad za pomoč nezaposlenim, so mnogi veliko obljubljali. Nezaposleni Ekovci (Gorenja Eko seveda) so bili veseli, ko so jim pomoč najprej obljubili prav zaposleni v sistemu, ki nosi to vroče ime. Ko sem jih pred dnevi poslušal, so bili vse prej kot veseli. Spet bom v tveganju za črne pike navedel nekaj njihovih izjav: »Hodijo na nekajedvne sindikalne izlete!«

»Kupujejo in izmišljujejo si neke nove drese!« In po-

dobno v smislu, da mislijo le na svoje dobro počutje, ne pa tudi na tiste, ki so ostali na cesti. Nekdo pa je ob tem izrekel tudi zanimivo misel — treba jim je dati takih iger, da pozabijo na drugo. Res ne vem, na kaj je mislil.

Ko že govorim o tem, da je vse več ljudi na cestah, se ob volitvah novih vodstev spet ne uresničuje napoved, da bodo novoizvoljeni vendarle izpraznili nekaj sedanjih delovnih mest. Pa bō — kot kaže — še slabše. Dosedanji se vračajo, novi pa bi mnogi radi obdržali stara delovna mesta, občino pa vodili volontersko. Le zakaj...?

(frk)

Delegati glasovali za profesionalnega župana

Pankrac Semečnik in Todor Dmitrovič

Ponedeljkovo nadaljevano zasedanje vseh treh zborov velenjske občinske skupščine se je zavleklo pozno v noč, skupno zasedanje je trajalo od 14. pa vse do 21. ure in še čez, potem pa so se na ločenih sejah sešli posamezni zbori. V ospredju so bile volitve in razlog, da se je skupščina tako potegnila je bil v tem, da so stranke svoje kandidate za funkcije predlagale na samem zasedanju, poslovniki pa je določal tudi, da velja isti postopek za mandatarnja velenjske vlade.

ŽUPAN NAJ BO PROFESIOALEC

Začelo se je z razpravo o tem, ali ne bi bilo potrebno glasovati velenjski župan profesionalca, da ali ne. Mnenja o tem so bila deljena, vsaj v razpravi, vendar so se delegati z dvigom rok odločili, da se o tem tajno glasuje. Skoraj 81 odstotkov navzočih delegatov skupščine se je izkazalo za to, da je Velenju potreben profesionalni predsednik in to je bil kasneje tudi razlog, da ZSMS

večine v vseh treh zborih in tudi ne večine vseh delegatov: Bogdan Menih 33 glasov, Matjaž Natek 18 glasov in Pankrac Semečnik 25 glasov. V drugem krogu, pa je bil izvoljen socialist Pankrac Semečnik, ki je dobil 39 glasov, dva več kot njegov protikandidat Bogdan Menih, ki so mu delegati namenili 37 glasov.

PODPREDSEDNIK SKUPŠČINE ANTON LOVREC

Kandidature za podpredsednika občinske skupščine so vložile: Demos za Antona Lovreca (Slovenski krščanski demokrati) absolventa višje upravne šole iz Topolšice ZKS-SDP za Ivana Marina magistra glasbe iz Titovega Velenja, ZSMS — liberalna stranka za Igorja Meha, dipl. ekonomista iz Podkrajja in Zeleni za Petra Rezmana, elektrotehnik iz Gaberka.

V drugem krogu (v prvem nihče ni dobil dovolj glasov po poslovniku) pa je Anton Lovrec s štirimi glasovi več (41) premagal

pred delegate tudi razgrnil vizijo »bodočega ravnanja«, kot jo je naslovil.

Nekaj osnovnih podatkov o kandidatih: Harold Karner je po poklicu dipl. ekonomist z enainvajset leti delovnih izkušenj, ves čas v industriji; Todor Dmitrovič je po poklicu dipl. strojni inženir, zdaj direktor Gorenja Servisa.

V prvem krogu nihče ni dobil potrebne večine (izvoljen je kandidat, ki je dobil večino glasov prisotnih delegatov vsakega zbora in hkrati večino glasov vseh delegatov skupščine) v prvem krogu, v drugem je izvoljen tisti, ki dobi več glasov. Todor Dmitrovič je dobil večino v zboru krajevnih skupnosti in zboru združenega dela (skupaj pa 44 glasov vseh delegatov), Harold Karner pa v Druženopolitičnem zboru (skupaj pa 32 glasov) zato je bil potreben drugi krog, v katerem je s 45 glasovi zmagal Todor Dmitrovič, Harold Karner pa je dobil 29 glasov.

Todorja Dmitroviča zdaj čaka

Predsedniki zborov: Jože Melanšek — zbor krajevnih skupnosti, Marjan Gaberšek — druženopolitični zbor, Karel Drago Bizjak — zbor združenega dela.

in člani komisije se volijo iz vrst delegatov. To se da razumeti na dva načina — edini pogoj, da si član namestnik ali predsednik te komisije je, da si iz vrst delegatov. Druga možnost, ki se je da tudi razumeti, pa je, da je treba iz vrst delegatov na sami skupščini že izvoliti predsednika te komisije, namestnika in člane.

Odločili so se, da se poslovnik spremeni tako, da se izvoli sedem delegatov, in da se komisija za volitve in imenovanja konstituirata na prvi seji. Takšna odločitev je sprožila nezadovoljstvo Zelenih, ki so ob koncu skupščine, to tudi razložili — da je skupščina Poslovniki s pregledovanjem preprosto spremenila in ga prilagodila željam posameznih strank.

V komisijo za volitve in imenovanja so izmed dvanajstih

kandidatov izvolili sedem, tistih, ki so na tajnem glasovanju dobili največ glasov volilcev: Ivana Atelška (55), Milico Kovač (53), Igorja Meha (52) Andreja Kuzmana (46), Srečka Meha (44) Marjana Jakoba (44).

PREDSEDNIKI IN PODPREDSEDNIKI ZBOROV

Po skupnem zasedanju so delegati na ločenih sejah s tajnim glasovanjem volili še predsednike in namestnike zborov in izvolili: druženopolitični zbor bo vodil Marjan Gaberšek (ZSMS — liberalna stranka), njegov namestnik je Tone De Costa (Slovenska demokratična zveza), zbor združenega dela bo vodil Drago Karel Bizjak (Rudnik lignita Velenje), nadomeščal ga bo

Mitja Jenko (Konzern Gorenje): zbor krajevnih skupnosti bo vodil Jože Melanšek, njegov namestnik pa bo Jožef Lekše.

IZJAVA DELEGATOV ZELENIH VELENJA

Omenili smo že, da so delegati Zelenih ob koncu skupnega dela vseh treh zborov prebrali izjavo v kateri izražajo veliko zaskrbljenost in nezadovoljstvo nad potekom zasedanja. Enega od razlogov smo že omenili, drugi govori o tem, da so Zeleni glede na večstrankarsko obarvanost skupščine pričakovali, da bodo strokovne službe iz dvorane umaknile vse simbole, ki so povezani z zgodovino in ideološko naravnostjo posameznih strank in namesto njih namestile grb Repu-

Ivan Atelšek: komu moj glas?

Bogdan Menih: kje sem izgubil dva?

Matjaž Natek: pa kaj?

Pankrac Semečnik: bo, ne bo, bo?

— liberalna stranka ni vložila kandidature za svojega kandidata Ivana Atelška, ki te naloge ni želel opravljati poklicno. Kandidature pa so vložile: demokratična zveza, krščanski demokrati, socialdemokrati in kmečka zveza za Bogdana Meniha, zdravnika, doma v Topolšici, ZKS — stranka demokratične prenove za Matjaža Nateka, pedagoškega delavca iz Šostanja in socialisti za Pankraca Semečnika, predmetnega učitelja iz Titovega Velenja.

V DRUGEM KROGU PANKRAC SEMEČNIK IN BOGDAN MENIH

V prvem krogu nihče ni dobil

Ivana Marina (37) in bil tako izvoljen za podpredsednika velenjske občinske skupščine.

MANDATAR IZVRŠNEGA SVETA TODOR DMITROVIČ

Ker je bilo po poslovniku mogoče predlagati mandatarnja izvršnega sveta tudi tako, da ga predlaga najmanj pet delegatov, je skupina »neodvisnih« predlagala za opravljanje te naloge Todorja Dmitroviča (izjavil je, da na kandidaturu pristane, vendar ne, če ga predlaga katera od strank, ker želi, če bo izvoljen, postaviti v ospredje strokovnost, ne stranko), Demos pa je vložil kandidaturu za Harolda Karnerja, ki je

sestav predloga liste izvršnega sveta, ki jo mora pisno predložiti v roku desetih dni po izvolitvi in mora vsebovati tudi predlog, katere izmed članov izvršnega sveta naj občinska skupščina imenuje za predstojnike občinskih upravnih organov in za katera področja.

ZAPLETI PRI KOMISIJI ZA VOLITVE IN IMENOVANJA

Štirinajsti član začasnega poslovnika skupščine so si razlagali različno — govori o tem, da se na prvi seji vseh zborov imenuje Komisija za volitve in imenovanja. Tu je pika. Naslednji stavek pa pravi: predsednik, namestnik

ZA LHOTSE PROBLEM

Pankrac Semečnik se je po izvolitvi za predsednika velenjske občinske skupščine na delegate obrnil z besedami: »Ob velikem alpinističnem podvigu Toma Česna v steni Lhotseja je žena pokojnega alpinista Aleša Kunaverja potem, ko je Tomo v steno pisal Alešovo ime rekla, da je to tako veliko priznanje, da ga človek lahko sprejme samo molče ali z besedo hvala.

Dolžnost bom opravljal s polno odgovornostjo, skupščino vodil demokratično in skušal biti usklajevalec interesov, ki se bodo vodili v njej.«

Malo kasneje pa je v zvezi z Lhotsejem za malo smeja poskrbel delegat Lipnik iz zbora krajevnih skupnosti, ko je predsedniku rekel: »Prej, ko ste govorili o Lhotseju, sem mislil, da boste rekli, da je v občini za cel Lhotse problemov, in da jih bo treba preplezati.« »Ja, ja, tako, tako,« mu je odvrnil Pankrac Semečnik.

blike Slovenije. Predlagali so, da se to zgodi do naslednje seje skupščine.

Presečenil pa jih je tudi, kot pravijo v izjavi, način naslavljanja delegatov. Tikanje in naslavljanje z osebnim imenom po njihovo ustvarja neprimeren občutek domačnosti, ležernosti in neresnosti.

Nekateri delegati so njihovi izjavi pritegnili, drugi pa so jo zavrnili, gotovo pa bodo o tem še govorili.

MILENA KRSTIČ-PLANINC (fotografije: B. Mugerle in L. Ojsteršek)

Prva seja zborov SO Mozirje

Vse niti v rokah Demosa

Na aprilskih volitvah izvoljeni delegati vseh treh zborov skupščine občine Mozirje so se na prvem zasedanju zbrali prejšnjo sredo v nazarskem delavskem domu. Takoj velja poudariti, da so pomembno nalogo opravili (skoraj) v celoti in zelo hitro. Občina Mozirje je namreč gotovo ena redkih, če že ne edina v Slo-

veniji, katere nova sestava zborov občinske skupščine se ni ubadala z dolgotrajnim in pogostokrat mučnim razpravljanjem o poslovniku, ki je značilen skoraj za vso Slovenijo. Občinska skupščina v prejšnji sestavi je namreč ob sodelovanju vseh na volitvah sodelujočih strank sprejela odlok o postopku za volitve občinskih

funkcionarjev. Tega odloka so se novi delegati v veliki meri držali, čeprav velja reči, da vse le ni bilo v protokolarnem ali gledališkem slogu, saj je bilo precej manjših zapletov med predstavniki posameznih strank, vse skupaj pa vsekakor sodi v malo šolo demokracije, ki se je šele učimo in se postopoma vpisujemo v prvi razred. Upajmo, da bodo delegati mozirske občinske skupščine to preizkušnjo uspešno premostili. Prvi koraki to obetajo.

Kakorkoli že, delegati vseh treh zborov so na začetku skupaj sedli v delegatske klopi. Pozdravil jih je dosedanjí predsednik SO Mozirje Anton Boršnak, v nadaljevanju so poslušali končno poročilo o aprilskih volitvah, ki ga je podala predsednica občinske volilne komisije Boža Meh. Delo komisije so delegati nedeljeno pohvalili, sicer pa so imeli njeni člani in članice obilo dela tudi v sredo in komisija je na začetku sprejeto zahvalo tudi tokrat upravičila.

Po tem uvodnem delu so se delegati razšli in se sestali na ločenih sejah posameznih zborov, na katerih so izvolili predsednike in podpredsednike zborov. Povedati velja, da je bila udeležba na

prvem zasedanju zelo dobra, saj sta zares upravičeno manjkala le dva delegata, po eden v zboru krajevnih skupnosti in zboru združenega dela, sicer pa zbori občinske skupščine Mozirje štejejo po 21 delegatov. Volitve so opravili hitro, čeprav je bilo nekaj manjših zapletov. Kandidatka za predsednico druženopolitičnega zbora ni imela protikandidata, zato so ga izbrali naknadno, kot to zahteva odlok, drugi krog pa je bil potreben pri volitvah podpredsednika zbora združenega dela. Za predsednico druženopolitičnega zbora je bila izvoljena Danica Vežočnik (Demos), ki je dobila 13 glasov, njen protikandidat Tomaž Marovt, tudi iz vrst Demosa, enega, sedem delegatov pa je oddalo prazne lističe, kot vse kaže po prejšnjem dogovoru. Pri glasovanju za podpredsednika je Franc Bastl (Demos) dobil 11 glasov, Zdravka Hriberšek-Ladinek (ZSMS-liberalna stranka) pa 10. V zboru krajevnih skupnosti je Matija Petrin z Rečice dobil 12, Jernej Plankl iz Luč pa 8 glasov. Za podpredsednika je bil izvoljen Franc Bezovšek iz Gornjega Grada (14), Anton Bitenc iz Nazarij je dobil 6 glasov. Predsed-

Iz skupščinskih klopi:

Sejo druženopolitičnega zbora je kot najstarejši vodil Jože Mermal (kasneje tudi skupno sejo) z Ljubnega, sicer dolgoletni in med ljudmi priljubljen veterinar. Nad tem dejstvom nekako ni bil posebej navdušen, »potolažil« pa ga je član volilne komisije, sicer kmetovalec Jože Bider, ki je dejal: »Jože vzami to kot težek porod pri kravi, pa bo vse dobro.« Predsedujoči mu ni ostal dolžan in je dejal: »Saj bo res kot težek porod ob prvih demokratičnih volitvah, upam, da bom uspešen, bolj pomembno pa je, da bomo vsi skupaj skupno poprijeli in potegnili naš voz naprej.« Pri »porodu« je bilo sicer nekaj manjših težav, uspel pa je.

»Zapletlo« se je že takoj po uvodnem delu, ko so bili delegati še skupaj v veliki dvorani, nato pa so se morali ločiti. Eden izmed »odhajajočih« delegatov je pripomnil: »Politiki so spet na najboljšem, ostajajo v lepi dvorani (druženopolitični zbor), mi (zbor združenega dela) moramo v poročno dvorano, zbor krajevnih skupnosti pa v učilnico glasbene šole.« S kom so se »delavci« poročili in kakšne pesmice so se naučili delegati krajevnih skupnosti ne vemo.

nik zbora združenega dela je Dominik Miklavc (Gorenje MGA), dobil je 13 glasov, njegov nasprotnik Zvone Poličnik (Gorenje GLIN) pa 6. V drugem krogu glasovanja za podpredsednika tega zbora je Ivica Rakun (OŠ Mozirje) dobila 11, Venčeslav Žagar (PTT) pa 8 glasov.

Sledila je skupna seja vseh treh zborov, na kateri so izvolili vodstvo občinske skupščine in njenega izvršnega sveta. Andrej Presečenik (Demos) je dobil 35 glasov, Franc Miklavc (ZKS-SDP) pa 24 in Andrej Presečenik je torej novi župan občine Mozirje. Popredsednika niso izvoli-

li, zato v uvodu beseda »skoraj«. Med tremi kandidati — Vera Pečnik (Demos), Ivan Purnat (ZSMS-liberalna stranka) in Herman Remic (Demos) v prvem krogu ni nobeden dobil potrebne večine, enako pa je bilo v drugem, ko so se delegati odločali med Vero Pečnik in Ivanom Purnatom. Predlagati bo tako treba nove kandidate, podpredsednika pa bodo izvolili na prihodnji seji občinske skupščine. Novi predsednik občinskega izvršnega sveta je Alfred Božić (Demos), ki je dobil 38 glasov, njegov nasprotnik Jože Kumer (Socialistična zveza) pa 21.

Predstavniki Demosa so »slavili« že pred volitvami; na sredi je (takrat še bodoči) župan Andrej Presečenik

Bivši DPO-ji krčijo stroške in zmanjšujejo število zaposlenih

Ne gre drugače — denarja je premalo

Bivše družbenopolitične organizacije so v novih razmerah prisiljene ravnati racionalneje kot so prej — tako pri prostorih kot pri zaposlenih. Denarja ne bo več toliko kot ga je bilo, pa še ta, ki bo prihajal, je že odvisen od njihovega (ne)uspeha na volitvah.

Dragan Martinšek, predsednik ZSMS — liberalne stranke Velenje je povedal, da je pri njih redno zaposlena zaenkrat samo tajnica. Predsednik in vodja Mladinskega servisa to delo opravlja neprofesionalno. Po izračunih, ki so jih naredili, kaže, da si tudi v bodoče ne bo možno privoščiti več kot to, razen da bosta redno zaposlena dva — tajnica in še en profesionallec. V začetku junija bodo na konferenci določili status funkcionarjev in takrat bo marsikaj tudi bolj jasno. Iz proračuna so glede

na število poslanskih mest v velenjskem parlamentu upravičeni do 25 tisočakov mesečno. Njihovi prostori so veliki približno 40 kvadratnih metrov, za kar plačujejo uporabnino sindikatu. Resno razmišljajo o tem, da bi prostore zamenjali — 3. nadstropje, kjer so, se jim ne zdi najbolj primerno, ker veliko ljudi zahaja k njim in bi želeli biti bolj spodaj.

Pane Semečnik, predsednik velenjske Socialistične zveze je povedal, da za kaj več kot enega redno zaposlenega najbrž ne bo denarja. Dosedaj jih je bilo pet. Dve delavki bosta delovno razmerje (ali pa sta ga že) sklenili v občinskih upravnih organih, za eno pa ni šlo drugače, kot da se je (ali se bo) prijavila na Skupnosti za zaposlovanje. V »prehodnem« obdobju bo socialistična zveza skušala uveljaviti pravice iz družbenega dogovora o nagrajevanju

nju funkcionarjev.

Kako bo s članarino? Odvisno je vse od tega, kaj bo prinesel kongres, ki bo 9. junija. Zaenkrat je socialistična zveza tista, ki je od vseh bivših družbenopolitičnih organizacij v najslabšem položaju.

Drago Blagus, sekretar ZKS — Stranke demokratične prenove Velenje pa je povedal, da gre njihova stranka v celi Sloveniji v radikalno zmanjšanje zaposlenih in stroškov. 15. junija bo prenehalo delovno razmerje vsem zaposlenim v stranki, od 420., kolikor jih je trenutno zaposlenih, jih bo v republiki ostalo po občinah 88, na Centralnem komiteju pa 44, pa še ti bodo sklenili delovno razmerje za določen čas, do kongresa jeseni.

V občini Velenje je stranka s spremembami pričela lani, ko so izdelali projekcijo kako

naprej. Do 1. februarja je bilo zaposlenih 6 ljudi, s tem datumom pa se je njihovo število zmanjšalo za enega, za enega pa še 1. maja, tako da so ostali redno zaposleni štirje. Že konec junija, oddide najverjetneje še eden sekretar ali izvršni sekretar, tako bodo ostali trije, morda pa celo samo dva.

Od kod denar? Iz proračuna bodo dobili približno 25 tisočakov mesečno, iz članarine, (s 1. majem je zmanjšana na 1 odstotek) jim v Velenju ostane okoli 15.000 dinarjev, naslednjih 15 tisočakov pa mesečno dobijo na račun oddaje prostorov, nekaj denarja pa naberejo še s klubom, in tako dobijo okoli 60 tisočakov, kar naj bi zadoščalo za tri zaposlene. Ker so prostori njihova last, razmišljajo tudi o tem, da če ne bo šlo drugače, bodo oddali še kakšen kvadratni meter.

M. Krstič—Planinc

Sindikat nezaposlenih delavcev
Gorenje EKO je vztrajen

Kdo drugi bi mislil na bivše, če ne sami

Ko so konec marca letos delavci Gorenja EKO dobili delovne knjižice zaradi stečaja podjetja, se jih je večina, z redkimi izjemami, vključila v sindikat nezaposlenih delavcev. Seveda jih je nekaj dni kasneje stečajni upravitelj veliko poklical nazaj, vseeno pa jih je preko tristo pristalo na Zavodu

vise iz minulega dela, do takrat, ko so bili zaposleni. Gre za izplačilo regresa za letne dopuste, za jubilejne nagrade ter nadomestila za inovacije, kar ne bi smelo biti sporno. Gre pa še za nekaj drugih ugodnosti, recimo koriščenje počitniških zmogljivosti. Ta stvar pa je v odnosu do podjetja Gorenje EKO v stečaju, sporna. Srž spora naj bi bila v tem, da vodilni vztrajajo, da vsa ta sredstva ostanejo v podjetju. »Naše stališče, stališče sindikata nezaposlenih delavcev je, da se po ključu števila zaposlenih in nezaposlenih ta sredstva razdelijo. K temu nas še dodatno spodbuja informacija, da naj bi nezaposleni bivši delavci Gorenja EKO letos sicer imeli možnost letovati v teh zmogljivostih, vendar je bila ta informacija kasneje diskriminatorska do nas, ker naj bi imeli prednost zaposleni. Mi pa bi imeli možnost letovati v terminih, ki bi ostali. Vendar imamo tudi mi šoloobvezne otroke in tu se že kaže odnos bivšega podjetja do nas. Da ne govorim o tem, da smo te zmogljivosti ustvarili vsi,« ugotavlja Jože Rehar.

Jože Rehar: »Nadomestilo in pomoč sicer nudita možnost preživetja, ne pa tudi zadovoljstva.«

za zaposlovanje med brezposlenimi. Morda zanimivost, morda naključje — nihče od dvaindvajsetih, ki so pred stečajem delali v izvršilnem odboru sindikata in stakovnem odboru Gorenja EKO, ni bil primeren oziroma potreben pri nadaljevanju začtega dela. Tudi Jože Rehar, pred stečajem predsednik upornega izvršilnega odbora sindikata ne. Zdaj opravlja isto naloge, a pod spremenjenim naslovom — predsednik sindikata nezaposlenih delavcev Gorenja EKO v stečaju je. Enako uporen še naprej, skupaj z mnogimi, ki so v tem sindikatu.

V začetku prejšnjega tedna so se sestali in med drugimi zahtevali, da se pri prvem naroku za preizkus prijavljenih terjatev na sodišču (30. maja) sliši tudi njihova zahteva po ustreznem deležu v lastnini podjetja. Zahteva, ki je najbrž v naši dosedanjih praksi nekaj neobičajnega, vsekakor pa novega. »Pa je bila podobna zahteva postavljena tudi na, mi ga imenujemo zadnjem zboru delavcev Gorenja EKO — 26. marca. Zahtevali smo, da se delavci vključimo kot solastniki v obliki delničarstva v primeru, da pride do prodaje podjetja. Takrat so nam to zahtevo s pravne strani pojasnili kot nedorečeno,« ugotavlja Jože Rehar, ki nekaj upanja vidi v dogajanju, zadnjem v Sloveniji. Dogajanja so seveda spodbujena s pravo razporeditvijo tistega družbenega imetja, ki so ga v veliki meri ustvarjali prav delavci. »Kljub temu, da morda v tem trenutku konkretnih zahtev najbrž ne bo možno uresničiti, vztrajamo in čakamo na spremembo zakonodaje, ki bo uredila to področje. Do takrat pa želimo ostati vsaj akterji pri delitvi kapitala zajetega v vrednosti bivšega podjetja,« pravi Rehar.

To pa ni edina zahteva. Nekaj se jih nanaša na pra-

Boli pa jih še nekaj drugega. Na Občinskem sindikalnem svetu je odprt solidarnostni sklad, kamor naj bi nekaj denarja namenile sindikalne organizacije in od koder naj bi pomoč dobilo vsaj nekaj najbolj ogroženih bivših delavcev Gorenja EKO. Pomoč iz tega sklada je doslej iskalo in jo tudi dobilo pet. »Z žalostjo pa ugotavljamo, da so bile velike besede sindikata koncerna Gorenje na začetku našega sodelovanja le velike obljube. Takrat je bilo slišati tudi za pomoč v obliki enodnevnega zaslужka. Danes lahko ugotovimo le, da v ta sklad od sindikata Koncerna Gorenje do danes (toraka, 15. maja, op. pisca) ni prišlo niti dinarja,« pravi Jože Rehar, ki obenem prijetno presenečen ugotavlja, da pa so rudarji tudi v tem primeru pripravljeni pomagati, kot tudi še nekateri drugi, na katere niso računali. Pravi, da bo njihova pomoč (10 dinarjev naj bi prispeval v sklad vsak zaposlen na Rudniku lignita Velenje) omogočil podporo večjemu številu pomoči potrebnih. »Čeprav bi človek mislil, da je rudnik že pozabil na bivši RSC in EKO, se to ni zgodilo,« pravi in nadaljuje: »Verjamemo, da se okolja, ki smo jim donedavno pripadali, ukvarjajo s precejšnjimi težavami, vendar, dokler ima človek redno zaposlitev, redni osebnih dohodek, najbrž ni v takšnem položaju kot tisti, ki je dobesedno na cesti. Nadomestilo in pomoč sicer nudita možnost preživetja, ne pa tudi zadovoljstva, ki ga človek čuti ob zasluženih sredstvih, pa naj so ta velika ali mala.«

Ampak to pa lahko vedo samo tisti, ki so delo že kdaj imeli in ga potem čez noč izgubili.

Milena Krstič-Planinc

Prometna varnost v občini Velenje

So res hujše sankcije edina rešitev?!

Že v prejšnji številki Našega časa smo zapisali, da je prometna varnost v občini Velenje slabša kot lani. Zlasti zaskrbljujoče so posledice prometnih nezgod, velika materialna škoda, dva udeležena pa sta doslej izgubila življenje. Kasneje se je ugo-

tovilo, da je omenjenima nesrečama botroval alkohol. Največ nezgod se je zgodilo na mestnih ulicah, najbolj problematičen pa je odsek magistralne ceste, ki zajema del Celjske in Šaleške ceste proti Hudi luknji. Precej nezgod se je pripetilo tudi na Kidričevi cesti, na novem urejenem delu od križišča s

Šaleško do Tomšičeve. Kljub sodobni ureditvi je novi odsek zelo nevaren. Nič manj nevarno ni tudi križišče Jenkove in Tomšičeve. Takih in podobnih pastí je v Titovem Velenju seveda še več.

Na vprašanje, kako potekajo akcije milicnikov in poostrena kontrola prometa, je komandir postaje milice v Titovem Velenju Edo Mlačnik odgovoril: »V republiško akcijo minus 10 odstotkov smo se milicniki postaje milice Titovo Velenje enako aktivno vključili kot lani. V prvih štirih mesecih smo sodelovali oziroma samostojno izvedli 16 takšnih akcij, oziroma po ostrenih nadzorov v cestnem prometu v različnih dnevih in času. Ob tem smo pozornost namenili različnim področjem kot so vožnja s kolesi in kolesi z motorjem, (ne)upoštevanje svetlobnih prometnih teles in ostalih znakov. Dejstvo je namreč, da tudi v Titovem Velenju precej (mnogo preveč) voznikov ne upošteva semaforjev, tudi na železniškem prehodu ne, največ poudarka pa smo namenili psihofizičnemu stanju udeležencev v cestnem prometu. Temu smo namenili štiri akcije.

Nadalje smo preverjali tehnično urejenost vozil, prehitivanje, upoštevanje prednosti in stranvožnjo ter varnost pešcev. Za vsako akcijo, oziroma poostren nadzor, bi lahko posebej ugotavljali kaj je pokazala, vendar ob tem kaže reči nekaj drugega. Vse te poostrene kontrole na cesti žal prometne varnosti ne izboljšujejo, tako kažejo podatki.

Upajmo, da bo v prihodnje bolje. Ob tem velja poudariti, da smo milicniki posta-

je milice Titovo Velenje v prvih štirih mesecih letošnjega leta ponovno povečevali ukrepe zoper kršitelje cestno-prometnih predpisov, prav tako lani in leto prej. Prav zato se mi postavlja vprašanje kako dolgo naj še povečujemo ukrepe, pa se ob tem stanje ne bo izboljšalo. V letošnjih štirih mesecih smo sodniku za prekrške podali 753 predlogov za uvedbo postopka za prekrške, lani v tem času jih je bilo le 501. Mandatno je bilo letos v tem obdobju kaznovanih 2.477 kršiteljev, lani 1.831. Na mestu prekrška smo 177 voznikom začasno odvzeli vozniško, 89-im pa prometno dovoljenje. Ta številka ni realno merilo, da je bilo res toliko ugotovljenih vinjenih voznikov, bilo jih je še več. Vedeti moramo namreč, da nekateri udeleženci v cestnem prometu nimajo prometnega dovoljenja, ali pa ga jim ni potrebno imeti. Tu niso vštet tudi potrdila o prometnih predpisih, vemo pa, da so vinjeni tudi kolesarji in nenazadnje pešci.

Na kraju bi dodal kaj vse bi še morali storiti na cestah, predvsem za izboljšanje cestne infrastrukture. Žal se vedno zataknemo pri finančnih sredstvih in tako je vedno premalo denarja za ureditev kompletnih cestnih površin. Preostane nam le, da kršitelje kaznujemo z višjimi kaznimi, ker dosedanja številna opozorila ne zaležejo. Končno nam vsem voznikom manjka prometne kulture, zato nas lahko le sankcije zresnijo, da se bomo v cestnem prometu obnašali kot velevajo cestnoprometni predpisi.«

B. Mugerle

Kidričeva ima kljub sodobni ureditvi veliko pastí, zlasti pri vključevanju v promet na to cesto

Moj komandant

V primeru razoroževanja TO se je izkazalo, kako romantično jemljemo Sloveni svojo vojaščino. Sam se sicer nagibam k pacifizmu in popolni demilitarizaciji Slovenije, nikakor pa nisem privrženec tistega krščanskega nauka, ki pravi, da moraš po prvem udarcu postaviti še drugo lice. Zato menim, da je treba biti v teh rečeh pač realist in pristati na to, da imamo resno, dobro organizirano in učinkovito vojsko. Zaradi mene je to lahko JLA, lahko pa je tudi SLA, stvar dogovora pač.

Zadnji dogodki, ki so pričurkali v javnost in razburili doberšni del Slovenije pa v meni vzbujajo dvom v to, da se lahko zanesemo na svojo vojsko, če bi kaj »zagustilo«. Če je namreč možno, da se kakšna vojska, tebi nič, meni nič pusti razorožiti z enim ukazom, potem takšna vojska res ni vredna drugega, kot da se razoroži.

Seveda sem bil tudi jaz redni vojak in sem se zdaj rezervist in mi je zatorej dobro znana vertikalna organiziranost vojske in tok ter izpolnjevanje komand. Vendar ne morem razumeti, da vojaki gladko pristanejo na tako komando in brez pomisleka oddajo orožje. Meni se zdi, kot da bi elektriki pristali na oddajo merilnih instrumentov, kuharji bi oddali kuhalnice, tajnice pisalne stroje itd. To ne more biti! V tej akciji se razkriva ves absurd takšnih ukazov in njihovega slepega izpolnjevanja. Po tej izkušnji sem prepričan, da bi tisti komandanti TO, ki so oddali orožje brez vsakega vprašanja, na podlagi nekega ukaza prišli in potrkali tudi na Kučanova vrata in

ga odvedli v noč! Jaz upam, da se je dovolj jasno razkrila potreba po ureditvi teh stvari.

Kot sem že rekel. Meni je vseeno, kdo me bo »pazila« pred »agresorji«. Zaradi mene so lahko v Sloveniji vsi vojaki tudi zamorci. Toda komandiranje v vojski na slovenskem MORA biti SLOVENSKO! To ne pomeni, da bi ti morali stati mirno na poziv slovenske besede mirno. To pomeni, da si ne morejo neki možje v Beogradu izmisliti in ukazati »slovenski« vojski, naj se razoroži, pri tem pa slovenski komandanti pokimajo in brz odnesejo svoje pištole v prvo kasarno, ki jim je pri roki. Ja, Ja. Pridni in ubogljivi, poslušni in upogljivi Slovenci. Danes oddajo svoje puške, jutri bodo pa pazniki Slovencev v taboriščih! Namen ukaza je dosežen, razkrinkana sta slovenski vojaški »red« in »disciplina«.

Precej dela čaka Janeza Janšo. Te stvari se morajo profesionalizirati in depolitizirati. Vojska, policija, sodstvo in kar je še takšnih »represivnih« instrumentov v rokah države, morajo »čuvati« vse državljane, ne pa preživeti politični sistem Jugoslavije. In pravzaprav bi bil zadovoljen, če bi šel na skrbno pripravljene in učinkovite »orožne vaje«, ne pa tako, kot zdaj, ko se hodimo poslanjati na raznorazna skrita zborna mesta, kjer v dveh, treh dneh ne naredimo nič drugega, kot da povemo morebitno spremembo bivališča. In seveda uničimo neizmerne količine alkoholnih pijač najslabše vrste.

Peter Rezman

Naravno zdravilišče Topolšica

Ponudbo popestrili z »lepotnimi programi«

Naravno zdravilišče Topolšica, naš osrednji turistični center, je v teh dneh polno zasedeno, pa tudi za poletje kar dobro kaže. Med gosti je trenutno 36 odstotkov tujcev, ti pa tudi v povprečju pokrijejo zmogljivosti tridesetodstotno. Pretežno so to že kar stalni gostje iz Avstrije in Nemčije.

GOSTOV VEČ, A ŠE NE DOVOLJ

V Zdravilišču Topolšica prepletajo zdraviliško in turistično gostinsko dejavnost. Slednja jim predstavlja dobro polovico dohodka. Z zasedenostjo bi lahko bili kar zadovoljni. A ni čisto tako. Kot je povedala direktorica Lidija Špeh, število gostov premočno niha. Zgodi se, da jih imajo le po 80, naslednji trenutek pa preko 200. Prav zato je njihova največja skrb usmerjena v stalno zasedenost zmogljivosti. Osebe mora biti namreč vedno na razpolago in v polni pripravljenosti, ne glede na število gostov v hotelu. Fiksni stroški so torej veliki in rentabilno poslujejo le kadar je hotel dobro zaseden.

Prav zato dajejo veliko pozornost svoji marketinški službi, ki je vse pomembnejša tudi na področju pridobivanja »socialnih gostov«, torej tistih, ki jih v zdravilišče napoti zdravnik. Kot vemo je denarja v zdravstvenih skupnostih v te namene vse manj, zato je tudi na tem področju začela vladati med zdravilišči velika konkurenca.

Poleg tega, torej ponudbe

osnovne zdraviliške dejavnosti, za katero so v Topolšici dobro usposobljeni, ponujajo podjetjem preventivne rekreativne programe. Med velenjskimi kolektivi pa je zanje manj zanimanja kot so pričakovali — pa čeprav so ti programi, glede na to, da se udeleženci vsak dan vozijo v zdravilišče, poceni. Mnogo večje povpraševanje po njihovih preventivno rekreativnih programih je od drugod, dobro sodelujejo na primer s kolektivi Mure, Planike, Gostola...

Zdravilišče Topolšica, ki že nekaj časa deluje v sestavi koncerna Gorenje, ponuja svoje gostinsko turistične in zdraviliške storitve na širšem prostoru, precej tudi na tujem. Že prej smo omenili, da

so Avstriji in Nemci že njihovi stalni gostje, privabili pa bi radi tudi italijanske turiste.

Z »VITALOM« DO LEPOTE

Za domačine, torej za nas iz neposredne okolice (seveda pa tudi za vse hotelske goste) pa so pripravili prav tako marsikaj zanimivega, predvsem velja omeniti njihove lepotalne programe. V hotelsko ponudbo so vključili sedem in desetdnevne »Beauty« pakete, ki vključujejo posvet pri zdravniku, zeliščne kopeli, biserne masaže, celutron, pedikuro in kontrolo telesne teže. Podoben je Vital program, po ugodni ceni, le 1500 dinarjev je treba zanj odšteti (omogočajo tudi obročno odplačevanje). Bistvo tega programa, pretežno se zanj odločajo ženske, je ohraniti lepo in zdravo telo, odpraviti utrujenost, težke noge, celulit, nerazpoložnost... Ena izmed najpogostejših posledic naših vsakda-

njih nevšečnosti je namreč moten krvni obtok. Zato telo z normalnimi procesi ne more odstraniti vseh škodljivih in strupenih snovi, ki se nabirajo v telesu. Program Vital temeljito spremeni način življenja in prehrabene navade, ki ob uporabi posebnih preparatov in pitju čajev, rekreaciji in uporabi medicinskih pripomočkov vplivajo na boljše počutje.

Seveda se lahko gostje zdravilišča Topolšica, stalni ali pa občasni odločijo tudi za katerokoli drugo uslugo iz njihove ponudbe. Vse informacije dobijo na recepciji ali pa pri vходу v bazen. Še posebej priporočajo uporabo celutron aparata, pedikure in masaže. Prav tako se je pri njih mogoče temeljito pripra-

viti na dopustniške dni, odpraviti celulitis z že prej omenjenim celutron aparatom in se umetno osonečiti s solerjem, ki ga še posebej priporočajo vsem tistim, ki so alergični na sonce. Običajno se te težave z umetnim sončenjem odpravijo ali pa vsaj omilijo.

KMALU TEČAJI TUJIH JEZIKOV

Tudi na rekreacijo mislijo v Topolšici. Žal se nimajo lastnih teniških igrišč, a svoje goste vozijo na bližnja, v Šoštanj in v Titovem Velenju. Pred nedavnim pa so v svojo turistično ponudbo vključili tudi jahanje. Na bližnji kmetiji ima namreč konjeniški klub Mozirje 12 konj.

Že sedaj pripravljajo v Topolšici številne izobraževalne

oblike, zaenkrat bolj zaprtega tipa, kmalu pa bodo tudi te dobile tržni značaj. Najprej bodo začeli s tečaji tujih jezikov. Mnogi namreč odhajajo na tovrstno izobraževanje v tujino. To je seveda zelo drago. Z dobro organizacijo pa je mogoče doma doseči enake uspehe. Skupina, ki se izobražuje živi v hotelu, skupaj pa je ves dan. Ves čas govorijo v tujem jeziku (med intenzivnim izobraževanjem, prehranjevanjem, družabnimi in športnimi aktivnostmi). Takšne tečaje nameravajo organizirati za cele družine.

Pa še gostinska ponudba! Trudijo se, da bi bila kar najbolj pestra in zdrava. V jedilnike vključujejo veliko zelenjave, sadja, manj škropa, mesa, maščob. Uvedli so solatne bifeje in osvežujoče poletne sladice.

V Topolšici torej veliko ponujajo, a s tem še niso zadovoljni. »Še marsikaj bo treba postoriti«, pravi direktorica Lidija Špeh. »Elan nam dajejo naši stalni gostje, ki radi prihajajo v Topolšico in storili bomo vse, da bo takšnih še več.«

MIRA ZAKOŠEK

Gostinsko podjetje Paka

Turistična sezona traja vse leto

Razmišljanja o poletni turistični sezoni ob koncu meseca maja najbrž niso nič neobičajnega. Nasprotno. Tam, kjer si od turizma veliko obetajo, priprave nanjo že kasnijo.

V gostinskem podjetju Paka v Titovem Velenju se na poletno sezono prav posebej ne pripravljajo, saj pravijo, da slednja pri njih traja praktično celo leto. Uresničevanje mota: kakovostna ponudba, ki bo zadovoljila še tako zahtevnega gosta, zahteva aktivnosti neglede na čas in razmere. »Res pa je tudi,« poudarja direktor gostinskega podjetja Paka Franc Košak, »da se moramo z različnimi prireditvami še bolj potruditi doma takrat, ko je poletna turistična sezona ob morju ali v zdraviliščih na vrhuncu.«

Poletno mrtvilo v našem mestu zaposleni tega kolektiva že nekaj let poskušajo popestriti z dodatno kulinarično, zabavno ponudbo, v njihove lokale pa naj bi privabili več gostov tudi številne kulturne prireditve, ki jih pripravljajo skupaj s kulturnim centrom Ivana Napotnika Velenje. Nekatere naj bi pripravili v našem mestu, zopet druge v Šoštanju oziroma v treh enotah — hotelu in obratih hotela, Pod gradom v Titovem Velenju in Kajuho- vemu domu Šoštanj.

Med načrtovanimi prireditvami za mesec julij, avgust v Titovem Velenju najdemo bolj ali manj že utečene. Poleg dnevnih najrazličnejših kuhinj naj bi ponudbo v pivnici dopolnili dnevi piva in temu primerna kulinarična specialiteta, v kavarni slaščičarni center so v polnem zamahu priprave na tradicionalno slaščičarsko raz-

stavo, ki je že prerastla občinske meje. Sejem bil je živ pa naj bi zapolnil marsikomu prvi vikend v mesecu septembru.

Bolj živo kot v Titovem Velenju naj bi bilo v juliju in

Napovedi in obeti so torej tu. Rezultati pa bodo pokazali, ali so bili resnično kaj več kot le to, kajti v sedanjih razmerah lahko uspevajo le najboljše.

(tap)

Kmalu ustanovitev mešanega podjetja?

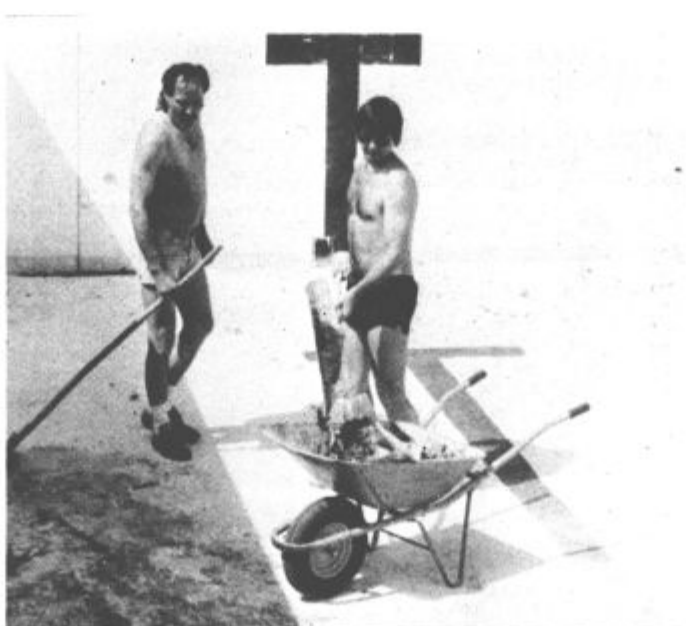
Hotel Paka, takšen kakršen je sedaj, v našem mestu, ki uvršča gostinstvo in turizem dokaj visoko v svojih prizadevanjih, nikomur ne more biti v ponos. To ni nova, ampak precej stara ugotovitev. Vsa dosedanja prizadevanja o obnovi oziroma izgradnji novega hotela namreč niso padla na ugodna tla. Bodo morda sedanja?

Zaposleni v gostinskem podjetju Paka imajo trenutno v ognju kar štiri ponudbe, peta pa je še neraziskana. Pri vseh pa so pripravljene soinvestirati v obnovo sedanjega hotela zunanji partnerji: Šved, dva Italijana, že v začetku prihodnjega meseca pa prihajajo na pogovore Indijci.

Kdaj naj bi prišlo do podpisa pogodbe o sovlaganju v hotel v Paki težko kaj povedo. Prepričani pa so, da bodo stvari dokaj kmalu jasne, sploh pa ob konstituiranju nove občinske vlade.

avgustu v Šoštanju. Predvsem po zaslugi delavcev Kajuhevega doma in nadvse prizadevnega tamkajšnjega turističnega društva. Kar cel mesec julij naj bi bil turistično gostinsko obarvan. Ob tem pa naj omenimo samo še srečanje harmonikarjev, prikaz nekaterih starih običajev, značilnih za ta letni čas in še in še.

»Program prireditev v poletni turistični sezoni je okviren«, pravi Franc Košak. »Prepričan sem, da ga bomo prej dopolnili s kakšno prireditvijo, kot krčili. Čaka nas res veliko dela in aktivnosti, če hočemo uspeti v svojih prizadevanjih. Pri vseh pa se moramo in želimo truditi po svojih najboljših močeh, da bodo naši gostje iz lokalov odhajali zadovoljni in se vanje še kdaj radi vrnili.«

Na velenjskem letnem kopališču hitijo z nujnimi deli

Letni kopališči bodo predvidoma odprli 3. junija

Najprej vzdrževalna dela, nato obnova

Bliža se sezona kopanja. Že v maju je bilo precej sončnih in vročih dni, v katerih bi se nam še kako prilegla osvežitev v vodi. Oživel je tudi velenjsko jezero, saj je bilo zadnje sončno in lepo nedeljo ob njem veliko obiskovalcev, ki so uživali na soncu, za ta čas še posebej vročem. Kopalcev sicer ni bilo, kajti voda v jezeru je še vedno prehladna.

Veliko kopanja željnih občanov že kar težko čaka, da bosta odprti letni kopališči v Titovem Velenju in Šoštanju, zato smo se na obeh pozanimali kako potekajo vzdrževalna dela, kakšne novosti se nam obetajo za letošnje leto, kakšne bodo cene in podobno.

TITOVO VELENJE

Z letnim in tudi z zimskim kopališčem v Titovem Velenju, ki je za mnoge Velenjčane nepogrešljivo, upravlja Rdeča dvorana. Prav na dan obiska so delavci omenjenega kopališča in Rdeče dvorane opravljali vsakoletno vzdrževalno delo. Nujna dela so bila potrebna v strojnici, očistiti je bilo treba korito bazena ter okolico. Obnovili so tudi notranjost in zunanost slačilnice. Si-

cer nam je vodja kopališča Bojan Lončarič povedal, da se na celotnem objektu letnega kopališča pozna dotrajanost in bo zato nujna celovita obnova. Še vedno imajo težave z neprimernostjo, ki jim v času, ko letni bazen ni odprt, naredijo nemalo škode. Poškodujejo in uničijo jim rekvizite in vse kar jim pride pod roke. Letos so tako poškodovali več metrov ograje, blizu skakalnega stolpa pa dvignili več kamnitih plošč in jih zmetali v bazen. Ni dvoma, da takšna in podobna vandalska početja povečujejo stroške vzdrževalnih del.

Letos bodo na velenjskem letnem kopališču usposobili tudi spodnji bife pri slačilnicah. Poleg različnih napitkov bodo kopalci dobili tudi kaj malega za pojesti. Na terasi poleg obstoječega bifeja, o tem se pravkar dogovarjajo, bo novost v tem, da bodo na voljo tudi jedi z žara.

Obljubljajo, da bo za prijetnejše večere, tudi glasba v živo. Seveda je vse odvisno od vremena, saj je bilo na primer lani malo lepših sončnih dni, primernih za kopanje. Zapišimo, da so večino vseh vzdrževalnih del na letnem kopališču v Titovem Velenju opravili tam zaposleni delavci sami in tako občutno zmanjšali stroške vzdrževanja, je še povedal Bojan Lončarič.

Če bo vreme primerno toplo, bodo letno kopališče odprli v nedeljo, 3. junija. Še cene za kopanje v Titovem Velenju. Dnevna karta za odrasle je 30 in za otroke

do 12 let 20 dinarjev; mesečna za odrasle velja 400 in za otroke do 12 let 300 dinarjev; za sezonsko karto morajo odrasli odšteti 1000, otroci do 12 let pa 700 dinarjev.

Poskrbeli so tudi za varnost kopalcev in sicer s tremi poklicnimi reševalci. Poleg tega bodo imeli še nočno dežurstvo, da bi se tako obvarovali pred vandalskimi početji, ki so se v preteklih letih večinoma dogajala v nočnih urah.

ŠOŠTANJ

Tudi na šoštanskem letnem kopališču so nujna vzdrževalna dela v polnem razmahu. Upravitelj kopališča je tamkajšnji TVD Partizan, ki se trudi, da bi bazen kar najbolj usposobil za prijetno in varno kopanje. Rudi Bajec nam je povedal, da so poleg čiščenja korita in okolice, obnovili tudi garderobe in sanitarije, zamenjali so tudi podboje vrat in podobno. Večjo in nujno obnovo korita, ograje in posodobitev strojnice načrtujejo po končani letošnji kopalni sezoni. Tako bo letno kopališče v Šoštanju pravčasno nared za prihodnjo kopalno sezono.

Kopalci se bodo lahko tudi na tem kopališču odžejali in to v priložnostnem bifeju Paka pri vходу na bazen. Tudi v Šoštanju so se odločili, da bodo letno kopališče odprli 3. junija, do takrat pa bodo vzdrževalna dela gotovo končana, so še povedali. Cene so naslednje: dnevno kopanje za odrasle 30 in za otroke 20 dinarjev; mesečne karte bodo veljale za odrasle 400 in za otroke 300 dinarjev.

B. Mugerle

Kako bomo (nekateri) letovali?

Družbeno podjetje Vegrad

Gradbinci letujejo v počitniških hišicah

Delavci gradbeno industrijskega podjetja Vegrad lahko letujejo v dvaintridesetih prikolicah, ki jih ima ta kolektiv v Novem gradu, Vrsarju, na Krku, Malem Lošinju in tivat. Imajo pa še počitniško hišico v Čatežu in dva bungalova na Pungartu.

Prejšnja leta je bilo zanimanja za letovanje v prikolicah mnogo več kot možnosti, zato so pripravili pravilnik, po katerem imajo prednost tisti, ki Vegradovih zmogljivosti niso koristili že dve leti. Letos je zanimanje precej upadlo, izjema so termini (koniec julija in začetek avgusta), ko ima Gorenje, kjer je zaposlenih precej zakoncev Vegradovih delavcev, kolektivni dopust. Teh pršenj je bilo precej več kot prostih mest, medtem ko ostali termini, tudi v sezoni, niso v celoti zasedeni.

Vegrad omogoča koriščenje počitniških zmogljivosti tudi svojim upokojevcem, pod enakimi pogoji kot zaposlenim, seveda pa v pred in po sezoni.

Tudi letos bodo delno subvencionirali ceno prikolic. V sezoni bo treba za njeno koriščenje odšteti za desetdnevno letovanje 1.500 dinarjev, v predsezoni pa 1.000 dinarjev. Ta znesek pa bodo delavci lahko odplačali v štirih zaporednih mesečnih obrokih.

Regresa za letni dopust še niso izplačali. Vsi zaposleni bodo dobili v ta namen dva tisočaka, prvi obrok junija, drugega pa julija.

V Lanterni in Rabcu

Občinski svet Zveze svobodnih sindikatov Slovenije Velenje je lastnik osmih počitniških prikolic, šest jih ima v Lanterni pri Poreču, dve pa v Rabcu. Za letovanje v njih so že razpisali možnosti za prijave in jih namenili predvsem manjšim podjetjem in organizacijam ter članom sindikata nezaposlenih delavcev. Rok za prijavo je prejšnji teden sicer že potekel, vendar so ga podaljšali še za teden dni, zato se še vedno lahko odločite za to možnost.

Letovanja bodo desetdnevna, za kar bo treba plačati dva tisoč dinarjev. V to ceno bodo zajeti vsi prispevki, razen turistične takse, ki jo bodo koristniki plačali v kempu. Prikolice so opremljene z baldahini in kemp opremo, posteljnino in posode za pripravo hrane pa v njih ni.

Na občinskem sindikalnem svetu so ocenili, da je 2000 dinarjev za marsikoga kar precejšen izdatek, zato so se odločili, da bodo interesentom ponudili možnost obročnega odplačila.

(mkp)

Era

Upadlo zanimanje

Za koriščenje lastnih počitniških zmogljivosti je letos manj zanimanja tudi v Eri. Tako kot vse kaže, svojega počitniškega doma, ki ga imajo na Belem križu v Piranu, zaradi tega, ker ni prijav, sploh ne bodo odpri.

Najcenejše je letovanje v campih. Erini delavci jih imajo na Rabu (5), Vrsarju (6) in eno v Čatežu. Slednja je najbolj obremenjena in upajo, da bodo ob njej še pred začetkom te sezone, postavili še eno. Prikolice še nimajo v celoti zasedenih, saj je upadlo zanimanje tudi za tovrstno letovanje. Največ povpraševanja (in teh potreb niso mogli pokriti) pa je bilo za čas kolektivnega dopusta Gorenja. Poleg omenjenega lahko Erini delavci letujejo tudi v gorah. Na voljo sta jim planinski koči na Smrekovcu in na Paškem Kozjaku s po šestimi ležišči.

Tudi v tem kolektivu za letos še niso izplačali regresa za letni dopust, niti še niso opredelili njegove višine. Delavski svet je o tem razpravljal te dni.

(mz)

Gorenje

Predvsem v najetih zmogljivostih

Že misel na bližajoči dopust je nadvse prijetna in zato živzav v prostorih Gorenje želje delavcev Gorenja po prijetnem preživetju dopustniških dni, njihova ponudba ni nič drugačna od lanske. Sprememba je le pri času vpisa za letovanje, ki letos ni omejen.

Po besedah Janeza Pušnika, ki urejuje oziroma izpolnjuje želje delavcev Gorenja po prijetnem preživetju dopustniških dni, njihova ponudba ni nič drugačna od lanske. Sprememba je le pri času vpisa za letovanje, ki letos ni omejen.

Tako so delavcem tega kolektiva na voljo aranžmaji, ki jih je Gorenje pogodbeno odkupilo od Merxa, Slovenija Turista, Komasa in Putalika. Ponudbo pa dopolnjujejo še njihove lastne zmogljivosti in izmenjava prostih postelj znotraj sistema Gorenje. V četrtini lastnih zmogljivi-

vosti bo letos letovali okrog 900 delavcev in njihovih družinskih članov. Svoj prostor pod soncem pa bodo našli vse od slovenskega primorja, Istre do Makarske.

Analiza lanske ponudbe je bila naša letošnja osnova pri izbiri kraja za letovanje. Kot kaže, smo se pravilno odločili, saj so skoraj vsi aranžmaji že prodani. Nadvse zanimivo pa je tudi to, da se vse bolj spreminja razmerje med obmorskimi in celinskimi letovanjem. Namreč, delavcem Gorenja so na voljo ne samo apartmaji, prikolice, hotelska ponudba, ampak tudi zdraviliški turizem. Ni jih malo, ki se raje za sedem ali štirinajst-dnevno dopustovanje odločajo v slednjih.

Ob tem je treba omeniti, da je Gorenje lani vložilo kar precej denarja za izgradnjo hotela v Moravskih toplicah, kjer ima sedaj nekaj let na voljo 2000 nočitev na leto.

Cene letovanj so gotovo močno vplivale na to, da so se de-

lavci tega kolektiva precej več kot prejšnja leta odločili za letovanje pred in po sezoni oziroma za preživetje dopusta kje v planinskem domu oziroma v hribih. In po sedaj zbranih podatkih naj bi to leto letovalo preko službe za rekreativno dejavnost več zaposlenih Gorenja kot pretekla leta.

Kakšni pa so plačilni pogoji? Za letovanje v lastnih zmogljivostih lahko delavci izkoristijo šest mesečni odplačilni rok, za pogodbeno pa morajo poravnati svoje obveznosti do odhoda na dopust. Od lanske jeseni pa jim je na voljo še ena možnost, in sicer namensko varčevanje za odidih. Ker se je že v dosedanjem času dokaj dobro obnesel, ga bodo v bližnji prihodnosti še nekoliko dopolnili. Sploh aktualno in zanimivo pa bo takšno »zdrževanje« denarja ob prehodu službe za rekreativno dejavnost Gorenja na agencijski način poslovanja.

Gornja Savinjska dolina

Je izraba nekoristnega prostora nezaželena?

Skrb za urejanje prostora in varstvo okolja je za Zgornjo Savinjsko dolino vsekakor ena prednostnih nalog. Namen tega zapisa niti slučajno ni »poseg« v študije, ureditvene načrte in podobne dokumente, niti grobo »poseganje« v naravo, ampak le razmislek o možnem (ne)urejanju povsem določenega prostora. Gre za prostrano obrežje Savinje na njeni desni strani, gledano proti njenemu toku. Obsežne gmajne so povsem zarasle z grmovjem in trnovjem, tudi kakšno drevo se najde, predvsem pa je »izjemen« prostor za divja odlagališča smeti in odpadkov, ki niso nič drugega kot navadna sramota. Na tem področju najdes vse, od avtomobilskih školk, do pralnih strojev, štedilnikov in drugih (nekdanj) gospodinjskih aparatov in strojev, da o raznih plastičnih in drugih posodah, smeteh ter ostali svinjarji ne govorimo, tudi ne o tem, da je vse skupaj odlično leglo za vse, kar ni potrebno in kar nam ni všeč. Še bolj žalostno je dejstvo, da ljudje vse to vozijo v gmajne dobesedno mimo zabojnikov za smeti in odpadke, o tem, da se table z napisi, da je odlaganje smeti in odpadkov prepovedano in kaznivo, same sebi smilijo, ni

treba posebej govoriti.

Odnos ljudi do okolja je posebna tema in o njej ni treba razglabljati, čeprav se resnici na ljubo izboljšuje: gre za nekaj drugega. Gre za že urejene površine na tem področju, katerih upravljalci so imeli pri urejanju večinoma veliko težav. Nepotrebnih in nesmiselnih lahko trdimo. Vse skupaj seveda ni samo črno, je pa nedorečeno. Nekaj svetlih točk na tem prostoru vendarle najdemo in bi jih lahko in moralo biti še več.

Pričnimo s kampom Menina, ki je med prvimi »posegel« v to divjino. Čudovito je urejen, polnijo ga gostje predvsem iz zahodne Evrope, prve je letos že sprejel, navajeni betona in asfalta vlemest v tem okolju res uživajo, niso pa preveč srečni, ko se ob daljših sprehodih srečujejo z že omenjeno navlako. Nekoliko višje proti toku Savinje (proti toku tečejo tudi prenekatere vode skrbi za lepše okolje) so si prostor pod soncem izborili člani kinološkega društva Mozirje, ko gremo še naprej so svoj prostor pred leti zagnano in z veliko vneto uredili gornjesavinjski taborniki. Danes je prav na tem mestu žal povsem drugače. Le sami vedo

kakaj so s svojo dejavnostjo prekinili, ostalo je sicer urejeno okolje, objekti, ki so jih postavili pa danes niso nič drugega kot sramota. Zelo blizu si v tem obdobju urejajo prostor člani gasilskega društva Grušovlje. Očistili so del gmajne, ga uredili, namenili pa bi ga radi vadbenu prostoru in prirejanju različnih gasilskih tekmovanj, ki jih doslej niso mogli. Njihov razlog je toliko bolj utemeljen, saj imajo svoj dom v Grušovljah tik ob glavni cesti, povrh vsega še na nevarnem ovinku s križiščem. Za posredovanje ob morebitnih požarih to sicer ni bistvena ovira, težava je druge. V svoje vrste so vključili veliko mladih in mlajših, ki ob rednih vajah sproščajo svojo razposajenost tudi z žogo in drugimi igrami. Ob domu je to več kot nevarno, zato so se odločili za gmajno. Ogromno so delali, vsak po najmanj 100 ur prostovoljnega dela (tudi pionirji), pomagala jih je krajevna skupnost Rečica, pa Gozdno gospodarstvo Nazarje, celjski NIVO pa jih poslal na sodišče. Poslali so sicer prošnje in vloge, na katere niso dobili odgovora, poslali so NIVO-ju vabila na svoje sestanke, da bi se pošteno in pa-

metno dogovorili ter sporazumeli, pa odziva ni bilo, kot še danes ni uradnega odgovora, niti z NIVO-ja, niti s sodišča. Kakorkoli že, delajo naprej, v teh dneh postavljajo montažno hiško za hrambo opreme za vadbo in tekovanja, prvega bodo pripravili 23. junija, radi bi sodelovali s taborniki in imajo še druge načrte, zaradi vsega skupaj pa je v njih precej grenkobe.

Gre torej zato, da so vsi ti oživil nekoristen prostor, ga uredili, zasuli kupe smeti in odpadkov, jih pobrali na očistevalnih akcijah tudi v širši okolici, niso gradili v nebo vpijočih objektov, niti slučajno ne onesnažujejo okolja, še več — skrbijo za lepo naravo in ji dajejo življenje. Vsi ti prostori tudi niso namenjeni »izživljanju« posameznikov, so del širšega družbenega dogajanja. Zato uporabnikom ni vseeno, kakšna je okolica, na njihove vaje in tekovanja prihaja veliko ljudi od blizu in daleč, da o turistih kampa Menina ne govorimo. Prav zaradi tega bi bilo lepo, če bi ta prostor še bolj zaživel, brez sedanjih nedorečenosti, načrtov in v skladu z vsemi zahtevami varovanja in ohranjanja naravnega okolja.

J. P.

Takale »zapuščina« tabornikom ni v ponos

Ne glede na formalne zapreke grušovljski gasilci pridno delajo naprej, in prav je tako

Borza dela Mladinskega servisa nudi počitnice v tujini

Velenjski Mladinski servis in njegova »Borza dela« v tem času mladim in malo manj mladim ne ponujata samo priložnostnih del v okolici, pomagata jim tudi, da spoznajo druge države, druge običaje, da se izpopolnijo v kakšnem jeziku, da zaslužijo kaj v drugi, konvertibilni valuti. Na voljo je veliko možnosti. Ena prvih, s katero so se oglasili že sredi februarja, pa je bila ponudba za Camp Americo.

Uroš Meža, koordinator Camp Americo je povedal, da se je za to možnost odločil preko Borze dela kar 28 kandidatov iz naše občine. Zadnje obvestilo, ki so ga prejeli pa govori o tem, da jih lahko v Ameriko odide kar 18, tistih pač, ki so uspešno prestali testiranje. Opravila sta ga predstavnika Camp Americo za Jugoslavijo. S testiranjem so hoteli preizkusiti ali so prijavljeni sposobni za delo v camparji, za delo z otroki med dvajsetim in šestnajstim letom. V okviru Camp Americo je možnih veliko raznovrstnih zaposlitev v športnih campih, pa tudi v programih, ki se odvijajo pri družinah, programih za delo s psiho-fizično prizadetimi, za kar je treba biti posebej usposobljen, za delo v kuhinji, lahko postaneš za nekaj mesecev šofer, paznik ...

pa bomo imeli plačan letalski prevoz do New Yorka, ki pa ne bo naša končna postaja. Tu bodo Bojana Pavška in seveda tudi druge, sprejeli predstavniki Camp Americo in jih razvrstili v določen camp ter pospremili do tja.

Kot nam je razložil Uroš Meža pa je Camp America samo ena od možnosti, ki jih ponujajo na Borzi dela. Rekli smo, da imajo možnost tudi manj mladi — določena je samo spodnja starostna meja 18 let, medtem ko zgornje, razen za Ameriko in Avstralijo, kjer je 35 let, ni. Vendar je akcija Camp America za to sezono že sklenjena in prijaviteli se ni več mogoče.

Na razpolago pa je veliko novih možnosti, predvsem v Evropi, pa tudi v Avstraliji. Kot poudarja Uroš Meža je tovrstno posredovanje Borze dela njihova povsem neprofitna dejavnost, s katero želijo pomagati mladim. »Mladinsko turistično potovanje je eno najbolj dinamičnih in raznovrstnih integrativnih procesov. Gotovo ni države, ki ne bi bila vključena v počitniško delo z mladimi,« pravi. »Programi jim omogočajo potovanja, specializacijo v stroki, doseganje novih znanj, rekreacijo in graditev samostojnosti.«

Eden tistih, ki bo počitnice preživel v Ameriki je Bojan Pavšek. Končuje zadnji letnik naravoslovne šole in povsem po naključju smo ga srečali na mladinski Borzi dela, kjer je urejal še nekaj zadnjih formalnosti pred odhodom. V Ameriko se odpravlja za tri mesece kot učitelj tenisa. »Za to možnost sem se odločil iz čisto preprostega razloga. Rad bi si nabral nekaj novih izkušenj, obenem pa videl svet in se izpopolnil v jeziku,« pravi.

Na pot bo šel konec junija, vrnil pa se bo konec avgusta oziroma v začetku septembra. Do Londona bo potoval na svoje stroške, vozovnico bodo kupili starši. »Od tod

PROGRAM ZA POČITNIŠKO DELO IN POTOVANJA ZA LETOS ponuja veliko možnosti. Ob Campu America, kjer so s prijavi že zaključili, je na voljo: Francija — za varstvo otrok in pomoč na domu ter druga možnost za inštruktorje jačdranja in surfanja; Danska — za delo na farmi; Grčija — varstvo otrok in pomoč na domu; Norveška — delo na farmi Anglija — ekološki camp, varstvo otrok in pomoč na domu, pa še delo na farmi. Možna pa je tudi daljina Avstralija — za delo na domu in hoteljerstvo.

Če vas zanima kaj iz tega programa, se oglašite na Mladinskem servisu — Borzi dela pri Urošu Meži. Čaka vas vsak delovni dan med 13. in 15. uro in — tako pravi — nikar ne telefonirate, priti je treba osebno. Pogum, pa bo šlo.

M. Krstić-Plumbe

Knjižni kotiček

MLADINSKA KNJIGA

Tokrat smo gradivo za današnji knjižni kotiček poiskali najprej v velenjski Mladinski knjigi. In kaj smo našli?

Med novitetami so predvsem priročniki: iz zbirke Moje sobne rastline **Lončnice in listnate rastline** ter **Čebulice, gomolji, seme**, dobiti jih za 107 dinarjev, **Minerali in kamnine** ter **Ptičica** 250 dinarjev. Nekoliko globlje pa boste morali seči v žep, če hočete svojo knjižno zbirko dopolniti s priročnikom **Rože na Slovenskem**. Stane namreč 590 dinarjev. Če pa raje preberate romane, potem izberite med naslednjimi novostmi s knjižnega trga: **Zoya** Danielle Steel vas bo veljala 164 dinarjev, delo **Jacqueline Susann** **Dolores** 160 din, **Deklina zgodba** Margaret Atwood 190 dinarjev, za ponatisnjena **Čarovnikovega vajenca** Evalda Fliserja pa boste odšteli 240 dinarjev. Za ljubitelje Kondorjeve zbirke pa naslednje — trije novi zvezki so izšli, in sicer **Cimetove prodajalne** (170 dinarjev), **Grad prekrizanih usod** (132) in **Nekoristni ljudje** za 87 dinarjev.

KNJIŽNICA KULTURNEGA CENTRA

Na oddelku za odrasle so v preteklem mesecu šle znova najbolj »v prometu« deli Victorie Holt Moja sovražnica kraljica, Rajski otrok in Demonski ljubimec. Ničmanj pa ni bilo iskano tudi delo Steelove Zoya. Kot zanimivost prejšnjega meseca naj zapišemo še to, da si je na tem oddelku najbolj zvesta obiskovalka izposodila 25 knjig.

Iz seznama novitet tega oddelka smo se odločili za naslednje knjige: **Doktor Jekyll in gospod Hyde** izpod peresa R. L. Steven-sona. Doslej se še nikoli ni pojavila v knjižni izdaji, čeprav je bila v časopisu že večkrat natisnjena. Po tem delu so filmski ustvarjalci že pred drugo svetovno vojno posneli štiri filme, po

vojni pa so si zgodbo pogosto izposodili kot temo za parodijo in za različne predelave. Novele, sedaj prvič prevedene in objavljene na enem mestu, bodo gotovo našle svojega bralca tudi na tem oddelku. Za ljubitelje novel bo morda dobrodošel še naslednji namig. Sežite po delu mlade pisateljice Mateje Mahnič **Me punčke**. To je intimna in jezikovno igriva pripoved o zagatah in rešitvah na potovanju skozi labirinte duševnih stanj. Avtorica v svojem prvencu stike presenetljivo gosto pahljačo čustvenih samovprašanj, spreplet ženskih glasov v besedilu pa se ob koncu branja obrne v odzvanjanje erotičnih zadržek deklitstva.

Pionirski oddelček — Dogodivščine zvitorepca, Na lovu za tihotopci, Pošasti, NLP so polnile stolpec najbolj branih del prejšnjega meseca.

Kaj pa tega? Morda bodo mladi knjižni molji na slednjega uvrstili katero od novitet. Morda delo Jamesa Aldridga **Resnica o Lili**. Primerna je za starostno skupino od 14. do 16. leta. Pripoveduje o revni družini Stubeckovih, ki se je preselila v avstralsko mesto Murray. Lili je bilo takrat sedem let. Bila je najmlajši otrok, dokler se ni rodil novi Stubeck. V zgodbi je prava neznanka: ljubeča hčerka, hvaležna varovanka, dobra tatica, sijajna učenka, ... Kakšna je njena usoda, bo tistim, ki bodo to delo prebrali, razkrila celotna zgodba. Za vse mlade bralce pustolovskih zgodb bo kot nalašč **Bela past** avtorja Borisa Novaka: skupina tabornikov se s svojim tovarišem odpravi na pot proti Gorenjski. Z njimi je tudi pes, ki ga tovariš na začetku ne more videti, na koncu pa je njihov rešitelj. Na kakšne težave naletijo fantje in dekleta, ko sneži dneve in dneve, ko jih skoraj zasuje plaz se med njimi prebujajo ljubezen, sovraštvo in maščevanje, ... bo najbolje povedala zgodba sama.

Poleg teh dveh novitet naj omenimo še naslednje: **Čas deklitstva** Miriam Stoppard za bralce 14—16 leta starosti, Ele Peroci **Prisidi k moji mizici**, dvojezično zgodbo **Martin potrebuje plašč** De Bola Tamie ter Maxa Bolliger **Otroški most**, vse za skupino C, do 10 let. Omenimo pa naj še **Detektive v zeleni katri** Braneta Dolinarja ter **Pohorske pravljice**.

Šaleški ibidem I.

Izza zavihku Antalogije malega Šaleškega pesnišča

Sejem te,
sejem pšenica;
bogato boš vzklija;
sonce ne ve
in ne jaz.
Boris Kumer Božo

ŠALEŠKI RAZGLEDI 4, Šaleški ibidem I, (izbral in uredil Ivo Stropnik, izdal Kulturni center Ivan Napotnik, 1989).

V dveh ali treh sestavkih, v katerih so različni avtorji ocenjevali omenjeno knjigo, sem skoraj pri vseh opazil vprašanje o smiselosti tiskanja tako debelih knjig, ki da predstavljajo »provincinalno« poezijo. Nekatere preveča dvom, če da nismo dovolj bogati in si ne moremo privoščiti takšne stvari. No, to že moram reči. Nismo tako revni, še posebej v Šaleški dolini, da si ne moremo brez občutka krivde privoščiti takšno knjigo. In hvalabogu, da smo si jo, kajti prav bi bilo, da bi v vsaki regiji koo tako predstavil »lokalno« poezijo, kot jo je pri nas Ivo Stropnik.

V Šaleški dolini se je kmalu po letu 1980 zgodilo malo čudo. V svet udarništva, zlagano bleščečega titoizma, podkupljivega rdečkarstva in kulturniškega »hohštaplerstva«, je pricurljala literarna Umetnost. Sicer po kapljicah, a prišla je. Ko listam po antologiji, nikakor ne morem odmisli literarnega glasila Hotenja, še posebej 5. številke, ne morem mimo Stropnikovih Zlatih metuljev, Kumrove Zore in Kababe sanjalke Zdene Gajser. Spominjam se rahlih očitkov Petra Božiča, češ, da se preveč posvečamo tiskanju »svojih« knjig, kot pa literarnemu gibanju na sploh. Vendar nam danes ne sme

biti žal niti za en potiskan list, čeprav si marsikatera stvaritev ne bi zaslužila javne predstavitve. Seveda se potem takoj postavi vprašanje, kdo razen nas v dolini sploh ve za to pisanje? Toda to ni pravo vprašanje. Morda smo v začetku res razmišljali o »slavi«, toda hitro smo pristali na trdnih tleh. Naša mala Slovenija je preplavaljena s pesniki in naša vsina poezije marsikaj res ne dosega »ljublanskega« nivoja. Glavni problem pa je le ta, da je Ljubljana v Ljubljani, Velenje pa v Šaleški dolini. In kljub očitkom da zanemarjamo gibanje, smo vendarle tudi v Velenju, Šostanju in skoraj polovici vseh obogatili ljudi z živo besedo in ljudem se je hecno zdelo, ko so videli »prave pesnike«. Kasneje so se tega čuda navadili, nam pa tudi ni bilo več nerodno, ko nas je kdo vprašal, če res pišemo pesmi! Ne samo pisanje in tiskanje! Tudi »gibanje« smo ustvarili in menim, da kljub trenutnemu »molku« šaleških literatov, takšnega mrtvila, kot je bilo do osemdesetih let, tod ne bo nikoli več.

Kaj se dogaja? Ko je Ivo Stropnik predstavil knjigo v Gaborkah, v vasi na robu Šaleške doline, je povzročil, da se ljudje niso več sramovali svojih umetniških teženj in vedenj. Veliko jih je, ki na skrivaj pišejo in kujejo verze ter »pesmice«. Gospa pri osemdesetih letih je brez zatikanj zdeklamirala dve dolgi pesmi, ki se ju je naučila v svoji mladosti. Otroci, ki so bili tam, so kar zijali! To so po moje tiste dragocenosti, ki jih povzročajo lokalne antologije tudi po tistem ko pridemo do njih. Da le ne obležijo na kakšnih prašnih polih.

S »prodom« hotenjevcem se je v Šaleški dolini zgodila še ena stvar. Padel je tabu Karla Destovnika Kajuha, kot edinega pravega avtentičnega in seveda partizanskega (kakšnega pa, če ne partizanskega) pesnika v Šaleški dolini. Petintrideset let se v Šaleški dolini ni nihče upal pisati pesmi zaradi prevelike »slave« Kajuha. Bil nam je vcepljen v podzavest, kot pač vsa rdeča zgodovina.

Včasih so govorili za Posavje, da so tam rdeči revirji. Rdeče je pomenilo nekaj bojevitosti, nekaj, kar bo prineslo lepšo bodočnost. Po vojni pa lahko z gotovostjo govorimo o rdečem Velenju. V tem rdečem ni bilo nič več bojevitosti ampak v glavnem samo ritualizirano, ki se je skoncentriralo v pridobitvi imena Titovo pred Velenjem. Zato je toliko bolj pomembno, da je bil v osemdesetih letih opravljen ta kulturni preboj, ki se je na nek način simbolično odrazil tudi v menjavi ravnatelja Kulturnega centra Ivan Napotnik. Morda se je njegova promocija, pospremljena s fotografijo na ginekološkem stolu zdela prvi hip neokusna ali vsaj nekonvencionalna, vendar odraža potrebo po pogledu v notranjost in željo po rojevanju nečesa drugečnega od tistega, kar nas je v tej dolini obkrožalo 40 let. Po zaslugi novega ravnatelja Vlada Vrbiča, ki je počasi, zanesljivo in brez velikih bolečin ali revanšističnih teženj prevetril Kulturni center od znotraj, je ta prepoved danes otpljiv. Šaleški razgledi, katerih peto knjigo je Šaleški ibidem I, so dokaz takšnega toka dogodkov. Po Velikih knjigah o Velenju in po napol amaterskih zvezčičih

imenovani Hotenja imamo zdaj čisto normalne knjige, ki ne le da se strokovno obračajo v zgodovino tega dela Slovenije, ampak si drago sedanjost.

Na zadnjem zavihku knjige piše, da je v tisku Šaleški ibidem II. Z veseljem ga pričakujem. Naj so dvomi v upravičenost lokalnih antologij še tako veliki, upam, da se bo v Šaleški dolini vedno našel denar za poezijo, ki nastaja in živi v njej. Da bi le tudi druge našli takšne ljudi, ki bi to urejevali in seveda denar. Ni strahu, da bi potem »lokalna« presegla »resnično« literaturo. Iz mladice raste veliko. Tu s potrebami po branju je gotovo tako.

Oče mi je pravil, kako je Lambizerov Francek svoj čas hodil od vrat do vrat, od direktorja, do direktorja po velenjskih podjetjih in prosil denar, da bi svoje pesmi natisnil v majhni brošuri in jih razdelil ljudem. Seveda denarja za take »tumarije« ni bilo. Pa ni čudno, da je zapisal: Pri nas ljudje takšni so / Knjig brat ne marajo / Ako bral sem jaz iz knjig / Rekli so — osel si velik. Pokojni Lambizer, katerega fotografijo si lahko ogledamo v razstavi izložbi velenjske Name, bi se gotovo razveselil objave svojih pesmi. Pogledimo si v srca in se vprašajmo, koliko je še v nas Lambizarjevega Franceka in po listajmo po tej knjigi, ki jo je dovolj za eno celo življenje.

Peter Rezman

Srečanje folklornih skupin

Naši mladi umetniki, plesalci in muzikantje, so nam v soboto pripravili prijetno presenečenje. Pesmi in plesi, ki so že kar lep čas na svetu, so nas znova popegljali v posebno razpoloženje, v nekakšno prijateljevanje s tradicijo, ki se je izkazala za dovolj močno, da je ostala pri življenju. Povsem gotovo ravno zaradi ljubezni, ki so jo posamezniki gojili do te vrsti umetnosti in jim je pomenila možnost, da na svoj način opešajo življenje.

Tamburaška skupina iz Pesja me je takoj ponesla v svoje na me lepe harmonije. Uho, ki je postalo edino najbolj živo čutilo, je doživljalo pravo razkošje zadovoljstva in duša mi je ob tihem spoštovanju trenutka zaobjela vse telo. Postal sem poslušalec, ki je spet ravnal prav in se odzval kulturnemu vabilu. Bil sem vesel, da sem nocoj tukaj, čeprav me niso pritegnili znana imena in blišč. Pravzaprav sem nekaj časa tehtal ali naj grem ali ne. Pred leti bi verjetno ostal doma, kajti »navadni« otroci bi tudi za-

me pomenili preveč vsakdanji dogodek. Danes pa je bilo drugače. Nekaj me je vleklo na prireditve kot da se je v meni ljubezen do otrok znatno okrepila in narasla. Morda sem slutil, da bom »videl« celo svoj otroški spomin.

Z družino smo bili sklepni in že smo sedeli v dvorani. Majhni ljudje in mala bitja. V dvorani ni bilo prave napetosti, pričakovanja. Ko se je začelo, sem začutil, da se dogaja nekaj velikega. Priletni, a zelo vitalni vodja tamburašev me je spomnil na starega očeta, ki je podobno predano in vzneseno igral pri godbi na piha. Zar obrazu in napeto, njegovo telo je osrečevalo nas, gledalce, ki smo kot uročeni opazovali.

Prav gotovo se komu postavlja vprašanje, dvom glede takšne preprostosti. Nekdo bo, po svoje upravičeno, zaznal v njej tudi odtiske oblastniške manipulacije in namernega kulturnega stopicjanja na mestu ali celo nazadovanja. To je del resnice, ki se danes k sreči obrača spet v bolj

naravne vode, v vedno manj enoresnično resnico.

Tisto najlepše, a včasih najtežje doživljanje se mi je odprlo kar kmalu. Doživljanje otrok, ter glasovi, ki se prilagajajo občutku daleč največje duhovne moči in lepote, ki smo jih nosili tudi mi v otroštvu v svojih srcih, ta otroški eter, posebno ubrano valovanje me je prevzelo najbolj. Morda na podoben način prevzemajo vrtnice in druge rože dobrega vrtnarja, ko jih sam občuduje v jutranji rosi.

Vsi nastopajoči so bili enkratni, zato je nekako nerazumno delovala gesta, da so nekateri mentorji dobili tri, drugi pa le en nagelj. Drobna, v bistvu velika napaka, ki je po nepotrebnem preusmerila pozornost drugim in gotovo ni vseh enako motivirala.

No, vendarle so bili junaki večera otroci, prav ti, ki drsajo šolske klopi v ne preveč prijazni, pogosto prepolni šoli. In ko sem ravno pri šoli, še tale misel. Hude stiske golobov, ki so jim na

stavbi RSC, torej na šoli! odrekli gostoljubje, so žalosten simptom propadajoče družbe. To je jasen pokazatelj odnosa do življenja, do najvažnejše vrednote. In upravičeno me skrbi poslanstvo in vzgojna moč takšne šole. Kot vzgojni moment je skrb in pomoč živalim vrhunska priložnost za vzgojitelja in učenca, za njuno skupno človeško dejanje. Že nekaj večerov zapored opazujem to šolo in okoli sto golobov na okenskih policah, kako nemočno obletavajo svoje domove, kjer so se rodili. A tukaj so jim zaprli gnezdišča, ker so z iztrebki umazali zunanost šole. A kam nas bodo pripeljali »strokovnjaki«, ki nimajo čuta za živa bitja? Morda pa Černobil in aids nista nekaj slučajnega, temveč nosita k nam drugačno sporočilo, znamenje. Ga bomo pravočasno dojeli in razumeli ali pa ga bomo morali tudi sami doživeti?!

Da, otroci, živali in narava, so naša zrcala in kakor ravnamo z njimi, takšni v resnici smo. Mar ne?

Bernard Krajnc

Kraške jame od Soteske in Hude luknje do Mozirskih planin

Na tem področju je do sedaj raziskano okoli 80 večjih ali manjših jam, v večini sta jih raziskala JK Velenje in JK Topolšica, v zadnjem času pa se v raziskovanje vključujemo tudi člani DZRJ »Siga« iz Titovega Velenja. Prav tako je potrebno omeniti tudi delež pri odkrivanju jam nekaterih drugih slovenskih klubov, ki so v različnih obdobjih raziskovali tudi okoli.

V tem sestavku bomo omenili le najpomembnejše jamske objekte, ker bi bil podrobnejši pregled predolg, nikakor pa ne zanimiv. Najbolj znana jama je vsekakor Huda luknja, ki so jo že koncem prejšnjega stoletja množično obiskovali. Nenasvezadnje je bila že trikrat urejena za turistične obiske in na žalost sta prav takrat nezainteresiranost in zob časa prikrasjala ljubitelje podzemnega sveta za obisk te jame. Na Tisniku je potrebno omeniti še vsaj tri jame. Špehovko, ki je znana po arheo-

loških izkopaninah in obruših jamskih medvedov, Pilanca — z izredno lepo obokanim vzhodom in Lisičnica, ki ima lepe možnosti, da se poveže z II. etažo (Medvedjim rovom) Hude luknje, kar bi pomenilo povezavo sistema Hude luknje. S tem bi se odprle izredno lepe perspektive za turistično ureditev. Vse tri zgoraj navedene jame so primerne za ogled turistov.

Pot nas vodi naprej do Lopatnika, kjer je 80 metrov globoko brezno Osrečanova Zvonica z izredno lepo zasiganim končnim delom. V okolici Sentilja je najbolj znana jama Steska, ki je kljub lahkomu dostopu, še sorazmerno dobro ohranjena in bi bila primerna tudi za obisk šolske mladine. Ko gremo proti zahodu, se moramo najprej ustaviti v Lokoviški jami, ki pa je našelost za nekatere prostor za odlaganje odpadkov in mrhovine. Ravno to je dokaz, da se nekateri ljudje

prav mačehovsko oonasajo do narave. Na ravno nasprotni primer naletimo že na naslednjem hribu. V podzemlju Skorna, se bohoto 13 turistična jama v Sloveniji — Rotovnikova jama. Ta je okoli 60 metrov dolga in lepo urejena jama, katere največja posebnost so aragonitni ježki. S Skornega nas pelje pot na področje Ljubije in Zaloke. Tu bomo omenili dve jami. Konečko jama, katero so ljudje sodeč po napisih v jami, množično obiskovali že na začetku tega stoletja in Brezno dveh lobanj, ki je s svojo globino več kot 150 metrov, tudi najgloblja jama v občini Velenje. Preselimo se še na hrib Lom. Mornovo zijaljo je že pred II. svetovno vojno raziskoval univerzitetni profesor Srečko Brodar.

V njej je odkril ostanke iz mlajše kamene in bronaste dobe. Ob potoku Strmina na drugi strani hriba je vhod v izredno lepo Ciglarjevo jama. Izredno le-

po zasigana jama je navdušila vsakega obiskovalca. V njej so naprimer izredno dolgi cevčasti kapniki (makaroni), ki dosežejo dolžino tudi do meter in pol ter jih redko vidimo tudi v večjih jamah.

V tem sestavku smo zajeli le najpomembnejše in največje jame. Mogoče bi bilo potrebno omeniti še nekatere druge jamske objekte, kot so v Veluži peči, jame v Plešivcu itd. Naš namen je bil, da vam predstavimo del vaše okolice, ki vam je bil do sedaj nepoznan, s tem pa bi radi potrkali na vest vseh tistih ljudi, ki so poleg ostale narave, začeli vse bolj uporabljati za odlaganje odpadkov in razne druge šare, še naš prelep podzemni svet.

Naj povemo še to, da imamo Šaleški svobodni jamarji 26. maja ustanovili občni zbor, kar pomeni, da se bomo od takrat dalje poimenovali Društvo za raziskavo jam »SIGA« Titovo Velenje. Matjaž Kovač

Iz muzeja Velenje

Zgodilo se je ...

24. MAJA
LETA 1961

Članek z naslovom »Projektantski biro v Velenju« je bil tega dne objavljen v mariborskem Večeru:

»Potrebe naraščajočega mesta in industrije v Novem Velenju so narekovele gospodarskim faktorjem, da so ustanovili samostojen projektantski biro, ki bo tle dni začel z delom. S tem bo bodoča gradnja v industriji in stanovanjski izgradnji cenejša in hitrejša. Ni redkost, da so se nekatere gradnje zavlekle samo zaradi prepočasnega dela tujih projektantskih birojev.«

Projektivni biro v Velenju sicer imamo, gradnja pa je kljub temu precej dražja in počasnejša kot v tujini.

LETA 1962

Tudi naslednji novici z naslovom »Javni nastop glasbene šole Velenje« in »Tečaj o novem pravopisu v Velenju« smo našli v mariborskem Večeru:

»V ponedeljek zvečer je bil v kulturnem domu v Velenju javni nastop tamkajšnje glasbene šole. Program je obsegal 28 točk. Prijetno je presenetil pionirski pevski zbor šole, ki je tokrat nastopil prvič. Na tej šoli poučujejo tudi hramoniko. Program sam je pokazal nekaj dobrih pianistov in harmonikarjev. Zelo efektan je bil zaključek z nastopom osemnajstletnega harmonikarskega zbora.«

Glasbena šola Velenje se tudi po tridesetih letih lahko pohvali z odličnimi mladimi glasbeniki, ki osvajajo prva mesta tudi na zveznih tekmovanjih.

»Delavska univerza v Velenju je pripravila program za tečaj novega pravopisa. Program sestavlja deset tem. V tečaj se bodo vpisali predvsem uslužbenci tamkajšnjih podjetij.«

Tudi danes bi bil takšen tečaj za marsikoga med nami še kako koristen!

LETA 1968

»Osmi kongres Zveze mladine Slovenije bo 21. in 22. junija v Velenju. Računajo, da bo takrat prišlo v to rudarsko mesto skoraj 300 delegatov iz celotne Slovenije. Občinski mladinski komite se za ta velik dogodek skrbno pripravlja. Za obiskovalce bodo pripravili več razstav in ogledov gospodarskih organizacij in ustanov.«

Sodeč po članku, ki ga je objavil mariborski Večer, so bili mladinci v teh časih zlasti dejavni v obkongsresnih zadevah. V zadnjih letih pa za mladinske kongrese kaj takšnega ne bi mogli več trditi. Stvar so mladi očitno vzeli zares!

LETA 1969

Tudi naslednji članek je iz Večera, posvečen pa je zopet mladim in njihovi ljubezni do cvetja:

»Velenje je že doslej slovelo po cvetju. Sedaj pa nameravajo ustanoviti več hortikulturnih svetov, v katere bodo vključili tudi mladino. Že junija letos nameravajo v Velenju pripraviti razstavo cvetja. Sicer pa je glavni namen ustanovitve hortikulturnih svetov ta, da bi mladino naučili ljubiti naravo, cvetja in zelenje.«

Bojim se, da bodo naši otroci za vse lepote narave, cvetja in zelenja prikrajšani. ČE ...!!!!?

DAMIJAN KLAJČ

Anketa

Dopusti

Se teden dni in za nami bo tudi maj, najlepši mesec v letu za marsikoga, čas, ko ljudje začno intenzivneje razmišljati o tem kje in kako preživeti počitnice, dopust.

Po tistem, kolikor smo spraševali po delovnih organizacijah, ki poskrbe za svoje delavce z različnimi počitniškimi zmogljivostmi ob morju in v hribih, kaže, da bo letos več ljudi kot doslej tje dni preživelo kar doma. Teh zmogljivosti, pri prvem vpisovanju niso povsem zapolnili, vsaj povsod ne. Gotovo k temu veliko pripomorejo tudi cene, ki so za marsikoga postavljene previsoko. Tam kjer je možno obročno odplačevanje je morda slika nekoliko drugačna.

Kako pa naši someščani razmišljajo o dopustu?

SAHA KOŠTIČ: »Kakšno morje? Sama živim z dvema otrokoma, sin končuje osmi razred osnovne šole, hči bo zaključila šolanje na Centru srednjih šol, skrajšan program, plača je samo ena in na morje ne mislim.

Dopust bomo preživeli pri meni doma, v Veliki Kladuši, kjer nisem bila že deset mesecev. Tudi otroka nič ne silita na morje, ker vesta v kakšnem položaju smo.«

JASMINA STRNIŠA: »Ja, že vem, kje bomo preživela del počitnic — v Komiži na Visu, 14 dni. Sem študentka in denar za to bom zaslužila. Že doslej sem malo delala, pa še nekaj bom preko Studentskega servisa in bo. Za ta dopust sem se že prijavila pri turistični agenciji in upam, da sem izbrala prav.«

MILAN MATKO: »Ne, na morje ne gremo. Bomo kar doma. Zgradili smo si hišo in letos bo treba urediti okolico. Tudi lani nismo bili nič na morju, ker smo se v to hišo selili. Če bo vse po sreči, si bomo morje privoščili špet drugo leto. Je že tako, da mora človek v teh časih misliti na vse kaj drugega, kot na morje.«

STANE JERENEC: »Zaposlen sem pri Izletniku, kjer imamo nekaj počitniških zmogljivosti. Sam se z družino odpravljam v Vrsar, v camp. Mislim, da ne bo predrago. Za najem prikolice za deset dni je treba pri nas odšteti 900 dinarjev, kar ni veliko.

Doslej smo v firmi že dobili regres, 1000 dinarjev, računamo pa, da ga nekaj se dobimo in tega bom namensko porabil za dopust. Tudi lani smo bili v Vrsarju, vsee nam je, mislim pa tudi, da si mora človek ob obični delu tudi malo spočiti. Za to pa je najprimernejše, da greš kam in spremeniš način življenja in okolje.«

KS Šmartno ob Paki

V nedeljo referendum

Referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka — aktualna tema ali ne? Odgovor nanj krajanje Šmartnega ob Paki vedo. Vsaj na marčevskem zboru krajanov so ga povedali — da. Pripravljenost prispevati svoj delež k razvoju kraja pa bodo znova lahko dokazali to nedeljo, 27. maja na referendumu.

Rezultati vseh dosedanjih samoprispevkov ter potrebe, želje po še prijetnejšem in lepšem bivanju v kraju so narekovele tak korak. Da je bil v preteklosti pravilen, dokazujejo številne pridobitve: vrtec, kulturni dom, asfaltirane ceste, urejena oskrba z vodo, ... Nanje so krajanje seveda ponosni. Upravičeno, saj so poleg samoprispevka za marsikatero primaknili denar iz lastnega žepa, da posebej ne omenjamo številnih udarniških ur, ki so jih opravili in tako precej pocenili to in ono naložbo.

Slednjim sedanjim časi resda niso najbolj naklonjeni. Toda, potrebe po nadaljnjem razvoju, prijetnem in lepšem bivanju v kraju so kljub rešenim nekaterim vprašanjem še vedno tako velike, da brez samoprispevka ne bo šlo. Napredka pa si menda želimo vsi na vsakem področju.

In s katerimi naložbami v naslednjih petih letih naj bi ga krajanje Šmartnega ob Paki obeležili? Z nalogami, ki so jih zapisali v program novega samoprispev-

ka. Najbrž ni treba posebej poudarjati, zakaj so izgradnjo prizidka za telefonsko centralo, sofinanciranje nakupa avtomatske centrale KATC za 720 do 768 telefonskih priključkov, povezavo telefonskega omrežja uvrstili na prvo mesto. Med nalogami za obdobje 1990—1995 pa so še: sofinanciranje izgradnje mrliske vežice, gradnje kableske TV, obnovitev in rekonstrukcija krajevnih cest prve in druge kategorije, sofinanciranje vzdrževanja družbenih — kulturni dom, šolski in športni objekt ter komunalnih objektov — vodovod, kanalizacija, avtobusna postajališča.

Referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka v Šmartnem ob Paki bo torej to nedeljo. Volišča bodo odprta od 6. do 18. ure, in sicer za krajanje Šmartnega ob Paki in Slatin v kulturnem domu, v osnovni šoli bratov Letonje za krajanje Malega vrha, pri Bačovnikovih v Velikem vrhu za ta zaselek krajevnih skupnosti ter Gavce, za krajanje Rečice ob Paki in Podgore pa v gasilskem domu.

Naj bo tako ali drugače: gesta v slogi je moč, dinar na dinar palača, zrno na zrno pogača so se doslej vedno potrjevala v praksi. Tudi v prihodnje se gotovo bodo, če bo večina krajanov Šmartnega ob Paki to nedeljo na glasovalnem lističu obkrožila ZA.

Marsikaj so že postorili, vsega pa še vendarle ne KS Šmartno ob Paki

Zbiranje oblačil, obutve in posteljnine

Zadnji dan najlepšega meseca v letu, v četrtek, 31. maja, bo v Sloveniji že tradicionalna akcija zbiranja rabljenih oblačil, obutve in posteljnine.

Pred to vseslovensko akcijo so na občinskem odboru Rdečega križa Velenje optimistični, saj pravijo, da so občani naše občine že večkrat izkazali svojo pripravljenost pomagati sočloveku v stiski in gotovo tudi v tej akciji organizatorja ne bodo pustili na cedilu. Trkane na zavest ljudi je vsaj za to področje povsem odveč.

Svežnje podarjenih oblačil, obutve in posteljnine bodo v strnjene naseljih posebne ekipe pobirale od 17. ure dalje, v ostalih krajevnih skupnostih pa lahko krajanje oddajo te na dogovorjenih zbirnih mestih (običajno so ti v prostorih krajevnih skupnosti, gasilskem domu ali v osnovni šoli).

tp

Most humanosti

Danes poteka v mestih Split, Bosanski brod, Hercegnovi, Štip, Pristina, Krusevac, Novi Sad in v Titovem Velenju krvodajalska akcija »most humanosti«. Namenjena je predvsem tistim srednješolcem, ki se bodo med darovalce krvi vpisali tokrat prvič.

Organizator slednje, občinski odbor Rdečega križa Velenje, se nadeja, da bo tako kot lanska tudi letošnja v naši občini uspešna.

Za vse, ki bi se radi udeležili in na najlepši način pokazali svojo človekoljubnost naj zapišemo, da so odvzema mesta v prostorih Centra srednjih šol v Titovem Velenju. Akcija bo trajala do 12. ure, izvedel pa jo bo Zavod za transfuzijo krvi iz Ljubljane.

tp

Turistično društvo
Smeli načrti
za delo

Na programsko volilni konferenci Turističnega društva Titovo Velenje so delegati sprejeli zelo smel program dela za letos. Razdelili so ga na štiri poglavja.

Na področju varstva okolja bodo razpisali tekmovanje za najbolj urejeno krajevo skupnost, ocenili urejenost šol, mestnih in vaških krajevnih skupnosti, podelili prehodne pokale, vrtnice in priznanja. Nosilec naloge je odbor za varstvo okolja.

Drugo področje je propaganda. Redno bodo predstavili vse prireditve preko centra turistične zveze in javnega obveščanja, zbrali bodo celovito ponudbo in jo predstavili vsem subjektom na področju turistične propagande. Na video film bodo posneli Titovo Velenje in prireditve, ki se bodo izvršile preko leta. Za te naloge bo poskrbel predsednik turističnega društva in upravni odbor.

Na področju izletništva bodo organizirali izlete skupaj s turistično zvezo Velenje in izvedli srečanje s turističnimi delavci velenjske občine. Nosilec naloge je upravni odbor društva.

Med ostalimi nalogami pa bodo pripravili seminar za turistične vodiče, navezali stike s turističnim podmladkom na osnovnih šolah in poskušali dobiti nov prostor za delovanje društva. Sodelovali bodo pri gradnji avto kampa ob velenjskem jezeru. Za te naloge je zadolžen upravni odbor turističnega društva.

Turistično društvo naj bi sodelovalo tudi pri ureditvi Hude luknje, z rekreacijskim centrom Trebeliško in kulturno skupnostjo pa pri ureditvi Šaleškega gradu.

Odbora za varstvo okolja in odbor za prireditve imata svoj program. O tem pa kdaj drugič.

B. M.

BODE V OČI • BODE V OČI

Park bo treba urediti

V soboto sem se sprehodil po velenjskem sončnem parku, tako smo mu rekli, ker se tod zelo dolgo ni smelo posaditi nobeno drevo. Park smo gradili z udarniškim delom. Še prej so bili na tem mestu delavski vrtovi. Danes se za ta park Velenjčani ne zanimajo veliko. Morda je za njihovo slabše zanimanje krivo to, da so še vedno tako zelo delovni, da za sprehode nimajo časa.

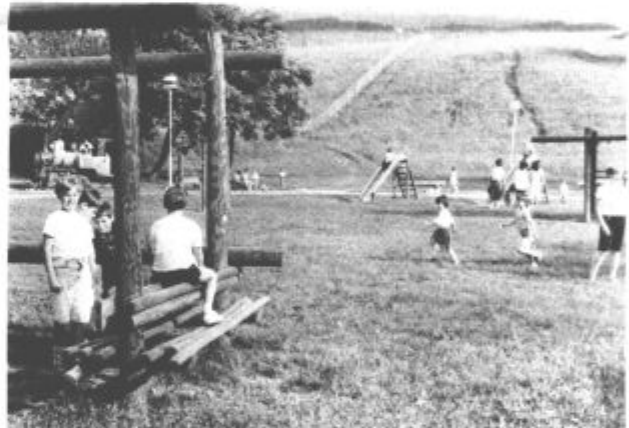
Vendar je parkovna površina tu in bi jo bilo treba tudi primerno vzdrževati. Roko nad urejenostjo drži velenjski Vekos, čistočo in urejenost pa menda nadzorujeta tudi velenjsko Turistično društvo, Hortikulturno društvo, nekaj malega pa še predstavniki iz KS Stara vas.

Pa je vseeno tod smeti kolikor hočeš, izruvani so koši, trava ni enako pokošena. V parku je tudi spomenik in bazenček. V njem so poleg vode bile nekoč tudi ribice, čistoča in urejenost parkovnih površin pa na vrhuncu. Takrat smo imeli Velenjčani še vrtnarja Lojzeta Jakliča, ki je bil res pravi strokovnjak.

Nekaj bo treba narediti!

L. Ojsteršek

Nekoč biser, danes sramota

Osrednje otroško igrišče v Titovem Velenju ob Šaleški cesti je bilo nekoč vzor mnogim, danes pa propada. Poškodovana so igrala, v parku je mnogo predmetov, ki tja ne sodijo, med drugim tudi prazne steklenice, pa tudi objekti so v zelo slabem stanju, da sanitarij sploh ne omenjamo. Vzdrževalec igrišča je Vekos, res pa je tudi, da bi ljudje s pravilnim odnosom lahko veliko prispevali, da bi bilo igrišče lepše, saj nanj še vedno hodi veliko otrok. (tekst in slika: b. m.)

Ribe niso hotele prijemati

Ribiška družina Velenje je ob ribiški koči, pri bivšem velenjskem turističnem jezeru, izvedla klubsko tekmovanje — kdo bo ulovil največ rib. Kot za stavo pa ribe niso hotele prijemati. Ribiči so lovili klena, krapa, ploščico, lina, rdečo oko, zelenika in drug ribji drobiž.

Od 7. pa do 11. ure je trnke namakalo 49 ribičev in ena »ribičica«. Pri članih je zmagal Oto Mravljak, drugi je bil Ljubo Polovšak, tretji pa Stane Razdevšek.

najboljša Slavica Poznič, pri mladincih pa Marko Napotnik ter Cveto Strmčnik.

Velenjski ribiči v letošnjem letu pripravljajo še pet tekmovanj, kjer bodo v nočnem ribolovu lovili za najtežjo ribo in sicer 26. maja, pa 28. junija, 11. in 25. avgusta in 15. septembra. Skupnega zmagovalca bodo razglasili 15. septembra, prva nagrada pa je celoletna lovna karta za prihodnje leto.

L. O.

V spomin Valentinu Tratniku

Toplo pomladansko sonce je sijalo na množico ljudi, ki se je zbrala okrog odprtega groba na pokopališču pri cerkvi Sv. Iljia v Sentilju. Še zadnjič se je oglasil lovski rog s svojim otožnim glasom. Možje zelene bratovščine so dvignili puške, in odjeknil je mogočen strel. Njegov odmev je vzvalovil preko ozelenelih polj, in zamrl med drevjem mogočnega Sivčnika. Nad odprti grob so se nagnile zastave, med njimi zastava njegovih bojnih tovarišev. Krsto je prekrila zemlja, in končana je bila 75. let dolga življenjska pot Valentina Tratnika, ali po domače Florjanovega Falenta, kakor smo ga poznali vsi, ki živimo v tej dolini.

Izhajal je iz preproste in številne delavske družine, kot najmlajši izmed šestih otrok. Ko je odrasel v fanta je odšel na kmetijo zakoncev Tajnšek kot pomoč pri delu, in tam tudi ostal. Voja vihra tudi njemu ni prizanesla. Rad je pripovedoval o tistih težkih časih, in veliko je bilo stvari katerim je bilo vredno prisluhni-

ti. Bil je aktivist OF. V februarju 1943. leta mu je prišel na sled gestapo. Bil je na delu v rudniku boksita v Vranjevi peči, ko so prišli ponj policijski agentje. Z izgovorom, da vzame samo še suknjič je odšel nazaj v rudnik ter po opuščenem rovu, ki je vodil na površje na drugi strani hriba pobegnil, in se tako izognil zaslisevanju, mučenju in mogoče celo

smrti. Odšel je v partizane in bil kurir na postaji 32. Po osvoboditvi se je pridružil svojim krajanom, ter vložil veliko truda pri napredku svojega kraja. Dolga leta je bil predsednik borbevske organizacije. Kadar pa mu je čas dopuščal si je rad obesil na rame puško in se s svojim štirinožnim spremljevalcem podal v naravo. Šele v zrelih letih si je našel življenjsko sopotnico, ki mu je tudi na jesen življenja zvesto stala ob strani. Skrb za dom in družino, ter bolezen sta narekovala, da je bolj ali manj izpregel aktivno delo v svojem kraju. Tudi pri zeleni bratovščini je bil samo še častni član. Še vedno pa je bil pripravljen pomagati vsakomur, ki je njegovo pomoč potreboval.

Da je bil priljubljen in spoštovan domačin, je pokazala množica ljudi, ki ga je pospremljala na njegovi zadnji poti na mesto večnega miru in počitka. Dragi Valentin hvala ti za vse kar si storil za naš kraj. Naj ti bo lahka zemlja domača, ki te odslej pokriva.

M. Hrustl

Erini poslovni dnevi

Modne revije, sladki sejem, degustacije ...

Moda najmlajših — oblačila, ki jih nosijo, lahko kupite v Zibki

S sobotno modno revijo so delavci velenjske Ere sklenili svoje tradicionalne poslovne dneve. Že enajsti so bili, z njimi pa se je skušal ta trgovski in proizvodni kolektiv še bolj približati svojim kupcem.

Celotno podjetje se je predstavilo na razstavi, ki so jo pripravili v skladiščno poslovni prostorih v industrijski coni, kjer so še posebej predstavniki Veleprodaje sprejemali svoje poslovne partnerje in sklepali z njimi pogodbe. To se zlasti za izdelke Gorenja, saj je Erina Veleprodaja eden največjih grosistov bele tehnike v Jugoslaviji. Odziv poslovnih partnerjev iz vse Jugoslavije je bil dokaj dober. Na tej razstavi so se predstavljali tudi ostali profitni centri (tako so nekdanji Erini tozdi po novem imenujejo).

Maloprodaja je prav tako pripravila v času Erinih poslovnih dni veliko aktivnosti, s katerimi so skušali še bolj pritegniti kupce. Dnevi prijetnih nakupov so bili v njihovih trgovinah. Cene so precej znižali, pripravili še posebej ugodno ponudbo, ki so jo popestrili z degustacijami in raznimi predstavitvami. Ob

blagovnici Standard, kjer so se vrstile predstavitve malih gospodinskih aparatov Gorenja, so odprli novo trgovino, kjer prodajajo ekskluzivno uvoženo blago (v nekdanjem bifeju).

Tudi na najmlajše niso pozabili. Na Cankarjevi cesti v Titovem Velenju so pripravili v petek zanje v sodelovanju s Pionirjem iz Subotice sladki sejem, ki ga je dež sicer malce pokvaril, a veselo in sladko je bilo vseeno. Sejem so popestrili z glasbo, nastopil pa je tudi čarovnik, ta je bil tudi gost modne revije, ki so jo pripravili v petek popoldne za najmlajše pred Zibko, za odrasle pa je bila modna revija v soboto dopoldne pred blagovnico Center. Manekenke so nosile oblačila, zares modna in lepa, pa samo takšna, ki jih prodajajo v Erinih trgovinah.

Mira Zakošek

Bliža se poletje — kakšne kopalke bomo oblekle?

Glavna nagrada Ere v Slovenj Gradec. Ob zaključku Erinih poslovnih dni, ki so potekali prejšnji teden, so v Eri poleg presenečenj za svoje potrošnike, podelili tudi več nagrad poslušalcem radia Velenje. Glavno nagrado, kasetofon je dobila Sonja Klančnik iz Slovenj Gradca, ki je pravilno uganila končno geslo: KUPEC.

Nagrado sta ji izročila predstavnika Ere Emil Povalec in Bojan Kugonič. Nagradjenka Sonja Klančnik iz Slovenj Gradca je bila lepe nagrade zelo vesela. Povedala je, da Ero zelo dobro pozna, prav tako z veseljem spremlja vse njihove akcije, največkrat pa s hčerko kupuje v bogato založeni prodajalni Zibka.

127. redno letno srečanje zdravnikov Slovenije je bilo v Titovem Velenju

Za zasebno prakso

Pretekli konec tedna je bilo v Titovem Velenju, v domu kulture in v Zdravilišču Topolšica 127. tradicionalno, redno srečanje slovenskih zdravnikov. Ti so namenili vso pozornost organizacijskim zadevam in novostim, ki jih za področje zdravstva prinaša nova zakonodaja, srečanje pa so izkoristili tudi za strokovno izmenjavo izkušenj oziroma za dodatno izobraževanje. Predvsem so namenili precej pozornosti vplivu ekologije na zdravje ljudi.

Srečanje je otvoril dr. Marko Demšar, predsednik slovenskega zdravniškega društva, ki je izrazil prepričanje, da ima slovensko zdravstvo sedaj silno dobre izgleda, da doseže mesto, ki mu v družbi pripada. Prepričan je namreč, da bo začela družba priznavati intelektualcem večji pomen, kar pa nameravajo slovenski zdravniki izkoristiti za uresničitev številnih ciljev. Vključiti se želijo v pripravo novega zakona o zdravstvenem varstvu in tako doseči čim enostavnejše in

učinkovitejše zdravstvo. V nastajajoči zakonodaji je treba opredeliti tudi zdravniško zbornico.

V Titovem Velenju je prvič »nastopila« tudi nova republiška ministrica za zdravstvo Katja Boh, ki je med drugim poudarila, da dosedanjih pravic uporabnikov tudi v bodoče ne bi omejevali, treba pa je najti zanesljivejše vire financiranja. To bi bilo mogoče z uvedbo dodatnega zavarovalništva. Govorila je tudi o zasebni praksi, ki je naj ne bi ločili od javnega zdravstva. Tovrstno delo pa mora biti urejeno tako, da bo dovoljeno vse, kar ni prepovedano. Zavzela se je tudi za večjo pozornost preventivnim in izobraževalnim programom, preprečevanje nadaljnjega drobljenja zdravstva v tako majhnem slovenskem prostoru, pa službe.

Zdravniki so tudi poudarili, da bodo s kolektivnimi pogodbami sindikatov terjali ustrezno ceno svojega dela, pa več drugih pravic, na primer do rekreativnega dopusta.

M. Zakošek

MOJ SADNI VRT 3

Zatiranje jablanove pepelaste plesni

Jabolčna plesen je glivična bolezen, ki napade pogankje, liste in cvetove. Spoznamo jo po sivi prevleki, venenju listov in odpadanju cvetov. Ko je ta bolezen že v takšnem razmahu, da jo opazimo, je najbolje, da obolele pogankje odrežemo in jih zažgemo. Pepelasto plesen zatiramo preventivno s cosanom in karathanom, če se pa bolezen že pojavi jo zatiramo s sistemikom, ki bolezen tudi zdravi, to pa je baylethion. Imamo tudi škropiva, ki so namenjena za preprečevanje škrlupa, imajo pa tudi stranske učinke proti plesni. Ti so: topas — C, rubigan in rondo. Občutljivejše sorte na jablanovo plesen so jonatan, idared, vistabella, lonjon, jonagold in še nekatere, bolj odporne pa mellrose, discovery, tydemman, gloster in elstar.

Nepričakovano hitro nas je letos obiskala tudi toča in ponekod že napravila ne-

kaj škode, zlasti na sadnem drevju. Po vsaki toči je sadno drevje nujno treba škropiti z naslednjimi pripravki, ki rane celijo in zdravijo: enovit, captane, orthocyde, benlate in benomyl.

Matjaž Jenšterle, b. m.

Plesen na pogankjih vrste idared

Optometer

VERIGE SPET OŽIVELE?

Celo preteklo leto so »znane velenjske verige« bu-rile duhove in bile dobra kost za glodanje (tudi v našem kotu). Le kdo je pozabil na »zračne garaže«, ki so si jih občani ogradili z verigami? No, pa se je oblast, najbrž tudi pod pritiskom javnosti, okorajžila in pometla z verigami. In prav je bilo tako. S posebnim odlokom o ureditvi prometa oz. njegovo dopolnitvijo, so prepovedali graditi takšna parkirišča, dosedanja pa so odstranili.

Hja, pa to še ni konec zgodbe. Pritožila se je skupnost stanovalcev Šaleške 2 in Cankarjeve 2 iz Titovega Velenja in to kar na Ustavno sodišče Slovenije. In pritožba je bila uslišana.

Ustavno sodišče Slovenije je z odlokom št. U I 67/89 z dne 15. 1. 90 ugotovilo, da zgoraj omenjena dopolnitev odloka (ki prepoveduje razpolaganje s parkirišči in gradnjo verižnih parkirišč), ni v skladu z veljavno zakonodajo in je »odlok« razveljavilo.

Benti, kaj pa zdaj?!

OD POLŽEV PRSTE STRAN!

To je najkrajši povzetek enega izmed odlokov, točneje, »odločbe« Občinskega komiteja za družbene dejavnosti. Da se pri tem organu ne ukvarjajo samo s šolstvom, zdravstvom, kulturo iticere ... je jasno prav ob proučevanju tega humanega dejanja.

Prav v času, ko bomo morali seči po vsakem grizljaju, tudi če se bo plazil po grmovju, je omenjeni komite naše občine prepovedal množično komercialno nabiranje, prenašanje, prodajanje in izvažanje velikih vrtnih polžev — HELIX POMATIS. Če verjamemo časopisnim vestem, letno poberejo več kot sto ton (!) teh miroljubnih živali in z njimi tržijo lepe denarce. Narava pa v tej bioverigi crkuje. Odlok je torej na mestu, polže pa lahko kupite (pečene seveda) v vili Herberstein — kje jih nalovijo ali kupijo ti, nas pa ne briga.

TURISTOVA POT IZ TEŽAV

Novoizvoljeni delegati vseh treh zborov skupščine občine Mozirje so se na konstitutivni in volilni seji zbrali v sredo v prostorih nazarskega delavskega doma.

V avli tega doma je poseben prostor namenjen tudi za kavico in druga osvežila ter okrepčila, za katere ob najrazličnejših zasedanjih, sejah, zborih, porokah in podobno poskrbijo različni gostinci ali podjetja. Tokrat je bilo to Gostinsko podjetje Turist, ki se že dalj časa so- oča z ukrepi družbenega varstva. Na začetku je bilo kave in drugih napitkov dovolj, po prvem daljšem odmoru, se pravi ob drugem, pa so delegati našli zaprta vrata.

Baje se »ni izplačalo« in Turistov natakak je vse skupaj lepo zaprl. V odmorih, ki so bili ob volitvah nujni, okrepčila torej ni bilo več na voljo, pa tudi novo izvoljenim funkcionarjem ni bilo treba seči v žep.

Zares prikupno »prilizovanje« novi oblasti in prava »pot« za rešitev iz hudih težav. Vsaj Demosovci so se nasmihali.

40. obletnica mature

Do minute točno so se v restavraciji Jezero v Titovem Velenju, kamor so prišli iz vseh krajev Slovenije, zbrali prvi po vojni izšolani rudarski tehniki, ki so diplomirali leta 1949. 40. obletnico mature so proslavili na kmečkem turizmu pri Pirečniku.

Obujali so spomine na prva leta šolanja in na prva leta zaposlitve, ko se niso mogli zaposliti, kjer bi sami želeli, temveč je za zaposlitev poskrbela oblast z dekreti.

Srečanje je bilo prijetno in izmenjali so si prenekatere spomine in dogodivščine iz mladih let.

L. O.

Prvi po vojni izšolani rudarski tehniki so praznovali 40. obletnico mature.

Tiskarski škrat in še kaj

Ne iz nagajivosti, ampak zato, ker pač to sodi k poslu, ki ga opravlja institucija, v kateri delam, prebiram tudi »Uradni vestnik občine Velenje«, naš občinski uradni list. Tako sem prebral tudi 6. številko z dne 30. aprila 1990, kjer so objavljeni med ostalimi sklepi o uvedbi samoprispevka v KS Gorenje, Stara vas, Paka, Plešivec, Bevče, Topolšica, Sentilj, Ravne, Lokovica in Šoštanj. Toda nesreča, »tiskarski škrat« je uspel temeljito zamešati ... Po tem, kar je bilo obja-

vljeno, bi plačevali vsi zaposleni prebivalci KS Stara vas pa poleg 1,5 % za svojo KS (žal na napačen ziro račun) še za KS Paka, Plešivec, Bevče, Topolšica, Sentilj, Ravne, Lokovica in Šoštanj (različno 1 do 1,5 %), vsega skupaj bi plačevali 13,5 % od neto OD.

V Uradnem vestniku št. 7 (14. 5. 1990) je bil objavljen popravek, toda »če lahko gre kaj narobe, bo narobe tudi šlo« — zopet stvari niso uspeli.

Nagradna križanka ERE

Pravilna rešitev:

striga, Ararat, nadav, Ibo, IP, Standard, DZ, KM, vlek, Ilie, lokal, lavina, Saturn, manikira, Alicante, alka, Anita, IT, vod, verz, Oertli, Ipin, Tea, RR, Rac, Arnol, ND, Tam, oa, TO, testo, tank, Udo, gram, kurare, ratluk, IT, SZ, brider, ajvar, enemon, oer, Anapa, Aare, spre-ga, šlep, krč, krmila, tema, Abel, oi, abrazija, ave, snov, Inn, krt, AV, tur, jig, cokla, diskont, niz, Mann, Kl, seč, Asirka, AK, Tit, Ante, Egan, Anaa, davica, spor, last, topla malica, pir, nos, živila, Ajaja, di-ma, SS, Ra, oral, Ota, prt, očrevje, prehrana, vek, Ada, Liv, Uran

KONČNA REŠITEV — GESLO: DNEVI PRIJETNEGA NAKUPA

V ponedeljek, 21. maja, je bilo javno žrebanje v blagovnici Standard. Med pravilno prispelimi rešitvami so gledalci izžrebali naslednje nagradence:

1. nagrado — darilni bon ERE v vrednosti 1.000 din prejme: LEOPOLD OVNIČ, Klek 20 a, 61240 Trbovlje
2. nagrado — darilni bon ERE v vrednosti 800 din prejme: VESNA RAVNJAK, Stantetova 14, Titovo Velenje
3. nagrado — darilni bon ERE v vrednosti 500 din prejme: BRANKA KOSI, Kardeljev trg 10/9, Titovo Velenje
4. nagrado — darilni bon ERE v vrednosti 300 din prejme: FRANC VRTAČNIK, Tomšičeva 11, Titovo Velenje
5. nagrado — darilni bon ERE v vrednosti 300 din prejme: MARA ŽIBERT, Kidričeva 1, Titovo Velenje

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo!

Nagrade, darilne bone boste dobili v pisarni Erine blagovnice Standard z osebno izkaznico.

Najmlajši med gledalci je takole izžrebal prvonagrajenca

BRIVNICE IN ČESALNICE p. o. TITOVO VELENJE

Brivnice in česalnice
Titovo Velenje, Cankarjeva 1

objavlja po sklepu delavskega sveta z dne 16. 5. 1990

najem prtičnih prostorov v T. Velenju, Stari trg št. 11
Koristna površina predmetnih prostorov znaša 36,62 m².
Izključna cena mesečne najemnine je 350 DEM v dinarski protivrednosti.

Pogodbo o najemu bomo sklenili za 5 let s tistim ponudnikom, ki bo ponudil najvišjo najemnino.

Pismene ponudbe pošljite v 8 dneh po objavi na gornji naslov.

SPOŠTOVANI
TELEFONSKI NAROČNIKI!

SODELUJTE Z NAMI PRI PRIPRAVI NOVEGA TELEFONSKEGA IMENIKA!

V našem skupnem interesu je, da pripravimo telefonski imenik REPUBLIKE SLOVENIJE s pravilnimi podatki. Zato vas prosimo, da preverite pravilnost vpisa v telefonskem imeniku 1989/90 in da nam sporočite morebitne napake ali spremembe vašega naziva, priimka, imena ali naslova.

Vaše obvestilo pričakujemo do 15. JUNIJA 1990 na naslov: PTT PODJETJE CELJE, SLUŽBA ZA MARKETING, Titov trg 9, 63000 CELJE.

Za sodelovanje se vam najlepše zahvalujemo.

Rezultat popravka je tak:

— v glavnem plačujejo zaposleni prebivalci KS, ki so uvedle samoprispevek, le-tega pravilno svoji KS, in to na pravičen ziro račun

— vendar pa so zopet prebivalci KS Bevče tisti, ki plačujejo poleg 1 % za svojo KS še 1,5 % za KS Plešivec, ki dobi tako poleg 1,5 % od »svojih« prebivalcev še 1,5 % od Bevčanov ter

— zaposleni prebivalci KS Stara vas, ki še vedno poleg 1 % za svojo KS plačujejo še 1 % za KS Šoštanj in 1,5 % za KS Paka.

Najbolj ljudski sta tako KS Šoštanj in Paka, ki sta uvedli samoprispevek, vendar zaposlenih prebivalcev svoje krajevne skupnosti ne obremenjujeta, ker sta plačevanje za svoje programe prepustili zaposlenim prebivalcem KS Stara vas.

Kolobocija je popolna, to moram priznati, nerodno je le to, da velja obveznost plačevanja od 1. 5. 1990!

Direktor SDK, Podružnica
Titovo Velenje
Peter Krapež

1. SVET VZGOJNOIZOBRAŽEVALNEGA ZAVODA VELENJE, Jenkova 2, Titovo Velenje;
2. SVET ŠOLE OSNOVNE ŠOLE GUSTAV ŠILIH VELENJE, Vodnikovova 3, Titovo Velenje;
3. SVET ŠOLE OSNOVNE ŠOLE MIHA PINTAR-TOLEDO, Kidričeva 21, Titovo Velenje;
4. SVET ŠOLE OSNOVNE ŠOLE ANTON AŠKERC, Jenkova 2, Titovo Velenje

objavljajo razpise za imenovanje:

1. — direktorja Vzgojnoizobraževalnega zavoda Velenje;
— pomočnika direktorja za pedagoške zadeve;
2. — ravnatelja Osnovne šole Gustav Šilih Velenje;
3. — ravnatelja Osnovne šole Miha Pintar-Toledo;
4. — pomočnika ravnatelja Osnovne šole Anton Aškerc Velenje;
— vodjo podružnične šole Pesje.

Pogoji:

Kandidat za direktorja ali ravnatelja šole mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. izpolnjevati mora pogoje iz 96. člena zakona o osnovni šoli, torej pogoje za učitelja, šolskega svetovnega ali drugega strokovnega delavca v vzgojnoizobraževalnem delu, z ustrežno izobrazbo;
2. imeti mora najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgojnoizobraževalnem delu ter opravljen strokovni izpit;
3. njegove strokovne in organizacijske sposobnosti ter dosežanja aktivnost morajo jamčiti, da bo s svojim delom prispeval k uresničevanju smotrov in nalog v osnovni šoli in v VIZ Velenje.

Kandidat za pomočnika direktorja mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- imeti mora visoko izobrazbo družboslovne smeri ter štiri leta delovnih izkušenj na področju vzgoje in izobraževanja;
- izpolnjevati mora pogoje iz 3. točke pogojev, ki so določeni tudi za ravnatelja šole.

Kandidat za pomočnika ravnatelja ali vodjo podružnične šole mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- pogoje iz 1. in 3. točke pogojev, ki so določeni tudi za ravnatelja šole;
- imeti mora tri leta delovnih izkušenj na področju vzgoje in izobraževanja ter opravljen strokovni izpit.

Izbrani kandidati bodo imenovani za mandatno obdobje štirih let. Kandidate, ki se prijavljajo na razpis za imenovanje direktorja, pomočnika direktorja in ravnatelja šole prosimo, da k dokazilom priložijo program, v katerem naj opredelijo svojo aktivnost in cilje, ki jih bodo uresničevali v štiriletnem mandatnem obdobju.

Vloge je treba poslati na naslov DO VIZ oziroma na naslov šole v zaprti kuverti ter z oznako »za razpisno komisijo« v roku 15 dni od dneva objave razpisa. O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po imenovanju.

AMD

Izkoristite prijetne sončne dni za obisk rekreacijskega centra TRIBELIŠKO, pridite na sprehod ...

Vabi vas GOSTIŠČE MOTOCROS, ki je odprto:

v **sredo, četrtek in petek** od 16. do 21. ure

v **soboto** od 13. do 1. ure in

v **nedelje** od 13. do 22. ure.

Ob **sobotah od 20. do 1. ure in ob nedeljah od 16. do 21. ure** bo vzdušje še prijetnejše, saj boste lahko zaplesali ob zvočnih ansamblu LABOD!

OBČINSKA KONFERENCA SOCIALISTIČNE ZVEZE VELENJE

Na osnovi sklepa izvršnega odbora P OK Socialistične zveze Velenje objavljamo

JAVNO LICITACIJO

v sredo, 30. 5. 1990, ob 11. uri v prostorih OK Socialistične zveze Velenje, Prešernova 1, za prodajo osebnega avtomobila Zastava 128, letnik 1987, reg. št. 229-299, pravkar registriran, v voznem stanju, za izključno ceno 35.000 din. Ogled je možen eno uro pred pričetkom licitacije.

Izlicitirano ceno mora kupec plačati v 8 dneh. Kupec plača davčne obveznosti od izlicitirane vrednosti pri davčni upravi svojega prebivališča. Zainteresirani kupec mora pred pričetkom licitacije plačati 20 % varščino.

Na licitaciji bo na prodaj tudi pisarniška oprema po seznamu, ki je razobešen v avli stavbe sodišča in DPO na Prešernovi 1.

GRADBENO INŽENIRSKI BIRO

inž. JANEZ KLUGLER
63310 Zalec, Ulica Bačke Palanke 6
Tel.: 063/711-165

POSREDUJEMO PRODAJO:

— poslovni prostor 50 m², kvalitetno opremljen, primeren za trgovino ali bife v Titovem Velenju

— dvosobno stanovanje v starejši hiši, 80 m² v Titovem Velenju

Za podrobnejše informacije nas pokličite ali obiščite v našem biroju.

Vpis otrok v vrtec Šoštanj

Vrtci v Šoštanju, Smartnem ob Paki in Topolšici bodo do junija polno zasedeni. V tem šolskem letu so nekateri starši med letom otroke izpisali zaradi po njihovem mnenju previsokega prispevka, ali pa v zadnjem času zaradi izgube dela enega od staršev. Vsa prosta mesta so zasedli drugi otroci, ki bi sicer bili sprejeti šele jeseni — v novem šolskem letu.

Jeseni odhaja v šolo 160 sedemletnih otrok. Na prosta mesta bodo prišli novi otroci v starosti od enega do 6 let; starši jih lahko vpišejo takoj, in sicer v enoti Brina v Šoštanju za vrtec v Šoštanju, Smartno ob Paki in Topolšici.

Vpis otrok bo trajal od 24. do 31. maja ter od 18. do 20. junija — za zamudnike.

Ob vpisu bodo starši prejeli tudi vso dokumentacijo, ki je potrebna za vpis otroka.

Onesnaženosti zraka

V dneh od 14. 5. 1990 do 20. 5. 1990 so bile na posameznih merilnih postajah izmerjene naslednje koncentracije SO₂ višje od polurne MİK 0,75 mg/m³

datum:	ura:	merilna post.	koncentr. SO ₂ mg/m ³
14. 5.	09.30	Veliki vrh	0.94
17. 5.	20.30	Veliki vrh	0.75
18. 5.	16.00	Šoštanj	0.77

ELEKTRO SERVIS

STONE GRLICA
Hofbayerjeva 4, Mozirje
Tel.: 063/831-203

vam nudi: — popravila malih gospodinjskih aparatov in električnega orodja

Iskra

BLACK & DECKER

— previjanje vseh vrst elektromotorjev

Delovni čas: vsak dan od 8. do 17. ure

GIP VEGRAD, Titovo Velenje
Komisija za licitacijo

KOMISIJA ZA LICITACIJO OSNOVNIH SREDSTEV
GIP VEGRAD

RAZPISUJE LICITACIJO

NASLEDNJIH OSNOVNIH SREDSTEV

Št. o. sr.	naziv	izključna cena
3710	stol vrtljak	200,00 din
176	miza pisalna	100,00 din
3785	peč TA 4,5 KW	300,00 din
6932	peč TA 4,5 KW	300,00 din
7119	bojler 120 l električni	180,00 din
6897	toplovodni kotel EMO-TG 280/165 komplet	15.000,00 din

Licitacija bo 28. 5. 1990 ob 8.00 uri v bivših prostorih PE Mehanizacije v Starem Velenju.

10989	vlačilec Raba	100.000,00 din
7451	polprikolica Gorica	53.000,00 din
13375	polprikolica Gorica	250.000,00 din
8957	buldožer TG 100	175.000,00 din
3737	vibrovalj BW 200	80.000,00 din

Licitacija bo 28. 5. 1990 ob 12.00 uri v strojnem parku PE Mehanizacija v Selu.

8600	rezkalec KFU	1.000,00 din
9442	žaga el. Dolmar	1.000,00 din
11482	žaga el. Dolmar 219	400,00 din
	stol vrtljak 3 x	100,00 din
	baldahin za prikolico 8 x	50,00 din
6289	kalkulator TRS	100,00 din
8563	kalkulator Olimpija	100,00 din
9787	kalkulator Olimpija	100,00 din
	stol 7 x	50,00 din
3529	miza pisalna	300,00 din
	stena predsobna velika 5 x	200,00 din
	stena predsobna mala 5 x	150,00 din
9978	peč TA 4,5 KW	500,00 din
12460	TV iskra barvni	500,00 din
7022	ura kontrolna	30,00 din
16109	ekran BTRV 801	500,00 din
16111	ekran BTRV 801	500,00 din

Licitacija bo 29. 5. 1990 ob 12.00 uri v centralnem skladišču v Šoštanju.

ventilator brez motorja 600,00 din

Licitacija bo 30. 5. 1990 ob 12.00 uri na obratu LESNA v Ljubnem ob Savinji.

Ogled osnovnih sredstev je možen ob navedenih dneh. Uro pred licitacijo zainteresenti položijo 10% varščino izključne cene OS. Prometni davek plača kupec sam. Kupec je dolžan kupnino plačati najkasneje v treh dneh, v nasprotnem primeru varščina zapade v korist Vegrada.

Predsednik komiteja ima tudi »kratke noge« U. Hrastu — Skrivaču

V dopisu, dne 16. 4. 1990 smo seznanili IS SO Velenje, zaradi aktualnosti problematike pa preko Našega časa tudi širšo javnost, z našimi kritičnimi pripombami na delo IS SO Velenje pri realizaciji lastnih sklepov v zvezi s pripravo gradiva za skupščinsko obravnavo organiziranosti komunalnega gospodarstva v občini Velenje.

Posebej smo pri tem opozorili na očitno samovoljo in namere predsednika KPGVO Jožeta Mraza, ko je 12. 4. 1990 v imenu KPGVO povsem v nasprotju s sklepi IS SO Velenje posredoval zborom Skupščine v sprejem iz osnutka prekvalificiran predlog Odloka o organiziranju ENEGA javnega podjetja za ves konglomerat komunalnih dejavnosti, ter zahtevali ukrepanje IS zoper takšno neodgovorno ravnanje.

Odgovora IS sicer nismo dočakali, smo pa v Našem času št. 17/90 zasledili članek Jožeta Mraza, v katerem se je ponovno kar sam lotil obravnave problematike in postavljanja zaključkov, ki pa so daleč od resnice. Njegove trditve, da je bil napaden predlog KPGVO, ki je omogočal variantno obravnavo organiziranja enega ali dveh javnih podjetij, so namreč gola LAŽ, ki jo je možno dokazati, kajti šele na našo intervencijo in verjetno še kakšno kompetentnejšo, je kasneje prišlo do korekcije spornega gradiva, ki je šele omogočalo kolikor toliko regularno razpravo v Skupščini.

To pa je bil tudi glavni razlog in namen vseh naših aktivnosti, ki so ga nazadnje spregledali pravočasno še delegati občinske skupščine in predmetno točko dnevnega reda umaknili z zasedanja Skupščine.

Vsi ostali očitki in obrekovanja, s katerimi je poskušal Jože Mraz na račun vodenja Toplotne oskrbe »oplemeniti« svoj prispevek, pa glede na njegov posreden vpliv na poslovanje Toplotne oskrbe, nazorno odražajo vso tragikomično podobo že pred časom spregledanega »aparatačika«, s katerim polemizirati ne vidimo nobenega smisla.

Čutimo pa dolžnost pojasniti Mrazovih obrekovanj uporabnikom, s katerimi smo vedno vsaj poskušali poslovati odprto in s čistimi računi, ne glede na ovire, ki nam jih je pri tem povzročala DO Vekos in njeno marionetno vodstvo.

Pri tem posebej izpostavljamo: — Področje BOD na Toplotni oskrbi regulirata v zadnjih letih v glavnem zvezna in republiška zakonodaja. V letu 1990 oblikujemo sredstva za BOD na osnovi Zakona o zadržanih osebnih dohodkih, kot to dela 3500 slovenskih podjetij. Pretiravanja pri izplačevanju osebnih dohodkov mimo SDK niso možna. — V mesecu marcu 1989 smo v skladu s sprejetim letnim planom nadomestili leta 1982 nabavljeni osebni avto R 18 z R 19. Uporabniki so bili o tem seznanjeni že pri polletni obravnavi rezultatov poslovanja.

V mesecu aprilu 1990 smo bili štirje! Člani kolegija na dvodnevnem obisku pri firmi Schinzel na Dunaju, s katero na področju merjenja porabe toplotne energije tesno sodelujemo že več kot 10 let.

Dvema delavcema je bil s tem sploh prvič omogočen ogled te firme in seznanitev z njeno proizvodnjo. Prisotnost na Dunaju smo izkoristili še za ogled specializiranega sejma ogrevalne tehnike AQUATHERM. Sicer pa stik z razvojem ogrevalne tehnike v svetu vzdržujemo še preko sejma IHS v Frankfurtu in rednega članstva v mednarodnem združenju za daljinsko oskrbo s toplotno energijo UNICHAL, kar pa Mraz najbrž ni vedel.

V zvezi s poslovanjem Toplotne oskrbe se da ugotoviti, da leta prenaša iz zadnjega obdobja leta 1989 v poslovno leto 1990 preko 3 milijone din (3000 starih milijard) realnega primanjkljaja, do katerega je prišlo ob organizacijskem bremenu pretežno zaradi administrativnih ukrepov občinske vlade na cenovnem področju, ki jih je v veliki meri krojil prav Jože Mraz. Nesmiselnost nekaterih takratnih ukrepov se je še najbolj reflektirala v ceni oskrbe, ki je bila za republiški nivo že kar provokativno nizka, na široki potrošnji pa še sedaj ne pokriva niti cene toplotne energije na pragu TES. Povezovanje in iskanje vzrokov za nastale težave Toplotne oskrbe z zamenjavo osebnega avtomobila, službenim potovanjem, izplačevanjem administrativno odrejenih osebnih dohodkov ob še vedno kvali-

tetni in kontinuirani oskrbi ter ukrepih zvezne vlade, ki so stopili v veljavo 19. 12. 1989 je lahko razumeti samo kot strokovno nemoč pri razumevanju problematike in nizkotnost Jožeta Mraza.

Sicer pa se delavci Toplotne oskrbe v celoti zavedamo, da bo bodočo organizacijsko formo komunalne energetike in njenega vodstva določil občinski parlament, zato so tovrstne Mrazove skrbi povsem odveč.

Z našim prispevkom smo želeli uporabnike in njihove poslance opozoriti le na gospodarski nesmisel že na gnilih temeljih postavljenega Vekos-a, na podtikanja in laži pri dosedanjih obravnavah organizacijske problematike in na zaskrbljujočo stagnacijo dejavnosti, ki je za to dolino postala že eksistenčnega pomena. Pri tem smo prepričani, da drugi največji ogrevalni sistem v Sloveniji in eden najkompleksnejših ne samo v Jugoslaviji, eksistenčno nujno potrebuje svoj sistemsko, ekonomsko in razvojno integriteto, ki jo je ob nespremenjenih fiksnih stroških dejavnosti možno doseči v avtonomnem javnem podjetju Komunalna energetika Velenje.

Na osnovi jasno izražene stališča prenekanterih uporabnikov pa smo še bolj prepričani v sposobnost skupščinskih poslancev, da se bodo pri izbiri kadra ob vprašanju KDO IN KAKŠNI LJUDJE TER S KAKŠNIMI METODAMI so takšno stanje POVRZOCILI, vsaj nekaterim odrekli za vedno.

Direktor TOZD TO
Miran Gmajner, str. inž.

Že precej časa nazaj so se mi vsa pisma ali dopisi, podpisani z U. HRAST zdeli precej banalna in perverzna, pa čeprav je šlo tudi za vsebino, ki bi se je dalo drugače obdelati. V zadnjem pismu, naslovljenem na tov. Atelška pa je moji strpnosti in še morda komu drugemu, ki kolikor toliko obvlada bonton, le prekipelo.

Ko pišete, »poskušal bom napisati na čim manj vulgarn način«, ste napisali tako vulgarno, da sploh ne vem, kaj je za vas vulgarnost? Kaj bi lahko bilo še v bolj nesramni obliki napisano? Take prispodobе lahko napiše le človek, ki se pod svoj prispevek v časopisu ne upa podpisati s svojim polnim imenom in mora zaradi takih nespodobnih stavkov, ki sodijo v porno zvezke, uporabljati psevdonim.

Že za časa avstroogrske so se fantje skrivali pred oblastjo, ker so le nekateri morali služiti vojsko in to več let, takim so pravili skrivači. Potem je v drugi svetovni vojni tudi bilo mnogo skrivačev, ki pa so pravočasno prišli na dan in ujeli lepe borčevske pravi-

ce. Takim smo rekli »majniški hrošči«. Mnogi so se v svobodi skrivali za drugimi s svojimi nečednimi dejanji. Tudi taki so skrivači. Skrivač pa zame in za poštenega Slovence ne pomeni drugega, kakor hinavskega in pokritega človeka. Če pa se za takim skrivačem skriva morda še celo kakšen funkcionar, smo pa tam...

Lepo je napadati ljudi po časopisih, če se ne ve, kdo je kaj napisal. Zame je to anonimno pisanje in ga ne bi vzel v objavo. Kaj se pa to pravi, da si lahko na svoj neokusen način stresa jezo in piše tako, da je nas sram, ki beremo to skrupulno nevzgojene in perverzno človeka, ki pa se na zunaj dela čisto drugačnega. Mislim, da Atelšku ne sežete niti do gležnja, kaj šele, da bi mu VI levite brali na svoj priskuten način.

Vrzite karte na mizo in se podpisite s polnim imenom, taka naj bi bila sedaj demokracija. Če pa tega ne poznate, pa se v take stvari v pisanju ne spuščajte.

Marinka Obu
Gorenje 9 a

Divjanje motoristov po velenjskih promenadah

S toplimi dnevi, ko pride tudi sezona motorjev, se po velenjskih ulicah povečuje promet. To pa žal velja tudi za tisti del mesta, ki je bil že pred leti zaprt za ves promet in namenjen sprehajalcem. Danes je ta del mesta pravi poligon za raznovrstne motorje. Jeza in strah sprehajalcev sta upravičena, saj le ti drivjo po velenjskih promenadah takorekoč mimo ušes. Nič kaj prijetno ni poslušati motorjev brez izpušnih cevi, ki dobesedno parajo ušesa.

Čez Titov trg in tudi po novo urejenih zelenicah se dnevno pelje veliko število objektnežev, ki ne poznajo nikakršnega čuta do soljudi. Samo čakamo lahko, kdaj bo kakšen divjak podrl malega

otroka, starejšega človeka... Posebej zaskrbljene smo tudi mamice z vozički, v katerih se dojenčki stresajo in zbujajo od hrupa.

Namesto, da bi pristojni in odgovorni prepovedali takšno vožnjo in tudi ustrezno kaznovali, jih ni videti nikjer. V primeru, da se slučajno pojavijo na promenadah, jim mladi motoristi zbežijo, še preden jih opazijo. Ali so tukaj pristojni in odgovorni organi res brez moči ali pa se kaže njihova nesposobnost?

Tovrstnemu nasilju nad prebivalci bi morali že enkrat temeljito stopiti na prste, saj gre za očitno kršitev občinskega odloka o hrupu in ogrožanje splošne človeške varnosti.

ANDREJA SKOK

Uničeno življenje, ki ni življenje

V Našem času št. 17 je bilo objavljeno pismo bralca Draga Kolarja, ki v prvem delu opisuje grozo nad zločinom v Hrnčih pri Prijedoru. Tako kot s tem soglašamo tudi z njegovo drugo in tretjo točko glede alkohola. Z njegovo zahtevo po poostitvi kazni za vsak zločin pa ne. Kajti, zavedamo se grozote takih dejanj, obenem pa tudi lastne šibkosti in nepopolnosti.

Dejanja, ki tako pretresajo naša srca, se mnogokrat začno že pri otrokih, ki so osamljeni in pri katerih ni razumevanja. Ti občutki, ki so na žalost resnični, se z odrasčanjem še krepijo. Tako se zgodi, da človek naredi samomor ali pa se znesse nad druge. Nikoli ne morete za nikogar tako dokončno reči: kriv je, ubijte ga!

Mi smo prepričani, da na svetu ni tako pravičnega človeka, ki bi mogel kazati na ljudi in jim določati kazni ali pa jih celo pobiti v imenu »pravice«. Vaše obtožbe smo, gospod Kolar, občutili kot da se nanašajo na nas, kot da prav name kažete s prstom in zahtevate ukrep brez milosti!

SMO PROTI smrtni kazni, saj nobeno pobijanje NI PRAVIČNO!

Za vsako revolucijo na začetku pravijo, kako odrešuje. Potem pa vendarle morajo priznati, kako požre svoje otroke, in da smrt nikogar nikomur ni prinesla sreče. Nobeno mučenje zločinca umorjenega ne obudi, pač pa v zločinca spremeni te, ki se naslanjajo ob maščevanje.

Ne objavljajte imen, ne kazanje s prstom ne bo prineslo nič dobrega. Pomislite na to, da je življenje mnogokrat kot vožnja z avtomobilom. Mudi se vam, pospešujete in ne mislite na druge, takrat pa vam pred avto plane petleten otrok in umre. Vi ste ga ubili. Niste hoteli, a znašel se je na vaši poti in bili ste premočni in prehitri, da bi ga pustili živeti. V vseh javnih občilih bodo objavili vaše ime, povedali bodo, da ste zbežali s kraja zločina, vam sodili in vas usmrtili.

Vsi bodo menili, da je kazen pravična in vaša opravičila, da se vam je mudilo, da ste bili vinjeni, da ste se prestrašili svojega dejanja in ušli, se jim bodo zdeli smešna.

Prosimo vas, da se postavite

tudi v vlogo zločinca. Se doma nikoli ne sprete? Vas ne zamika, da bi udarili? In kaj, če udarite preveč? In v vlogo deklice. Vzeli ji boste očeta, a s tem ne bodo posledice nič manjše, morda le še večje.

Nobenega zločina naj ne bo, če boste pomorili vse, ki so nameravali ali pa so komu vzeli življenje.

Najprej se moramo vsi ozreti in narediti kaj za to, da bomo boljši, ker — tako kot pišete — odgovarjamo vsak za svoja dejanja. Če bi se vsi ljudje maščevali za vse storjene jim krivice z ljubeznijo, bi se stvari obrnile na bolje.

Torej, tako tudi storimo in delajmo za boljši svet, ki ga s smrtnimi kaznimi gotovo ne bomo dosegli.

Mladi za boljši svet iz Sentilja

Vizija razvoja Logarske doline z vidika varovanja naravne in kulturne dediščine

Vrednote Logarske doline

Odveč je ponavljati vse, kar se je v zadnjih letih in celo desetletjih govorilo in pisalo o Logarski dolini, vsekakor naravnem biseru evropskih in nemara tudi svetovnih razsežnosti. Preobilne so bile besede (in so še) o njenih naravnih lepotah in dragocenostih in o neizkoriščenih razvojnih možnostih, zlasti glede turistične ponudbe, bolj rečeno o nasprotju med tema dvema usodno povezanimi in življenjsko pomembnima področjema. Velika dvorana bi bila potrebna, če bi vanjo želeli in hoteli zložiti vse razvojne načrte, programe, smernice, ocene, možnosti, opevanje njenih lepote, kritike obiskovalcev in vse kar zraven sodi, navsezadnje tudi omejitve.

Vse lepo in prav, vendar Logarska dolina še naprej ostaja rezervat neizkoriščenih možnosti. Morda je tako celo prav, ali pa ne, saj se stanje pravzaprav slabša, čeprav (navidezna) lepota ostaja. Pravi vihar razburjenja je dvignila študija, ki jo je naročila (in nič kriva plačala) občinska skupščina. V njej je namreč načrtovana pozidava Logarske doline z najrazličnejšimi turističnimi, gostinskimi, trgovskimi, športnimi in drugimi objekti. To ni načrt in z njim se tudi nihče v Zgornji Savinjski dolini ne strinja. Vsi pa se strinjajo v tem, da je ljudem na tem področju nujno potrebno zagotoviti napredek in spodobno življenje, kakršnoli konzervacija ne pride v poštev.

Nasprotje te študije so izhodišča celjskega zavoda za varovanje naravne in kulturne dediščine. S stališča varovanja narav-

ni vrednot se lahko z njimi v celoti strinjamo, če... V nadaljevanjih smo jih pričeli objavljati že v prejšnji številki, žal pa je pomotoma izpadel uvod s pojasnilom in s številko ena. Danes nadaljujemo in se opravičujemo za pomoto, za njimi pa se bomo pomudili na mestu samem in vse skupaj ovrednotili.

Ekološka kvaliteta se izraža v pestrosti biotopov. Gozdnoto in skalno obrobje je območje velikega števila različnih življenjskih prostorov, z visoko vsebnostjo biomas in relativno največjo stopnjo naravne ohranjenosti zaradi odsotnosti človekovih posegov. Po drugi strani pa je v dolinskem delu ravno zaradi človekove rabe prišlo do pojavnosti novih biotopov kot so: kvalitetni travniki in pašniki, specifičen, kultiviran gozdni rob in različne pojavne oblike drevesne vegetacije.

Razen z naravnega in krajinskega vidika pa je Logarska dolina zanimiva tudi zaradi kulturne dediščine. V njej se nahajajo 3 kulturni spomeniki ter 15 objektov kulturne dediščine. Bilo pa bi jih še zagotovo več, če leta 1944 ne bi prišlo do vandalizma Nemcev, ki so precej objektov požgali, ljudi pa odgnali v internacijo v Nemčijo.

Tradicionalna poselitve Logarske doline so samotne kmetije in sicer so to kmetije Podbrežnik, Logar, Plesnik in Ivanija. Poleg naštetih kmetij v Logarski dolini govorimo še o turistični poselitvi ter o ostalih poselitvah kamor prištevamo objekte, ki nimajo ne kmečke ne turistične vsebine

(lovske koč, karavla). K turistični poselitvi prištevamo objekte, ki so bili zgrajeni izključno za potrebe turizma in rekreacije, nadalje objekte, ki so imeli prvotno drugačno funkcijo (npr. ruralno) ter objekte v okviru tradicionalne kmečke poselitve, ki občasno (v sezoni) služijo turistični ponudbi (»kmečki turizem«).

Kot že rečeno, je primarna poselitve Logarske doline kmečka. Tip samotne kmetije, ki se je razvil na današnjih lokacijah (Podbrežnik, Logar, Plesnik) ima vsaj dvestoletno tradicijo. Manjša izjema je domačija Juvanija, ki ima po franciscejskem katastru drugačno lokacijo in drugačno ime — Podbrežnik. Kmetije Podbrežnik, Logar in Plesnik imajo vse okoli deset objektov in so do danes ohranile svojo arhaično tradicionalno podobo, tako v lokaciji posameznih objektov kot tudi v zunanem videzu domačije kot celote.

Vsekakor je dejstvo, da se ohranjajo tako domačije v celoti, kot tudi tip poselitve, ena od bistvenih kvalitet tradicionalne poselitve v Logarski dolini.

Turistična poselitve se v dolini samostojno pojavi koncem 19. st. Leta 1914 sta na območju Logarske doline dva samostojna turistična objekta: Frischaufer dom pod Okrešljem in Piskernikovo zavetišče pod slapom Palenk. Do leta 1941 se pojavijo še novi objekti, kateri so v glavnem locirani na dveh mestih, ki sta jih določili že lokaciji prejšnjih dveh domov. Privatni pensioni, ki se tudi pojavijo pa so locirani v bližini kme-

poselitev, ki se ni reševala celovito (v odnosu do cele doline in bližnje okolice) je prinesla s seboj celo vrsto negativnih pojavov in dejstev. Eden od teh pojavov je zmeda v arhitekturni podobi doline. Naslednja negativna stvar je privatizacija Logarske doline, ki se ustvarja s počitniškimi domovi zaprtega tipa.

Smeri nadaljnjega razvoja poselitve v Logarski dolini vidimo v ohranjanju tradicionalne kmečke poselitve (samotne kmetije) ob ustrezni kmetijski tehnologiji in rabi tal s katero je pogojena. Glede turistične poselitve pa je potrebno reči, da so sedanje turistične kapacitete, tako po številu

domov, kot po nočitvenih kapacitetah optimalne. Večje število objektov bi dolino preveč obljudilo in dolina ne bi bila več sinonim miru, harmonije, narave.

Temelja gospodarske dejavnosti velikih Solčavskih kmetij sta bila do konca 19. stoletja živinoreja in poljedelstvo. Izkoriščanje gozda in trgovina z lesom sta predstavljala sekundarni vir dohodka. Šele omejevanje obsega pašnikov z državnimi predpisi so postopoma povdarjali pomen sečenje lesa, toda še vedno je ostajala živinoreja vse do druge svetovne vojne najpomembnejša gospodarska dejavnost. Kmetu je namreč gozd pomenil tisto temeljno vrednost vsakega gospodarstva, ki je zagotavljal njegov obstoj.

Velike kmetije so bile vse do konca druge svetovne vojne usmerjene v avtarkično obliko gospodarstva. Po drugi svetovni vojni pa so se začele uvajati sodobne oblike pridobivanja dohodka.

Spremembe v načinu življenja, uvajanja novih oblik gospodarstva, se zlasti pa pojav turističnih objektov, so vplivale na podobo obstoječega stavbnega fonda in na strukturo domačij na Solčavskem. Že v drugi polovici 19. stoletja se na velikih kmetijah pojavlja vse več zidanih hiš, ki so zamenjale lesene, prav tako pa so v istem obdobju zgrajeni znameniti solčavski hlevi. Kot prežutiki starejše domačijske strukture so se ohranile le nekatere kašče, planinski stanovi — bajte in morda še hišno znamenje. Vsi drugi deli domačijskega organizma velikih kmetij, zlasti hiše, hlevi, žage, mlini in kovačnice pa so mnogo bolj odražali trenutno podobo gospodarskega življenja. Lastniki so jih bolj kot druge stavbe prilagajali sodobnejšim načinom gospodarjenja in sodobnejši kulturi bivanja.

MLADA

RAST

POREDNA ANČICA

Bila je deklica, z imenom Ančica bila je lepa kakor spomladanski cvet, dišala je kakor čebelji med.

Igrala je na klavir, kakor zmaj, ki cmoka sir. Bila je stara komaj dvajset let, včeraj sem jo videl spet kako je našla fanta mojih let.

Lamešič Boštjan, 5. a
OŠ Bratov Mravljakov

NESMISEL MOČI DEŽ

Zebe me, ko hitim skozi mesto. Veter piha in na nebu se nabirajo oblaki. Jaz pa nosim samo tanko majico... v očeh se mi nabirajo solze. Vse se mi zdi tako brezupno in rada bi kričala, pa ne morem, ker me nekaj stiska in duši.

Stopim v neko vežo. Zunaj začne deževati. Prižgem cigareto in se naslonim na umazano steno. Iz nekega stanovanja prihaja glasba. Pesem, ki mi je še posebno všeč...

Vase potegnem dim in gledam oblačke, ki uhajajo. Z nohtom vrisujem v steno čudne risbe. Opazujem pajka, ki tiho leze svojo pot. Nastavim mu prst in stopi nanj.

Gledam ga. Tako majhnega in neznanega. Jaz sem večja in močnejša. Zato ga lahko ubijem. To je krivično!

Spustim ga. Prižgem si drugo cigareto. Tiho sem, sicer pa se tako nimam s kom pogovarjati.

Zunaj se mrači, ali pa je to zaradi oblakov. Še vedno dežuje. Stopim ven in zaprem oči. Dež me moči in veter udarja vame, počutim se tako majhno in nemočno.

Odvržem premočen, ugasel čik. Lasje se mi lepijo na obraz. Drhtim, pa ne zaradi mraza. Vse je narobe. Vse je drugače, kot sem sanjala... vse je tako brez smisla.

Sedem na tla. Dež me še vedno moči, pa saj zdaj to ni več pomembno.

Pogledam na uro. Mogoče sploh ne teče več. Mogoče pa se je ustavil čas...

... toda že v naslednjem trenutku se zavem, da to ni mogoče in stečem... stečem nekam v dež...

Katja Gjerkeš, 8. a
OŠ Šalek

MOJE JUTRO

Zjutraj me je sonce s svojimi žarki prebudilo, saj bi še spala, toda zares, zares se mi je mudilo.

Ura že zdavnaj je sedem odbila, trikrat zazvonila, potem pa se je v tiktakanje skrila.

Umila sem se, se oblekla, na kuhinjski mizi pa me je čakala pravkar pečena žemlja.

Pograbila sem torbo, si jo na rame zavihala, zaklenila vrata in zamišljena v šolo odhitela.

Maja Šoba, 6. b
OŠ Gustav Šilih

Dragi mladi bralci!

Ponovno je izšla Mlada rast. V njej so prispevki iz 5. jubilejne knjižice Moja pesem ni le moja pesem in še nekateri drugi. Razveseljivo je, da je literatura mladih dobra, predvsem takrat, kadar jo poraja ustvarjalni navdih. Odbor za sodelovanje s šolami, ki deluje v Zvezi kulturnih organizacij Velenje, je letos med vsemi prispevki izbral pet najboljših in jih posebej vrednotil. Ti so: Nesmisel moči dež, Podivjana mladost, Satun, Četrto sonca in Senca. Zakaj Mlada rast? Želimo še razširiti krog mladih ustvarjalcev. Želimo, da bi balnost ob rob vstavili zlahtnino.

Vsak dan bolj bomo morali skupno oblikovati okus bralca in ga voditi v estetsko oblikovanje besede. Hvala za razumevanje in podporo uredništvu Našega časa! Vas, mladi bralci in ustvarjalci, pa vabimo k sodelovanju!

— odbor —

BEŽNA IMPRESIJA

Sedim na pomolu. Moje telo diši po morju. Mimo mene je veter nanesel vonj po mleku za sončenje. Nekje daleč se igrajo otroci.

Osamljena sem, a ta moja osamljenost je prijetna.

Rezek krik. Ozrem se naokoli. Bil je galeb. Ravno je ujel ribo, pa mu jo je drugi nesramnež vzel. Kot nekakšen boj za obstanek. Valovi butajo ob skale. Močno, še močnejše.

Kot da bi hoteli pritegniti pozornost. Mor-da nam naznanjajo bližajoči se zahod sonca.

Hočejo nas opozoriti na njegovo lepoto: Nekje daleč zadaj se slišijo cerkveni zvonovi. Morje je vse bolj vznemirjeno. Topla žareča krogla se spušča vse nižje.

Skrlatna barva se je razprostrla po sinje-modri vodi, po pesku, kamenju... Na pesku je veliko školjčnih lupin. Lepe so, vendar mrtve. A nekoč so tudi one uživale nebeški raj. Tudi one so neštetokrat opazovale sončni zahod.

Valovi še vedno butajo ob skale in galebi obletavajo mogočno morje.

Zažarele so prve zvezde.

Jasna Šimić, 8. b
OŠ Miha Pintar Toledo

PRIJATELJ

Življenje s prijateljem je lepa stvar, prijatelju zvestemu lahko povem vse to, kar materi ne.

Toda življenje pač tako je; najdeš vse, pravega prijatelja pa ne.

Prijatelj moj, poglej me zdaj, stisni mi roko in mi zaupaj. To, kar si midva poveva, lahko tuja srca težko razumejo.

Pa pride čas, ko ti usoda pokaže hrbet. In ti vzame tisto, kar najbolj ljubiš. In ko te vse to mine, ne iščeš več prijatelja. Želiš si biti sam, pod praznim nebom sam. Mislíš, da si res sam? Izza vogala se prikaže nekdo, ti stisne roko in ti pravi.

»Prijatelj moj, verjemi mi zdaj, saj ti si mi vse, kar jaz še imam.«

N. Hasanović, 8. a
OŠ KDK Šoštanj

LEPO JE BITI SKUPAJ

Lepo je skupaj vstati, lepo se je skupaj igrati, tja v novi dan.

Lepo se je skupaj učiti, lepo se je skupaj veseliti, tja v novi dan.

Lepo je skupaj hiteti, lepo je skupaj živeti, tja v novi dan.

PODIVJANA MLADOST

Odkar sem rojena, me niso mogli umiriti.

Jaz sem še en izgubljen otrok,

v še enem izgubljenem mestu.

Nikoli nisem igrala po pravilih

in me to nikoli ni skrbelo.

Moje slabo vedenje me pelje vsepovsod.

Gledam in vidim, da nisem edina.

Mnogi drugi so stali tu, kjer jaz stojim.

Kličejo nas problematični otroci.

Mi jemljemo življenje neresno.

Mi hodimo po brezkončni cesti.

Mi smo podivjana mladost.

Mi stojimo in ne bomo padli,

ker smo vsi za enega in eden za vse.

Na steni je izpisan grafit.

Mi smo podivjana mladost.

Oče se mi dere na uho,

kdo in kaj bi morala postati.

Odgovorila sem mu: »Hej, človek,

to je nekaj, kar moraš vedeti:

Naša ulica vodi k Podivjani mladosti.«

Gledam in vidim, da nisem edina.

Mnogi drugi so stali tu, kjer jaz stojim.

Kličejo nas problematični otroci.

Mi jemljemo življenje neresno.

Mi hodimo po brezkončni cesti.

Mi smo PODIVJANA MLADOST.

Nura Hasanović, 8. a
OŠ Karel Destovnik—Kajuh
Šoštanj

PESEM

Pesem ti vedno pride prav. Pesem nikoli ne počiva.

Če pa prave pesmi ni, pa si jo izmisli ti.

IZLET

Moja očka je lovec. Neko nedeljo sva se zgodaj zbudila in se odpravila na lov. Mamica nama je pripravila obilno malico. Peljala sva se po vijugasti cesti proti Belim vodam. Potoček ob cesti se je žuboreče vil skozi zeleno dolino.

Na vrhu Belih vod sva pustila avto in pot nadaljevala peš. Spremljalo naju je veselo ptičje zvržolenje in žuboreči potoček. Sonce je bilo že visoko na nebu in mojemu želodčku je postalo dolgčas. Na zelenem travniku sva si poiskala prostor in pomalicali. Ko sem ugriznila v jabolko, se mi je skoraj zaletelo od začudenja. Namreč prvič sem čisto od blizu videla srnico z mladim. Mladič je bil na las takšen, kot sem si ga predstavljala, ko sem brala knjigo Bambi. Ustrašila sem se, da ju ne bi kakšen lovec po nesreči ustrelil. Stisnila sem se k očku in mu zaupala svoj strah. Očka pa mi je pojasnil, da srn z mladim ne smeš streljati. Nekaj časa sva strmela v ta prizor, potem pa sva se počasi odpravila proti domu.

Tudi sedaj grem z očkom večkrat v naravo in skupaj občudujeva njene skrivne prebivalce. Takrat se domov vedno vračava mirno in sproščena.

Lucija Cirar, 6. b
OŠ G. Šilih

GLASUJEM ZA... DRUGAČNO ŠOLO

Glasujem za drugačno šolo. Za šolo, v kateri bi se počutili domače in bi vanjo radi zahajali.

Šole ne bi smele biti iz mrkih, sivih in belih barv, temveč iz toplih, živih. Znotraj bi bile oblepljene s posterji pevcev in igralcev ter s šolami v višjih razredih, v nižjih pa z junaki iz risanih filmov. Namesto v lesenih stolih bi sedeli v udobnih naslanjačih, pred seboj pa bi imeli računalnik, ki bi nam postavljaj vprašanja, da bi preverjal znanje. Nihče ne bi prepisoval ali celo motil disciplino, kajti učenci bi se zavedali, da s tem škodujejo sebi. Tako bi tovarišice samo razlagale snov, v kateri pa bi ne bilo nepotrebnih podatkov in letnic, s katerimi si učenci dandanes trpamo glave. Na koncu ure bi dobil vsak posameznik svojo disko. Sposobnejši bi z njeno pomočjo osvojili dodatno znanje doma, manj sposobni pa bi se s pomočjo računalnika naučili tisto, česar niso razumeli. Toda vse diskete bi bile napisane zabavno in privlačno. Med odmorom bi ti natakariče postregle z malico, ki bi si jo naročil sam.

Nato bi odšli v telovadnico, sredi katere bi bil velik bazen, za telovadnico pa bi bilo za zimski čas urejeno smučišče in drsališče. Tako bi se menjavala ura pouka in ura sprostitve. Učni načrt za sprostitevne predmete bi si učenci izbrali sami. S poukom bi končali takrat, ko bi se učencem zazdelo, da imajo za tisti dan dovolj osvojenega znanja.

Ker bi ne bilo ocen, se učencem ne bi dogajale krivice. Starši in tudi večina učiteljev bi bila vesela, saj bi jim ne bilo treba gledati otrok s pogrizenimi nohti in solznimi očmi.

Nataša Jeraj, 7. b
OP G. Šilih

PUNČKA IN ŽOGA

Punčka mala se je zajokala: »Mama, rada bi veliko žogo in na njej narisano stonogo.

Ko punčka je dobila žogo, se je nasmejala in podila z nje stonogo.

Stonoga je bila še mlada, zato je punčko imela rada.

Ko je punčka ugotovila, da stonoge ne bo spodila, se je sedla in čakala in stonogo po nogah požgečkala, ha-ha-ha, hi-hi-hi, kaj si moreš, porednica ti.

Tjaša Hudarin, 6. b
OŠ Veljko Vlahović

V NAS JE ŠE DOSTI SONCA

Majo je podrl avto. Preživlja še trenutke, ki bodo odločili: želi me ob sebi, jaz pa... s strahom sam ob semaforju! Kričim, se plazim do ljudi, v obupu iščem in jo kličem. Ne zmorem poti do njene roke, do pogleda, ki me čaka. »Ti, prijateljice ni... tvoje prijateljice ni več, več...« V meni se je sesulo. Sonce je zatoniло.

Odšla je k njim in me pustila semaforju in ljudem, ki bodo odsedeli in šli dalje. Bila je nesreča, bila je izbrana. Moje grlo je suho. Solz že dolgo... dolgo... in ni jih več... Zmanjkalo jih je! Streha pa je še vedno rdeča. In postarane gospe vodijo močiže na premierne predstave... Nori od veselja malčki, ki se jim konča pouk, letijo k mamicam v naročje. Imajo upanje v dancs, v popoldne, v petke in poletja. V meni pa boj: Naj raste?! Naj se konča!

Spet lahko jokam... !!! Jok, znak življenja in droben, metulj mi zajadra in zabije se mi do srca, da bom verovala.

Spet je jutro! Ura je triindvajset, tema... Črno je, jaz pa sem znova rojena. In v meni je še dosti sonca. Imela bom otroke, veliko otrok, kopalnico in kupovala jim bom pomaranče. Zame se je začelo še in še najlepše; verjamem da bom norela, ko se bom zjutraj zbudila in sploh, sploh ne bom šla v šolo!

Vojka Miklavc, 8. c
OŠ Bratov Mravljakov

PREPIR »SKY — LJUBLJANA — SKY«

Že iz glasbene šole sem hitela, kot bi bila na reaktivni pogon, saj je bila na TV zanimiva kriminalka. Pošteno me je razjezilo, ko sem ugotovila, da so hišna vrata zaklenjena. Pozvonila sem, toda nič. Še enkrat, spet nič. Tedaj sem začela zvoniti, kot bi nad nas prihajali Turki. Sedaj se je moj ljub bi bratec le prigugal do vrat. »Spet boš skurila zvonec,« je začel namesto pozdrava. »Gospod pa so spet sedeli na ušesih,« sem mu odvrnila. Kot bi mignil sem bila pred televizorjem. »Hvala Bogu, ni se še začelo,« sem si oddahnila. »Končno bom le lahko v miru gledala.« »Nič ne bo, gospodična.« sem zaskrbelo Tomaža, »jaz bom gledal šport!« je še dodal in mi izmaknil daljinski upravljalac. V meni je zavrelo. »Daj mi daljinec nazaj in to takoj. Če ne...« »Če ne ti ga pa ne bom dal,« me prekinje Tomaž. Očitno uživa, če me lahko zafrkava. »Ne zafrkavaj in daj takoj na Ljubljano!« sem ga nadrla. »Ne dam!« se je uprl, »enkrat za spremembo bom jaz gledal!« Takrat pa mi je prekipelo. Planila sem, zgrabila daljinec in ga začela vleči Tomažu iz rok. Takrat pa je neka zla sila prinesla v sobo staro mamo: »Ja kaj se pa spet kregata? Barbara, naj Tomaž gleda svoj program, ti pa kaj beri.« No, krasno, še to! Tomaž mi je že strgal korenček, češ, prav ti je, po moji glavi pa so se podile črne misli. Tedaj pa kot kak odrešilni pride v sobo ati. »O, oba sta tukaj,« je začel, »daj Tomaž, preklopi na Ljubljano, bomo skupaj gledali film.« Kakšno olajšanje! Ponosno sem se namestila na sedež in od strani gledala ubogega Tomaža. Deloval je, kot bi vanj tresčila strela. Muhasto se je preselil pred drugi televizor, jaz pa sem že vedela: Prihodnjič bo še hujša bitka. Upam le, da brez smrtnih žrtev.

Barbara Sevshek, 7. b
OŠ Karel Destovnik—Kajuh, Šoštanj

LEPO JE POTOVATI Z MISLIJO NA VRNITEV

Rada potujem, spoznavam nove ljudi, nove kraje. Tako sem nekoč odpotovala k prijateljici, ki živi blizu morja. Morje neskončno občudujem in vedno sem si želela živeti tam. To se mi je zdelo nadvse privlačno, vznemirljivo. Zato sem se obiska prijateljici še toliko bolj veselila. Res sva se imeli lepo, spoznala sem veliko stvari in zdelo se mi je, da je kar prehitro prišel dan vrnitve. V solzah sem se poslovila od prijateljice in morja.

Domov sem prišla slabe volje in vsa zbita od naporne vožnje. Ko pa sem stopila na prag domače hiše, se je v meni nekaj zlomilo. »Saj to je moj dom,« me je prešinilo. Vzpela sem se po stopnicah. Moja noga je stopala varno in zanesljivo. Kolikokrat sem že prehodila to pot. V svoji sobi sem sedla na posteljo in jo objela s pogledom. Tista omara je kriva za brazgotino na moji nogi, ona tam, v kotu, pa za prenekatero buško na glavi. In moj dobri, stari medo. Preplavili so me spomini. Vsaka stvar je pripovedovala svojo zgodbo, v vsaki je bil delček mene, mojega otroštva. Tu sem odrasla, tu sem prvič zakoracala in prvič padla na nos. Tu je moj dom samo tu, in nikjer drugje. Spoznala sem, da bi mi bilo hudo, zelo hudo, če bi ga morala izgubiti za večno.

Še vedno potujem z veseljem. A še rajši se vračam domov, v varno in toplo gnezdo, kjer se počutim mirno in srečno.

Tina Ahtik — 8. r.
OŠ Miha Pintar—Toledo

TOREK
29. MAJ

TV SLOVENIJA 1

8.30	Video strani
9.00	Zgodbe iz školjke, 22. oddaja
9.20	Šolska TV — Ko komarji piklirajo
9.45	Kmečki upori na Slovenskem
	Tolminski kmečki upor 1713
10.20	Nemščina, 12. lekcija
10.50	Sedma steza, oddaja o športu
11.05	Mozaik, ponovitev — Osmi dan
12.05	Video strani
14.20	Video strani
14.30	Nemščina, ponovitev 12. lekcije
15.00	Zarišče, ponovitev
15.30	Skrivnosti predal, francoske nadaljevanke, 4. del
16.30	Tv dnevnik 1
16.45	Mozaik, Šolska TV, ponovitev — Ko komarji pikirajo, Kmečki upori na Slovenskem: Tolminski kmečki upor 1713
17.25	Vzemi si čas, ne življenje
17.50	Spori za otroke in mlade — Lonček kuhaj: Rižev narastek
18.00	Periskop
19.00	Risanka
19.30	Tv dnevnik 2
20.05	J. D'Ormesson: Moja poslednja sanja, 6., zadnji del francoske nadaljevanke
21.05	Cirkus musica
22.05	Tv dnevnik 3
22.25	Skrivni predal, francoske

23.29 Video strani

TV SLOVENIJA 2
16.30 Satelitski programi — poskusni prenosi. **18.10** Svet športa, oddaja TV Zagreb. **19.00** Naša pesem 90, 2. oddaja. **19.30** Tv dnevnik. **20.00** Zarišče. **20.30** Dunaj: 5. evropske tekmovalje mladih glasbenikov, prenosi. **22.45** Zrebanje lota. **22.50** Satelitski programi — poskusni prenosi.

TV ZAGREB 1

9.00 Šolski spored (do 12.30)
Poročila **15.00** Popovitev

sporeda. **17.00** Tv dnevnik. **17.20** Izobrazivačna oddaja. **17.50** Oddaja za otroke. **18.20** Številke in črke, kviz. **18.40** Risanka. **18.45** Znanost in miš. **19.15** Risanka. **19.30** Tv dnevnik. **20.00** Žrebanje lota. **20.05** Otok Ellis. filmska nianzanka. **21.10** Kontaktiraj spored. **22.40** Tv dnevnik. **23.00** Šport danas. **23.05** Noćni spored. **01.05** Poročila.

17.00 Limačijada. **18.00** Zagreb
norama. **18.20** Regionalni sp

SATELITSKA TV

SATELLITE TV

SAT 1

6.00 Dobro jutro s Sat 1. 8.35 Sose-
dje. 9.05 Ladja ljubezni. 10.05 Teles-
kop. 10.30 Jonas, ki bi bil leta 2000
sat 25 let, švicarski film. 12.15 Kolo
sreče. 13.00 Tv borza. 14.05 Kosa,
Ladja ljubezni, Zanjubljen v carovni-
co. 16.05 Bonanza. 17.00 Poročila.
17.10 Sosedje. 17.35 Avto. 17.50 Can-
non, serija. 18.45 Poročila. 19.05 Kolo
sreče. 20.00 Narodna glasba. 21.00
Princip domine, angleški film, 1976
(Gene Hackman). 22.30 Poročila.
22.40 V-zunajzemeljski, serija.

5.00 Halo. Europe.

Ša. 10.35 Dragi striček Bilil. 11.00
Zdravje. 11.25 Heathcliff. 11.45 Del-
revicje. 12.30 Klasika. 13.00 Ty bu-
lik. 13.30 Santa Barbara. 14.15
Springfieldova zgodba. 15.00 Spring-
fieldova zgodba, posebna oddaja.
15.10 Dragi striček Bilil. 15.30 Igra.
16.00 Znova ti, serija. 16.30 Bionska
tenska. 17.10 Cena je vroča. 18.00
Kaz in družba. 18.45 Poročila. 19.15
Knight Rider. 20.00 Želje 2, film. 22.00
Explosiv, politični magazin. 22.45 Po

kriminalna, 0.25 Beg.

EUROSPORT

6.00 Poslovni raport. 6.30 Poslovni kanal. 7.00 Za otroke. 9.30 SP v nogometu. 10.00 Ženska gimnastika, Atene. 11.00 Roland Garros, Pariz, Francija, prenos. 20.00 Sportni pregled. 21.00 Formula ena. 23.00 SP v nogometu. 23.30 Odprto prvenstvo Francije v tenisu.

SUPER CHANNEL

1.00 Daybreak. 8.00 Poročila. 8.15 Video moda. 8.45 Mix. 16.00 Hotline. 17.00 On the Air. 18.30 Blue Night. 19.30 Poročila. 19.45 Time Warp, klasične reklame na TV. 20.00 Ultra šport: Mounzsin-biking, svetovna sešija, Verona, Italija. 22.00 Poročila. 22.15 Ultra šport. 0.15 Poročila.

TELECLUE

0.30 Infov. 11.00 Moonstruck, ameriška komedija, 1987 (Cher).
1.30 Infov. 14.00 Škandal v Palm Beachu, ameriška drama, 1999, 15.35
Telex. 16.00 Iz ljubezni in obupa, ameriška drama, 1989 (Brian Bloom).
2.30 Infov. 18.00 Zeleni hudiči Mele, avstralski akcijski film, 1981 (Mel Gibson). 19.30 Telex. 20.00
Denar Maxa Dugana, ameriška komedija, 1982. 21.40 Medeni teden (Honeymoon), francoska kriminalna, 1985. 23.20 Excalibur, meč kralja Arturja, angleški film, 1980.

SREDA
30. MAJ

TV SLOVENIJA 1

8.50 Video strani
9.00 Spored za otroke in mlade — J. Ribič: Nana, mala opica, 4. del
9.10 R. Seligo: Volčji čas ljubezni, Drama SNG
11.00 J. d'Ormesson: Moja poslednja sanja, 6., zadnji del francoske nadaljevanke
12.00 Video strani
14.50 Video strani
15.00 Žarišče, ponovitev
15.30 Skrivni predal, francoska nadaljevanke, 5. del
16.30 Tv dnevnik 1
16.45 Tone Demšar, dokumentarna oddaja
17.05 Po sledih napredka
18.00 Spored za otroke in mlade — podelitev Levstikovih nagrad za leto 1990
19.05 Risanka
19.30 Tv dnevnik 2
20.05 Film tedna — Misijon, angleški film
22.10 Tv dnevnik 3
22.30 Tuje pesmi, tuji obrazi: Biljana Ristić
23.15 Skrivni predal, 6., zadnji del francoske nadaljevanke
8.15 Video strani

TV SLOVENIJA 2

18.30 Satelitski programi — poskusni prenos. 19.00 Vaš zelenjavni vrt, 8., zadnji del izobraževalne serije. 19.15 Opera Prima, dokumentarna oddaja. 19.30 Tv dnevnik. 20.30 Modest Musorgski: Boris Godunov. 22.50 Svet poroča.

TV ZAGREB 1

9.00 Šolski spored (do 12.35). 14.50 Poročila. 15.00 Ponovitev nočnega sporeda. 17.00 Tv dnevnik. 17.20 Izobraževalna oddaja. 17.50 Najlepša leta, nanaizanka za otroke. 18.20 Številke in črke, kviz. 18.40 Risanka. 18.45 Popis. 18.15 Risanka. 19.30 Tv dnevnik. 20.00 Gijblive slike. 20.45 Tv dnevnik. 23.05 Sport danes. 23.10 Nočni spored. 1.10 Poročila.

TV ZAGREB 2

16.45 Poročila. 16.50 Tv koledar. 17.00 Limačija. 18.00 Zagrebška panorama. 18.20 Regionalni spored Karlova. Riska, Gospiča, Bjelovara in Varaždina. 19.30 Tv dnevnik. 20.00 Glasbeni večer. 21.30 Poročila. 21.35 Dopolino. 21.40 Scientia Jugoslavica.

SATELITSKA TV

SAT 1

6.00 Dobro jutro s Sat 1. 8.35 Sosej, Ladja ljubezni. 10.05 Teleshop. 10.30 Obišči mamu, očka dela, francoski film. 12.15 Kolo sreče. 13.00 Tv borza. 14.05 Alf, serijska risanka. 14.15 Ljubljani, Zaljubljen v čarovnico. 16.05 Nori Divji zahod. 17.00 Poročila. 17.10 Sosedje. 17.50 Vesoljska ladja Enterprise, serija (William Shatner). 18.45 Poročila. 19.05 Kolo sreče. 20.00 Mike Hammer, serija (Stacy Keach). 21.00 Pretty in Pink, ameriška komedija, 1986 (Molly Ringwald). 22.35 Demonska ženska, angleški film, 1957.

RTL PLUS

6.00 Halo, Evropa. 10.05 Cena je vroča. 11.00 Ragazzi. 11.45 Kaz in družba. 12.30 Klasika. 13.00 Tv butik. 13.30 Santa Barbara. 14.15 Springfieldova zgodba. 15.00 Dragi strček Bill. 15.30 Igra. 16.00 Bogati in lepi. 16.30 Hulk, serija. 17.10 Cena je vroča. 18.00 Quincy. 18.45 Poročila. 19.15 Equalizer. 20.15 Zenitveni oglasi, film. 22.00 Stern TV. 22.30 delo na črno, serija (Brice Willis). 22.40 Imenitni vohun film.

EUROSPORT

6.00 Poslovni rapot. 6.30 Poslovni kanal. 7.00 Za otroke. 9.30 SP v nogometu. 10.00 Gimnastika, moški, Luzna. 11.00 Roland Garros, tenis, prenos. 20.00 Svetovni šport. 31.00 SP v boksu. 23.00 Nogomet, pregled. 23.30 Odprto prvenstvo Francije v tenisu, pregled dneva.

SUPER CHANNEL

7.00 Daybreak. 8.00 Poročila. 8.45 Mix. 16.00 Hotline. 17.00 On the Air. 18.30 Blue Night. 19.30 Poročila. 19.45 Time Warp. 20.00 ITN News. 20.30 Der Spiegel. 21.00 Reportaže. 21.30 Financial Times, poslovni teden. 22.00 Poročila. 22.15 ITN News. 22.45 Der Spiegel.

TELECLUB

10.30 Infošov. 11.00 Pravica ceste, ameriški akcijski film, 1987. 13.30 Infošov. 11.00 Modra globina, francoski film, 1987. 16.00 Pike Nogavička, ameriški mladinski film, 1987 (Tami Erin). 17.45 Infošov. 18.00 Železna zavesa, ameriška kriminalna, 1988 (Nick, Nolte). 20.00 Super tepec, ameriška komedija, 1987 (Robert Carradine). 21.30 Upor na ladji Caine, ameriški vojni film, 1954. 23.35 Malone, ameriški akcijski film, 1987 (Burt Reynolds).

DEŽURSTVA

Dežurni zdravniki v Zdravstvenem domu Velenje:

Četrtek, 24. maja — dopoldan dr. Grošelj, popoldan dr. Vrabčič, nočni dr. Janko in dr. Vidmar

Petek, 25. maja — dopoldan dr. S. Popov, popoldan dr. Pečnik, nočni dr. Kočevar in dr. O. Renko

Sobota, 26. maja in nedelja, 27. maja — dopoldan dr. Mijin, popoldan in nočni dr. Mijin in dr. Rus

Ponedeljek, 28. maja — dopoldan dr. D. Popov, popoldan dr. Grošelj in nočni dr. Smonkar in dr. Lazar

GIBANJE PREBIVALSTVA

OBČINA MOZIRJE

Poroke:

Srečko Štrukelj, roj. 1966, avtomehanik iz Rovta pod Menino 11 in Andreja Slapnik, roj. 1971, kmetovalka iz Rovta pod Menino 17, Drago Kos, roj. 1967, kmetijski tehnik iz Prapreč 15 in Alojzija Fužir, roj. 1966, konfeksionarka iz Mozirja, ulica Šlandrove brigade 11, Jožef Melave, roj. 1967, avtomehanik z Zgornjih Pobrežij 9 in Irena Koren, roj. 1966, ekonomistka, Homec Brdo 7.

Smrti:

Matija Kotnik, roj. 1906, kmet iz Radegunde 38, Jožef Sušnik, roj. 1915, upokojenec iz Savine

SERVIS ZAMRZOVALNIKOV

Če vam skrinja toči, rosi, ledeni, neprenehoma deluje, pokličite 062/511-743 ali 512-348 NON STOP. Garancija, kilometrine ne zaračunavamo.

Dežurni zobozdravnik v Zdravstvenem domu Velenje:

V nedeljo, 27. maja je dežurni zobozdravnik dr. Božo Jevšek, od 8. do 12. ure v dežurni zobni ambulanti Zdravstvenega doma Velenje.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji v Šoštanju:

Od 25. maja do 1. junija je dežurni dipl. veterinar Ivo Zagožen, Jerihova 32, telefon: 858-704.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji v Mozirju:

Do 28. maja je dežurni dipl. veterinar Marjan Lešnik, Ljubija, tel.: 831-219.

Od 29. maja do 3. junija je dežurni dipl. veterinar Ciril Kralj, Ljubno, tel.: 840-112.

Gistro L

25. Janez Venek, roj. 1906, upokojenec iz Dol Suhe 14.

OBČINA VELENJE

Poroke:

Davorin Cvikel, roj. 1964, str. ključavničar iz Prelske in Branka Razgoršek, roj. 1970, konfeksionarka iz Šaleka. Vilijem Klinc, roj. 1951, kmetovalec iz Klanca in Alojzija Sentočnik, roj. 1956, kuharica iz Dobrne, Tone Založnik, rojen 1966, pek iz Titovega Velenja in Romana Pirtovšek, rojena 1972, slaščičarka iz Podgorja. Stanko Javornik, rojen 1962, delavec iz Titovega Velenja in Marija Padovnik, rojena 1970, kem. prosesničar iz Škal, Dušan Vedernjak, rojen 1967, strojni tehnik iz T. Velenja in Stanislava

Nedeljko, rojena 1965, modna modelarka iz T. Velenja, Zvonko Bizjak, rojen 1961, strojni ključavničar iz T. Velenja in Mojca Slatinšek, rojena 1968, medic. sestra iz T. Velenja.

SMRTI:

Anton Čas, upokojenec iz Florjana 191, rojen 1902, Anton Stropnik, upokojenec iz Skorna pri Šoštanju št. 40, roj. 1945, Ivana Verhovnik, upokojenka iz Gaberka, rojena 1922, Franc Zajko, upokojenec iz Podgore št. 30, rojen 1922, Martin Kumer, upokojenec iz Šoštanja, Koroška 52, rojen 1923, Karl Močnik, prejemnik družbene pomoči iz Polzele 33/C roj. 1941.

STROKOVNA SLUŽBA OBČINSKIH SKUPNOSTI ZA ZAPOSLOVANJE TITOVO VELENJE

OBJAVE POTREB PO DELAVCIH

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DEL. IZK.	NČ. DČ	ROK. P.	OD	ŠT. DEL.
----------------------	--------------------	-----------------------	-----------	--------	---------	----	----------

OBČINA VELENJE

ZDRAVSTVENI

CENTER TOZD

SPLOŠNO ZDRAVSTVO

višja medicinska sestra

— višja m. s. v patro-

nažni službi

1 nč 8 6.815 2

Glasbeni kotiček
Radia Velenje

priljublja
D. J. Robby Bratšča

CHEERIO!!

Naš zadnji glasbeni kotiček je objavljene malce pozno tako, da nagradnega vprašanja niste uspeli rešiti. Pa nič zato saj bo kmalu na vrsti novo (vprašanje seveda). Pripravljam tudi dve posebni nagradni igri, v katerih bodo prvi prišli na račun diskofilov oz. zbiralci plošč, drugi pa bodo uporabili malce domišljije predvsem pri svojem svobodnem izražanju. Več o tem spremljajte v naslednjih Glasbenih kotičkih. Konec koncev pa tudi na starejše nisem pozabil, predvsem mislim na naše očke in mame. V ponedeljkovih oddajah bom tudi za njih vrtil glasbo njihove mladosti ali drugače večno priljubljene evergeene. Verjamem in vem, da bodo tudi mladi radi prisluhnili tem oddajam.

Sedaj pa pogledajmo kaj je novega v svetu glasbe:

Skupina A-HA se ponovno vrača, ravnokar so začeli s snemanjem novega LP-ja v Londonu. ABNEY ROAD STUDIOS ... YO ... počasi na lestevce prihaja že četrti tip pevke LISE STANSFIELD »What did I do to you«, ki se nahaja na izredno uspešnem albumu Affection ... YO ... slišati je tudi že govornice, da MICHAEL JACKSON

pripravlja novi LP. Kdaj naj bi izšel pa tudi sam ne ve ... YO ... Potem ko so duetu BROS blokirali vse kreditne kartice sta se fanta znašla v velikih težavah in Matt Goss že prodaja svoje Londonsko stanovanje za katerega hoče nič več kot 240.000 funtov (kar dosti za eno

stanovanje) ... YO ... svojo tretjo uspešnico iz zadnjega albuma Violator ima tudi skupina DEPECHE MODE. Zadeva se imenuje Policy of truth ... YO ... v ZDA imajo zoper novo veliko zvezdo, ki se imenuje TOMMY PAGE in je uspel s hit singlom I'll be your Everything in ravno takrat, ko boste vi prebirali novo številko Našega Časa bo Tommy dopolnil dvajset let. Vse najboljše Tommy!!! Za konec pa še Tommy-ev življenski moto »Without a dream the night would be black«. UPAM, da se strinjate!

PA VELIKO DOBRE GLASBE DO NASLEDNJEGA ČETRKA!

DANCE 45

Tommy Page

- 2 A DREAMS A DREAM Soul II Soul (10)
- 1 DIRTY CASH Adventures Of Stevie V (Mercury)
- HOLD ON En Vogue (Atlantic)
- 6 KILLER Adamski (MCA)
- 7 SNAPPINESS BBG featuring Dina Taylor (Urban)
- 4 GHETTO HEAVEN The Family Stand (Atlantic)
- 3 VOGUE Madonna (Sire)
- 8 AFRIKA History featuring Q Tee (SBK)
- 9 E20 TO GET IN Shut Up And Dance (Shut Up And Dance)
- 10 OPPOSITES ATTRACT Paula Abdul (The Wild Pair) (Sire)
- 15 TOMORROW Tongue 'n' Cheek (Synchronic)
- LISTEN TO THE DRUMMER Nation 12 (Rhythm King)
- 13 STEP ON Happy Mondays (Factory)
- 10 DENKIMI-SHAKUHACHI Man Machine (Outer Rhythm)
- 9 MUSICAL MELODY Unique 3 (10)
- 11 THE POWER Snap (Arista)
- THE SIXTH SENSE Latino Rave (Deep Heat)
- 20 TRIPPIN' ON YOUR LOVE A Way Of Life (Eternal)
- 14 THE PLANET DANCE Liquid Oxygen (Champion)
- WHAT AM I GONNA DO Talari (Sleeping Bag)

»Naš čas«, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajst-dnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhajal »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakosek (odgovorni urednik), Milena Krstič-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakosek (novinarji).

Izhaja ob četrkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, Cesta Františka Foita 10, p.p. 89, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 6 din, mesečna naročnina 24,00 din, trimesečna naročnina 65,10 din in trimesečna naročnina za tujino 112,50 din.

Zirom račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: GZP Mariborski tisk, Maribor.

Nenaročenih kopij v fotografski in tiskarski obliki.

Za »NAŠ ČAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta skupščine R Slovenije, številka 421-1/72 po 8. februarju 1984 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

15 let

Radio

Velenje

Oddajamo na ultrakratkovalovnem območju, na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec).

Naročila za vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo, na Foitovi 10, v Titovem Velenju. Vse informacije dobite po telefonu 855 450.

Program

PETEK, 25. MAJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljane); 16.10 Ekologi imajo besedo; 16.20 Za konec tedna; 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.30 V imenu sove (oddaja, ki jo pripravlja šaleški študentski klub); 18.00 Vi izbirate, mi vrtnimo.

NEDELJA, 27. MAJA: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 12.30 Z mikrofonom med vami; 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 28. MAJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.10 Kdaj, kje, kaj; 16.15 Minute z domačimi ansambli; 17.00 Ponedeljkov sport na Radiu Velenje; 17.30 Mladi mladim; 18.00 Lestvica Radia Velenje.

SREDA, 30. MAJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.20 Kdaj, kje, kaj; 17.00 Vi in mi (oddaja v živo, ki jo bomo namenili vprašanju »Kakšen sindikat?« V pogovoru boste lahko neposredno sodelovali po telefonu 855 963).

KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 24. 5. ob 18. uri
V TIGROVEM GNEZDU — kongkonški, akcijski.

Petek, 25. 5. ob 18. in 20. uri

LAMBADA — ameriški, glasbeni. V gl. vl.: J. Eddie Peck, Melora Hardin
Petek, 25. 5. ob 10. uri
Sobota in nedelja, 26., 27. 5. ob 18. in 20. uri

KARATE KID III — ameriški, akcijski.

RALPH MACCHIO in PAT MORITA nas ponovno navdušujeta v novih izdajah, dvobojih in interpretacijah karateja kot plemenite veščine.
Ponedeljek, 28. 5. ob 10. uri in 18. uri

Torek, 29. 5. ob 18. in 20. uri

DRUŠTVO MRTVIH PESNIKOV — ameriški, film. V gl. vl.: Robin Williams

POSEBNO PRIPOROČAMO za vse, ki imajo radi bogat in lep pripovedni film.

Sreda, 30. 5. ob 10., 18. in 20. uri

ŽIVLJENJE NINJE — ameriški, akcijski.

NOČNI KINO V REDNEM KINU VELENJE

Četrtek, 24. 5. ob 20. uri

Petek, 25. 5. in nedelja, 26. 5. ob 22. uri

VOYAER — ameriški, erotski.

Sobota, 26. 5. ob 22. uri in

Ponedeljek, 28. 5. ob 20. uri

LA BIMBO — ameriški, trda erotika.

KINO DOM KULTURE

ODSLEJ PREDSTAVE NAMESTO OB SOBOTAH PONO-VNO OB ČETRTRKIH!!!!

Četrtek, 24. 5. ob 20. uri

KARATE KID III — ameriški, akcijski.

ALMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 28. 5. ob 20. uri

PRISLO JE DO ZAMENJAVE TRMINOV. NAPOVEDANI FILM V VRTINCU BO NA SPOREDU NALSLEDNJI PONEDELJEK, 4. 6. TA PONEDELJEK PA VAM PREDSTAVLJAMO IZJEMEN FILM DRUŠTVO MRTVIH PESNIKOV — ameriški

Režija: Peter Weir (Priča, Galipolli, Leto nevarnega življenja).

V gl. vl.: Robin Williams (nominacija za letošnjega Oscara). V elitni ameriški šoli vlada železna disciplina, ki jo s svojim prihodom povsem poruši profesor iz Anglije, ki dijakom in vsem, ki ga obkrožajo s svojo nenavadno poezijo odkriva lepoto pisane besede.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 26. 5. ob 20. uri

NOČNI KINO — VOYAER — ameriški, erotski.

Nedelja, 27. 5. ob 19. uri

V TIGROVEM GNEZDU — kongkonški, akcijski.

Ponedeljek, 28. 5. ob 19. uri

KARATE KID III — ameriški, akcijski.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 25. 5. ob 20. uri

KARATE KID III — ameriški, akcijski.

Nedelja, 27. 5. ob 20. uri

NOČNI KINO — VOYAER — ameriški, erotski.

OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDA PREDSTAV

NOČNEGA KINA! KINO VELENJE SI PRIDRŽUJE PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA!

KINO »DOM« MOZIRJE

24. 5. — POKER IZ MIAMIJA II, ameriški erotični

26. in 27. 5. — MRTEV HLADEN, ameriški akcijski

31. 5. — SLADKO DOZOREVANJE, španska ljubezenska drama

KINO »JELKA« NAZARJE

26. in 27. 5. — ČLOVEK V IZGNANSTVU, ameriški akcijski

30. 5. — HUDIČEVI POLICAJI, ameriška akcijska komedija

KINO LJUBNO

25. do 27. 5. — ZVEZDA PORNO FILMA, ameriška trda erotika (NOČNI)

26. in 27. 5. — OBSEDENEC, ameriški film

Mercator ZKZ Mozirje razpisuje

javno licitacijo

za prodajo tovrnega avtomobila TAM 130 T 11 B. l. 1984 v nevornem stanju. Izklicna cena 180.000.— din. Promet. davek ni vračunan v ceno.

Licitacija bo v soboto 2. 6. 1990 ob 10. uri pri mehanični delavnici ZKZ v Sp. Rečici. Ogled je možen vsak dan v delovnem času. Interesenti morajo pred licitacijo položiti 10% varščino.

mali oglasi

Tel. št.: 853 451
855 450

NOVO VESPO 50; Elestart, prodam za 28.000 din. ☎ 856-840.

INŠTRUIRAM MATEMATIKO ZA OSNOVNO in srednjo šolo. ☎ 855-568.

FIAT 750, letnik 1976, v voznem stanju, prodam za rezervne dele. Cena po dogovoru. ☎ 832-369.

PARCELO Z VSEMI SOGLASJI, prodam. ☎ v uredništvu.

AVTOMAT, dobro ohranjen in enoredni pletilni stroj znamke Empisal, prodam. Marinka Špeh, Ravne 96, A. Šoštanj.

ZAPOSLIM KV DELAVCA LESNE STROKE. ☎ 853-034 ali 0602-55-879.

ČISTOKRNEGA SIAMSKEGA MUCKA, zelo lepega, čistega, starega 3 mesece, ugodno prodam. ☎ 854-146.

MOTORNO KOLO BT-50, letnik 1987, prevoženih samo 2000 km, prodam. ☎ 881-359.

SKORAJ NOV ITALJANSKI OTROŠKI VOZIČEK, prodam. ☎ 854-775.

KUHINJO GORENJE, s štedilnikom, hladilnikom prodam za 38.000 din. Plačilo možno v dveh obrokih. Prodaj tudi video kamero. Informacije po ☎ 858-192.

VW 1300, letnik 1973, ugodno prodam. Ogled možen v ponedeljek, torej in sredo, od 16.30 do 19. ure. Naslov: Darko Amon, Sercejeva 10, Titovo Velenje.

TEŽKO KRAVO SIMENTALKO PRODAM. ☎ 884-193.

V NAJEM ODDAM PROSTOR, 35 m², primeren za obrt. Informacije po ☎ 855-935.

PREKLICUJEM VOZOVNICO št. 1871 na relaciji 1905.

UGODNO PRODAJAM CAMP PRIKOLICO, Adria 450 P z dodatno opremo, postavljeno na Malem Lošnju. Informacije v večernih urah po ☎ 856-199.

HONORARNO DELO NA TERE-NU nudim osebam za prodajo krem za sončenje in parfumov. Informacije po ☎ 857-319.

MOTOR AVTOMATIK, prodam za 4000 din in otroško posteljico za 1000 din. ☎ 854-458.

AUDI AVTOMATIK 80, letnik 1980, prodam. Pokličite po ☎ 858-117.

ZASTAVO 101, GTL 55, staro 2 leti in pol, oktober 1987, registrirana do konca oktobra 90, prodam za 6.600 DM. ☎ 856-298 zvečer, 853-737, Albin Vrabič, Pesje.

POROČNO OBLEKO, št. 38, 40, ugodno prodam. Branka Hohnec, Veljka Vlahoviča 38, Titovo Velenje.

TORI, MOTORNO KOLO, PRODAM. Informacije po ☎ 711-251, interna 41, dopoldan.

GUMIJAST ČOLN, SPORT, tip-2 in brako prikolico, prodam. ☎ 857-874.

ROTACIJSKO KOSILNICO RK-420 novo za motokultivator Honda F-400, F-420, Mio 350 in Mio-360, prodam po ugodni ceni. ☎ 853-220.

UVOŽEN OTROŠKI VOZIČEK, prodam. ☎ 856-049.

SPALNICO, sintisayzer, daljinski telefon in videorecorder, prodam. ☎ 853-856 od 14.30 do 16. ure in po 21. uri.

MOTOR APN 4, ugodno prodam za 5000 din. ☎ 853-910.

OTROŠKO SOBO UGODNO PRODAM. ☎ 853-987.

MZ ETZ 150, star 1 leto, registriran do 21. 6. 1990, cca 14.000 din. ☎ zjutraj 856-581 ali popoldan. Videoteka Sonček na gradu.

1600 m² veliko parcelo, 2 km iz Velenja (Lipje), z zgrajeno 110 m² delavnico, vodovodom, elektriko, gradbenim dovoljenjem in načrtom, ugodno prodam. ☎ 854-970.V POČASTITEV
DNEVA MLA-
DOSTI

KOTALKARSKA REVILJA

Občinska zveza prijateljev mladine Velenje se vključuje v praznovanje 25. maja, dneva mladosti. Za učence prvih štirih razredov osnovnih šol bodo pripravili jutri, torej, 25. maja Kotalkarsko revijo na velenjskem kotalkališču. Ob 10. uri si jo bodo lahko ogledali učenci prvih in drugih razredov, ob 11. uri pa tretjih in četrtih razredov.

Na velenjskem gradu pa se bo začelo ob 10. uri tekmovanje »Po poteh preteklosti« — gradovi, graščine, dvorci. Udeležile se ga bodo ekipe po deset učencev skupaj z mentorji, ki so do 23. maja izdelale dogovorjeni projekt.

nama

Namin kotiček

Na NAMIN izlet v mesecu septembru bo potoval tudi DRAGO SKORNŠEK Levstikova 18, Šoštanj! Za vas so pripravili ugoden nakup v veleblagovnici NAMA

— Na ŠPORTNEM ODELDKU

gorsko kolo — 18. prestav le	3.846,50 din
jogi blazine za šotor 190 x 100	981,30 din
jogi blazine za šotor 190 x 140	1.336,40 din

— Na TEKSTILNEM DISKONTU so znižane cene uvoženih trenerk!

moške trenerke 488,30 din	sedaj le 293,00 din
otroške trenerke 4—8 let 361,50 din	216,90 din
otroške trenerke 10—14 let 384,70 din	230,80 din
otroške trenerke 4—8 let 324,90 din	194,90 din
otroške trenerke 10—14 let 340,20 din	204,10 din
ženske holahopke 3 kom	57,00 din
moške spodnje hlače 6 kom	151,80 din

— V SAMOPOSTREŽNI PRODAJALNI pa izberite!

keksi Speculas 500 gr.	21,50 din
vafel 1/1	37,50 din
sadne kocke 500 gr.	21,20 din
keksi Paris 500 gr.	15,90 din
Rebula 1/1 Gor. Brda	21,60 din
Merlot 1/1	20,40 din
namizno rdeče 1/1	14,60 din
sir Gauda (uvoz iz Poljske) kg	59,00 din
sirupi Apis 1/1	24,70 din
čokolada Žito 100 gr.	9,90 din

Ni besed več tvojih,
ni ne stiska tvojih rok,
ostal le nate nam spomin je,
a ob spominu trpi jok.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta, brata, strica in svaka

Antona Stropnika

iz Skornega pri Šoštanju
30. 4. 1945—14. 5. 1990

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v teh težkih trenutkih bili v veliko oporo. Hvala vsem za darovano cvetje, svečke, izraze sožalja in spremstvo na njegovi poslednji poti.

Prisrčna hvala govornikom Vrabičevi in Klančniku. Posebej se zahvaljujemo duhovnikom za opravljen obred.

ŽALUJOČI VSI NJEGOVI

ZAHVALA

Po dolgoletni bolezni nas je zapustil dragi mož, oče, oti, tast, brat in stric

Martin Kumer

rojen 21. 10. 1923 iz Šoštanja

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna hvala dr. Menihu za dolgoletno zdravljenje, osebju bolnišnice Topolšica, govornikom, TEŠ-u, godbi Zarja, pevcem ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Marija, sinova Tine in Milojko z družinama, sestre z družinami ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Za vedno nas je zapustila naša draga mama

Zofija Šturm

rojena LEŠNIK

Od nje smo se poslovili v sredo, 16. maja 1990, na pokopališču v Podkrajju. Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom in prijateljem ter stanovalcem Kidričeve za sočustvovanje in darovano cvetje, tovarišu Valenciju za poslovilne besede ob zadnjem slovesu. Hvala gospodu župniku za opravljen obred ter vsem ostalim, ki ste jo spremlili na zadnji poti.

Žalujoči: hčerka Jožica z družino in ostali sorodniki

Ne morem iz zemlje, kot dobra semena,
da znova bi segli si v tople dlani,
ne morem, med nami je krsta lesena
in grob je med nami, tišina prsti,
le sveča ljubezni visoko gori.

(A. Aškerc)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame in stare mame

Ivanke Verhovnik

rojene MRAVLJAK — MLINARJEVE IVANKE

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih pomagali in jo pospremili na njeno zadnjo pot. Zahvaljujemo se osebju bolnišnice Topolšica za lajšanje njenih bolečin, govornikom Bernardu Skarlovniku in Ivo Gorograncu. Enaka zahvala velja tudi pevcem za odpete žalostinke in g. duhovniku za opravljen obred.

Posebej se zahvaljujemo tudi sosedu Angeli Apšner. Žalujoči: Sinova Branko in Mirko ter hči Ivica z družinami.

Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal,
smrt nam vzela te prerano
a v naših srcih večno boš ostal.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

Alojza Kugoniča

iz Skornega

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani.

Hvala vsem, ki ste darovali vence, cvetje, sveče, izrekli sožalje ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo sodelavcem IUUV P.E. Šoštanj, obratovalnici Rednak, godbi Zarja, govorniku Volku ter gospodoma duhovnikom Napretu in Turineku za opravljen obred.

ŽALUJOČI VSI NJEGOVI

Življenje tvoje je bilo težko,
zamanj je bil tvoj boj,
zamanj vsi dnevi tvojega trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.

ZAHVALA

Po hudi in mučni bolezni nas je v 81. letu starosti zapustila naša najdražja mama, stara mama, babica in tašča

Jožefa-Pepca Štravs

iz Graškogorske 10

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali in nam ustno in pisno izrekli sožalje. Hvala sosedom in sorodnikom za takojšnjo in nesebično pomoč. Posebna zahvala dr. Marini Žuber za dolgoletno zdravljenje, bolnišnici in osebju Planike Topolšica, bolnišnici Celje, sosedama Jožici in Magdi ter vsem sorodnikom, ki ste jo zvesto obiskovali v bolnišnici.

Iskrena hvala gospodu župniku za opravljen obred, pevcem za odpete žalostinke in govornikom g. Pušnikovi in G. Novinšku. Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili k njenemu zadnjemu počitku ter darovali sveče in cvetje, ki ga je vedno ljubila.

Še enkrat iskrena hvala vsem!

Globoko žalujoči: Hčerka Marica z možem Bertom, hčerka Jožica z možem Uvetom, vnukinja Marina z Markom, vnuk Miran s Stanko, vnuk Carsten in pravnuke Nejc in Timotej ter sestre Lenika in Bernardka z družinami.

Orožje je ostalo v domačih skladiščih

V mozirski občini je bil potek dogodkov nekoliko drugačen, vseeno pa je orožje ostalo v skladišču. Odveč so torej številne govorice, da so orožje naložili in odpeljali ter nato vrnili. Komandant teritorialne obrambe občine Mozirje NI-KO PURNAT pravi: »Po sprejemu ukaza smo pričeli ukrepati v skladu z njim. V petek popoldne smo bili na vrsti med prvimi občinami v naši regiji in smo ukaz pričeli delno že uresničevati. Nalaganje dela orožja in opreme smo prekinili ob 18. uri in 30 minut po prvih vesteh o odredbi republiškega predsedstva, ob 20. uri in 15 minut smo prejeli depešo o sklepu predsedstva republike Slovenije, da naj orožje ostane v sedanjih skladiščih. Naloženo smo vrnili v skladišče in o vsem obvestili nadrejene. Takoj smo uvedli dežurstvo stare-

šin iz stalnega sestava TO, v nadaljevanju pa bomo v zavarovanje vključili tudi pripadnike iz rezervnega sestava.

Sproti smo obveščali tudi civilne organe, predvsem predsednika skupščine občine in predsednika izvršnega sveta. V soboto je bila izredna seja sveta za LO in DS, na kateri smo sprejeli vsaj tri pomembne sklepe. Prvič smo odločno podprli sklep predsedstva republike Slovenije, drugič zagotovili način zavarovanja skladišč in tretjič odločno obsodili ukaz, ker menimo, da je to med drugim tudi povsem nepotrebno razburjanje in vznemirjanje ljudi, o globlji vsebini in namenu tega ukaza na tem mestu seveda ni treba govoriti.«

b. m. in j. p.

Željezničar—Šoštanj 24:19 (13:10)

Fantje peti, dekleta šesta

ŠOŠTANJ: Vajdl, Ramšak 3, Terglav 1, Plaskan 2, Požun 3, Rozman, Šerbec 5, Vrečar 3, Voglar 2.

V soboto so sklenili prvenstvo v drugih zveznih rokometnih ligah. Z uvrstitvama ligašev iz Šaleške doline moramo biti zadovoljni. Šoštanjčani so kot novinci osvojili peto mesto. V zadnjem kolu so sicer izgubili na gostovanju pri sarajevskem Željezničaru, ki se je šele s to zmago rešil izpada. Prvo mesto je osvojila že od začetka favorizirana ekipa Istraturista iz Umaga, drugi so z dvema točkama zaostanka Celjani, tretji nekdanji evropski prvak bjelovarski Partizan in četrta Vojvodina.

Lokomotiva:Velenje 22:21 (12:16)

VELENJE: Oman, Misaljevič 7, Dragar, Topić 3, Katič, Oder 2, Hudej 4, Vičar 5, Jan, Delić, Memič, Hrast.

Tudi v velenjskem ženskem rokometnem klubu so verjetno zadovoljni s šestim mestom njihovih igralcev, imele pa so Velenjčanke lepo priložnost za osvojitev celo četrtega mesta, saj imata Bosna in Lokomotiva pred njimi enako število točk. To priložnost so velenjske igralke zamudile najprej v predzadnjem kolu, ko so doma izgubile s prvakinjami, ekipo Podravke, pa se na srečanju niti niso pretirano trudile, nato pa v zadnjem kolu, ko so v Mostarju izgubile z neposrednimi tekmicami, ekipo Lokomotive, čeprav so bile bližje zmagi. Večji del srečanja so bile namreč boljše in vodile, v zadnjih minutah pa popustile in v razburjivem finišu so bile gostiteljice srečnejše in uspešnejše.

Pohorje—Rudar 0:2 — prekinjeno

Izgredi tudi v slovenski ligi

RUDAR: Hrast, Polovšak, Oblak, Doler, Macura, Golač, pranjč, Cviki, Zirdum, Brdžanović, R. Kotnik.

STRELEC: 0:1 — Cviki (45), 0:2 — Cviki — (55).

S prekinitevami in izpadi igralcev in navijačev se torej srečujemo tudi v slovenski nogometni ligi. Nogometaši Pohorja iz Ruš se »ponašajo« z nekaj neslavnimi rekordi v letošnji sezoni, med drugim v 22-ih kolic se niso zmagali in dosegli le pet zadetkov, k temu pa so dodali še napad na sodnika in prekinitev tekme. Velenjčani so z zadetkom Cvika povedli tik pred polčasom, isti igralec pa je v 10. minuti nadaljevanja dosegel še drugi zadelek. Po mnenju domačinov je bil strelec v nedovoljenem položaju, zato so preostro protestirali pri stranskem sodniku, glavni pa je srečanje prekinil. Tekmovalna komisija bo gotovo samo potrdila zaslužen zmago Rudarja, izid bo seveda 3:0 za »rudarje«. To pomeni, da bo Rudar obdržal drugo mesto na lestvici, v nedeljo pa bo v Velenju gostovala ekipa Mure. Začetek tekme ob 16.30.

MILIČNIKI SO ZAPISALI

MLADOLETNIKI BEŽIJO OD DOMA

Skorajda ne mine dan, da ne bi velenjski miličniki iskali mladoletnice in mladoletnike, ki pobegnejo od doma. V velikih primerih je vzrok teh pobegov, slab šolski uspeh, ki se jim obeta.

TOŽILCU PREDALI SKUPINO MLADOLETNIKOV

Velenjski miličniki so v sodelovanju z OZK Celje predali tožilcu ovađbo zoper skupino mladoletnikov M. K., N. M., N. N.; A. Dž.; Dž. R.; A. K.; D. T. in A. K. Osumljeni so 44 kaznivih dejanj, tatvin in velikih tatvin na območju Titovega Velenja. Predvsem so kradli iz osebnih vozil in trgovin.

TATVINA ZLATNINE

V stanovanje Pera Č. iz Šoštanj je prišel v času do 15. maja doslej še neznan storilec. Odnesel je več zlatih in srebrnih predmetov, kasetofon in tenis lopar.

PRETEPAL ŽENO IN OTROKA

Rade G. je 14. maja zvečer v svojem stanovanju pretepal ženo in otroka. Ta je pobegnil skozi okno in poprosil za pomoč miličnike. Rade tudi ob prihodu miličnikov ni prenehal z grožnjami, zato so ga miličniki pridržali do iztreznitve.

NAJPREJ MU JE PREMOŽENJE IZROČILA, NATO PA...

V začetku aprila je Štefanija K. izročila svoje premoženje, premičnine in nepremičnine Janju S. Ko se je kasneje k njej vrnil njen bivši mož sta Jožetu skupaj ukradla kravo.

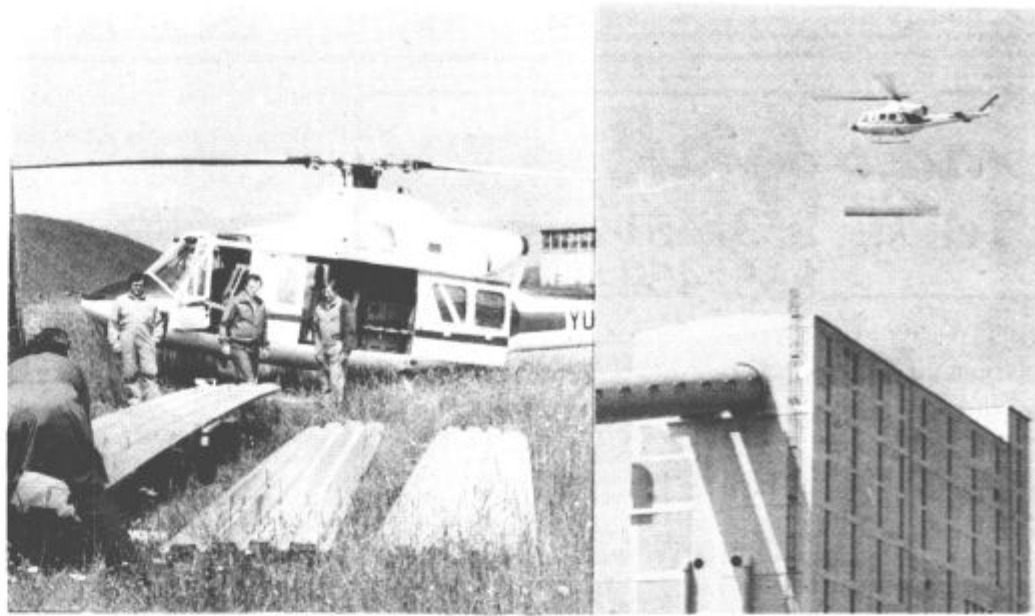
VEČ VLOMOV V VIKENDE

Nepriodipravi radi vamljajo v počitniške hišice. Ta teden je bilo med drugim vlomljeno v vikend Alojza Z. (neznanec je odnesel starejši vrtni stroj, motorno žago in steklenico viskija) in Petra D., oba vikenda sta v Ple-

Helikopter v pomoč

V ponedeljek so bili vsi, ki so se dopoldne peljali po industrijski cesti od Jezera do Pesja, malo presenečeni, ko so na travniku nasproti REK-ove Klasirnice opazili večji helikopter. Naj takoj povemo, da ni šlo za nič ne navadnega. Na pomoč ga je namreč poklicala Rekova Montaža, ki na klasirnici obnavlja po nedavni burji poškodovano streho na visokem stolpu. Pokriti so morali 750 kvadratnih metrov pločevinaste strehe, helikopter RSNZ pa je plošče zvezane v snop in težke 612 kilogramov dvigoval s tal in jih odnašal na vrh stolpa. Delo s pomočjo helikopterja je bilo opravljeno dokaj hitro in brez večjega napora.

b. m.

Partizan Hmezad—Elkroj 0:1 (0:1)

Je bila to odločilna zmagaz

ELKROJ: Janko, Janežič, Kolar, Grobelšek, Božičević, Gostecnik, Turk, Hren (Da. Ermenc), Dr. Ermenc, Bolko, Zurej.

Strelec: 0:1 — Grobelšek (44).

Nogometašem Elkraja je v nedeljo uspel »veliki met«! V boju za obstanek in enem verjetno odločilnih srečanj so končno zmagali v gosteh, zmaga pa je še toliko slajša, ker so premagali neposrednega tekmeča, domačo ekipo Partizana Hmezad na njenem terenu. Še pred tem kolo so bili namreč skupaj s Partizanom z enakim številom točk na predzadnjem mestu, sedaj pa so tekmece ušli za dve točki. Še bolj veseli bodo gotovo po morebitni zmagi v nedeljo, ko se bodo doma pomerili z ekipo Stola, ki ima prav toliko točk kot Elkroj, zaradi boljše razlike v zadetkih pa je mesto pred njimi.

Dravinja—Era Šmartno 2:0

Slovo je neizbežno

Za nogometaše ERE Šmartnega je bilo zadnje kolo le še formalnost, saj možnosti za rešitev že dolgo ni več. V gosteh so z Dravinjo izgubili z 0:2 in po 23 letih nastopanja v republiških ligah izpadli. Glede na zaostanek za moštvu pred njimi so bili pač najslabša enajsterica v letošnjem prvenstvu in rezultat je jasen. Za letošnjo sezono se bodo od navijačev in območne lige »poslovlili« v nedeljo, ko bo v Šmartnem gostovala ekipa Središča.

Mali nogomet

Majski turnir Diamantom

Klub malega nogometa Lajše je od četrta do sobote na šoštanj-skem igrišču pripravil vsakoletni majski turnir, na katerem je letos nastopilo kar 39 ekip iz vse Slovenije. Prvo mesto je zaslužen osvojila ekipa Diamanti iz Mozirja, drugi so bili gostitelji, igralci KMN Lajše in tretji Klateži-Avto plus iz Celja. Najboljši strelec je bil Hren (Diamanti), najboljši vratar Kolenc (Lajše) in najboljši igralec turnirja Simič iz Celja. V razvedrilnem tekmovalenju za »kralja« sedemmetrovk je zmagal domačin Goršek, vsi udeleženci pa so se zadovoljni razšli z »nasvidenje čez leto dni«.

Bo KMN Lajše zmagal še tretjič?

V soboto in nedeljo bosta športno društvo Dreta iz Kokarj in bife Emil pripravila tretji po vrsti turnir v malem nogometu, ki ga posvečata dnevu mladosti in spominu na nekdanjega odličnega nogometaša Franca Strgarja. Ekipa se lahko prijavi do jutri, 25. maja, v bifeju Emil v Kokarjah ali v bistroju Merlin v Mozirju. Najboljše ekipe čakajo lepe denarne in praktične nagrade ter pokali in priznanja. Doslej je pokal obakrat osvojila ekipa KMN Lajše in ji bo ob morebitni tretji zaporedni zmagi pripadel v trajno last. Turnir bo v soboto in nedeljo, 26. in 27. maja, na športnem igrišču v Kokarjah.

IZGINIL RADIOKASETOFON

V noči na 21. maj je doslej še neznan storilec vlomil v osebni avtomobil nemškega državljana Rudolfa G. Avtomobil je bil parkiran pred hotelom Vesna v Topolšici. Odnesel je avtoradijski kasetofonski sprejemnik, komplet za prvo pomoč in nekaj drugih manjših predmetov.

TATVINA MOTORNEGA KOLESA

Iz kolesarnice Vegradove Lesne v Šoštanju je 21. maja izginilo motorno kolo CE 29-602 last Aleksandra O.

ODNESEL LE DVA KALKULATORJA IN MIKROSKOP

Nekdo je v noči na 20. maj vlomil v laboratorij bolnišnice Topolšica. Odnesel pa je le dva žepna kalkulatorja in okrasni mikroskop.

ODPELJAL ALFA ROMEO

V noči na 20. maj je nekdo z ulice Vrnjačke banje odpeljal osebni avtomobil Alfa Romeo LJ 465 815 last Roberta D.

Kegljanje — Regijsko prvenstvo miličnikov

Ob dnevu varnosti je bilo na kegljišču v Radečah regijsko prvenstvo delavcev organov za notranje zadeve celjske regije, ki ga je tokrat organizirala postaja milice Laško. Nastopilo je kar 56 tekmovalcev in tekmovalk v 14 ekipah, kar je največ doslej. Pripriljivo je zmagala ekipa PM Zalec (Ropret, Gašparič, Šviligoj, Rumpf) s 750 podrtimi keglji, druga je bila ekipa PM Mozirje s 714 in tretja PM Celje I s 688 podrtimi keglji. Kegljači velenjske postaje milice so osvojili sedmo mesto. V posamični konkurenci je vse kolege ugnala Branka Jurše (PM Celje), ki je podrla 198 kegljev, drugi je bil Ropret (PM Zalec) 192 in tretji Kozjak (PM Celje) 191.

Jani Pukmeister

RTC Golte — Prvenstvo v jadralnem padalstvu

V soboto in nedeljo bi moralo biti na Golteh odprto prvenstvo tega centra in obenem drugo odprto prvenstvo Slovenije v jadralnem padalstvu. Zaradi neugodnega vremena so prvenstvo preložili na konec tega tedna, se pravi na soboto in nedeljo, 26. in 27. maja. V soboto se bodo jadralni padalci pomerili v disciplinah »trajanje-cilj« in »trajanje-boja-cilj«, v nedeljo pa za pokal Merxa v disciplini točnost pristanka. Prijave bodo sprejemali v soboto od 7. do 9. ure v Žekovcu.

Karate — Dva naslova Šoštanjčanom

V soboto je bilo v Celju letošnje republiško prvenstvo v karateju za mlajše in starejše pionirje ter pionirke. Nastopilo je 149 mladih karateistov iz vse Slovenije, kar je rekordna udeležba na podobnih prvenstvih doslej. Izjemen uspeh so dosegli mladi šoštanjski karateisti, ki so ob dveh naslovih republiških pravkov osvojili še po eno drugo in tretje mesto. Pri starejših pionirjih je zmagal Ljubiša Petrovič, Žeko Tabaković je bil drugi v isti kategoriji, pri starejših pionirkah pa je zmagala Mirsada Tabaković, ki je republiški naslov osvojila že drugič zapored, Katja Kauzar je bila v tej kategoriji četrta, ekipno pa so tretje mesto in bronasto medaljo osvojile šoštanske starejše pionirke, mlajše pionirke so bile četrte. Vsi dobitniki medalj so si priborili pravico nastopa na državnem prvenstvu, ki bo predvidoma junija v Sarajevu. Pohvaliti velja tudi vse ostale šoštanske pionirje in pionirke, ki so v zadnjem letu močno napredovali in so tudi na tokratnem prvenstvu posegli po vidnih uvrstitvah. Dodajmo še, da šoštanske karateiste v začetku junija čaka nastop na evropskem pokalu v Milanu.

S. Smijlovič

Mirsada Tabaković in Ljubiša Petrovič, republiška pionirska prvaka

Balinanje — Dve lepi tekmovalnji

Balinarski klub Trebeliško, član Šaleške območne balinarske zveze je v nedeljo priredil tradicionalni turnir v počastitev praznika KS Paka. Poleg domačih ekip so nastopili še balinarji iz Ljubljane in Kranja. V finale so se uvrstile prva in druga ekipa Trebeliškega ter Trbovlje in Ilirija. Po resnično ogorčeni borbi, saj je finalne tekma trajala kar tri ure in pol, so zmagali člani prve ekipe Trebeliškega, ki so premagali Trboveljčane s 13:12, tretja je bila Ilirija iz Ljubljane in četrta druga ekipa Trebeliškega. V odmoru pred finalnimi tekmami so poskrbeli za prijetno presenečenje — nagradno zbijanje balinčka za torto, ki so jo spekle domačinke, ki tudi pri balinarjih Trebeliškega potpirajo tri vogale »klubske hiše«. Torto si je priboril Vinko Hudovernik s Trebeliškega, ki je trofejo nesebično razdelil med navijače in tekmece.

• • •

Dan pred tem je bilo na Trebeliškem še prvenstvo šaleške območne balinarske zveze pionirjev v klasični igri in mladincev v klasični igri in preciznem zbijanju. Nastopilo je devet pionirjev iz Velenja, Trebeliškega, Zalca in Rogaške Slatine, ki si vsi zaslužijo priznanje. Sedem mladincev se je ob klasični igri pomerilo še v zahtevnejši, to je precizno zbijanje različno oddaljenih ciljev, kar je sestavni del vseh republiških in državnih tekmovalj. Pri tem so se izkazali mladinci Rogaške Slatine, v klasični igri pa je slavil Melanšek (REK) pred Javornikom s Trebeliškega.

Boris Knaps